

تہ فسیری
پیشین

جوزئی یہ کہم

نامادہ کردنی

عثمان احمد حاتم

تہ فسیری

پیشین

جوزئی یہ کہم

ٹامادہ کردنی

عثمان أحمد حاتم

پېشەكى

قورئان كۆتا پەيامى خودايە بۆ ھەموو مرؤف و جن ، و پارىزاو ھەموو گۆرانكارىيەك ، پېويستە لەسەر ھەموو موسلمانان پەپرەوى لېكەن ، ولە مانا ومەبەستە كانى تېگەن بۆ ئەو ھى خۆشەختى دونيا وسەرفرازى قىامت بە دەست بەيىن ، لەو سۆنگەيەو ھەتتە تېگەشتن لە قورئان گرنگىيەكى ئىجگار زۆرى ھەيە بۆ ژيانى موسلمانان .

قورئان ھاوشىو ھىچ كىتەبىكى تر نىيە ، چونكە فەرمودەى خوداى پەرورەردگارە ، ولە قسەى مرؤفەكان ناچىت ، وخویندەو ھى پەرستش وىادى خودايە ، الترمذى لە ئىبن مەسعودەو ھەيئەتە رىوايەتى كردووە وئەلبانى بە صەحىحى داناو ، دەلىت : پېغەمبەرى خودا ﷺ فەرمودى : ھەركەسىك پىتىك لە كىتەبەكەى خودا بخوینىتەو ئەو چاكەيەكى بۆ ھەيە ، وپاداشتى ھەر چاكەيەكىش بە دە ھىندە دەدرىتەو ، نالىم : ﴿الْم﴾ پىتىكە بەلكو : ألف پىتىكە ، ولام : پىتىكە ، وميم پىتىكە ؛ پېويستە موسلمانان گرنگىيەكى زۆر بە خویندەو ھى وڧىربوون وڧىرکردنى قورئان بەن ، چونكە بوخارى لە عثمانەو ھەيئەتە رىوايەتى كردووە دەلىت : پېغەمبەرى خودا ﷺ دەفەرموئەت : باشتىنتان ئەوانەتان كە ڧىرى قورئان دەبن وخەلكىش ڧىردەكەن .

قورئانی پیروژ چهند ناویکی ههیه که باوترینیان قورئانه خودا دهفهرمویت : ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (الزُّحْرَف) ، و "الکتاب" خودا دهفهرمویت : ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ (الأنعام) ، و "الفرقان" : واته جیاکه ره وهی راستی له پووجهل وناړهوا خودا دهفهرمویت : ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (الفرقان) ، و "الذکر" : خودا دهفهرمویت : ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَوَّحِفُظُونَ﴾ (الحجر) .

وبه ماوهی بیست و سی سال دابه زیوته سهر پیغه مبهری خودا ﷺ که سیازده سالی له مه ککه وده سالی له مه دینه بووه ، و سی (جزء) و (سهد و چوارده) سوره ته ، وشه ی (سورة) به مانای پروونی و بهرز و بلندی دیت ، یان به مانای شورا وهك شورای شاره کان له بهر ئه وهی هه موو ئایه ته کانی سوره ته که له خوی ده گریت ، و وشه ی (آیه) مانای نیشانه یه ؛ القرطبی ده لیت : زانایان یهك دهنگن که هیچ وشه یه کی لیکدراوی (أعجمی) واته : جگه له عه ره بی له قورئاندا نییه ، و دیسان یهك دهنگن که هه ندیک ناوی تیدایه که عه ره بی نییه وهك (إبراهیم) ، و (نوح) ، و (لوط) ، و نا کوکن ئایا جگه له وه هیچی تری ئه عجه می تیدایه ؟ ، الطبری نکولی ئه وه ده کات و ده لیت : ههر وشه یه کی تیداییت که هاوواتای وشه یه کی ئه عجه می بیت ئه وه له بابته ئه و وشانه یه که زمانه کان له سه ری

کوکن و بہہمان شیوہ بہ کاری دہین ، ریزہندی پیتہ کان ووشہ کان وئیہ تہ کانی قورئانی
 پیروز لہ لایہن پیغہمبہری خوداوہ ﷺ دیاری کراوہ ، دروست نییہ بو ہیچ کہ سیئک پاش
 ویش لہ پیتیک یان وشہیک یان ئایہ تیکی قورئاندا بکات ، ئەحمەد و الترمذی وئہ بوداود لہ
 ئیبن عہباسہوہ رحمۃ اللہ علیہ ریوایہ تیان کردوہ وئہ لبانی بہ صہیحی داناوہ ، دہلیت : بہ
 عثمانی کوری عہفانم رحمۃ اللہ علیہ وت : چی پالئہرتان بوو سورہتی ئەنفال کہ لہ سورہتہ
 دریژہ کان نییہ وئیہ تہ کانی لہ سہد ئایہت کہ مژہ لہ ریزہندی حہوت سورہتہ دریژہ کہ
 دابین ، ولہ گہل سورہتی تہوبہ کہ ئایہ تہ کانی لہ سہد ئایہت زیاترہ پیکہوہ کویان
 بکہنہوہ ، و ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ لہ نیوانیاندا نہنوسن ولہ دواي ئەنفالہوہ داتانناوہ
 ؟ ، عثمان رحمۃ اللہ علیہ وتی : پیغہمبہری خودا ﷺ لہ کاتیکیدا ئەو سورہتانہی کہ ئایہ تہ کانی
 زورن وھندیک لہ ئایہ تہ کانی بو دادہبہزی بانگی ئەو کہ سانہی دہ کرد کہ قورئانیان
 دہنوسیہوہ و دہیفہرموو : ئەم ئایہ تانہ بخنہ نیو ئەو سورہتہی کہ باسی ئەو شتہ وئہو شتہ
 دہکات ، وئہ گہر ئایہ تیکی بو دابہزیباہ دہیفہرموو : ئەم ئایہ تہ بخنہ نیو ئەو سورہتہی کہ
 باسی ئەو شتہ دہکات ، سورہتی ئەنفال لہو سورہتانہ بوو کہ لہ سہرہتای کوچی
 پیغہمبہری خودا ﷺ بو مہدینہ دابہزی ، و سورہتی تہوبہ لہ کوتایہ کاندا دابہزی
 وباسہ کانیان لہ یەک دہچوون گومانم وابوو کہ یەک باسن ، پیغہمبہری خودا ﷺ وھفاتی
 کرد و بو دیاری نہ کردین کہ یەک باسن یان جیاوازن لہبەر ئەوہ پیکہوہ کوہ کردنہوہ ،
 و ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ لہ نیوانیاندا نہنوسی ، ولہ ریزہندی حہوت سورہتہ
 گہورہ کہ دامناوہ .

زانایان ناکۆکن ئایە ھەموو سورەتەکان پێغەمبەری خودا ﷺ ناویناون ؟ لە ھەرموودەى
 صەحیحدا جیگیر بوو کە پێغەمبەری خودا ﷺ ناوی چەند سورەتییکی ھێناو وەك
 الفاتحه والبقره وآل عمران والكهف وهود والواقعه والمرسلات ، ھەندیک لە زانایان
 دەلێن : ناوی ھەموو سورەتەکان لە ھەرموودە وئەسەرەکان ھاتوو ، و ناوی ھەموو
 سورەتەکان لە سەردەمی ھاوہەڵانەوہ باوہوو ، لەبەر ئەوہ ناوی جگە لەو ناوانەى کە لە
 موصحفەى عثماندا ﷺ ھاتوو ناوی تر لە سورەتەکانى قورئان بنیئت ، کەواتە :
 بۆچوونی دروست ئەوہیە کە ناوی ھەندیک لە سورەتەکان پێغەمبەری خودا ﷺ ناوی
 ناون وئەوانی تر ھاوہەڵان ناویان ناوہ ولەو سەردەمەوہ بووہتە جیى کۆ دەنگى ھەموویان ،
 و سورەتەکان ھەندیکى پێغەمبەری خودا ﷺ ریزبەندى کردووہ و ھەندیکى ھاوہەڵان
 دایانناوہ وئەو موصحفەى کە پێشەوا عثمان ﷺ کۆى کردوہ بووہتە جیى کۆدەنگى
 ھاوہەڵان ﷺ .

ئێن کثیر دەلێت : ژمارەى ئایەتەکانى قورئان شەش ھەزار ئایەتە ، لەوہ زیاتر زانایان
 ناکۆکن ، ھەیانە دەلێن : لەوہ زیاتر نبیہ ، و ھەیانە دەلێن : شەش ھەزار و دووسەد و چوار
 ئایەتە ، ووتراوہ : دووسەد و چوار دە ، ووتراوہ : دووسەد و نۆزدە ، ووتراوہ : دووسەد
 و بیست و پینج ، ووتراوہ : دووسەد و بیست و شەش ، ووتراوہ : دووسەد و سی و شەش ،
 ئەبوعومەرەى الدانى ئەوہى لە کتییى البیاندا گێراوہتەوہ .

ژمارەى وشەکانى قورئان الفضلى كورپى شاذان لە عطا كورپى يەسارەو دەگيرپتەو دەلّيت : حەفتا و حەوت ھەزار و چوار سەد و سى و نۆ وشەى .

ژمارەى پیتەکانى عبداللەى كورپى كشير لە مجاہدەو دەگيرپتەو دەلّيت : ئيمە ژماردوو مانە : سى سەد و بيست و يەك ھەزار و سەد و ھەشتا پیتە ، والفضل لە عطاى كورپى يەسارەو دەگيرپتەو دەلّيت : سى سەد و بيست و سى ھەزار و پاژدە پیتە ، وسەلام ئەبو محمد الحمانى دەلّيت : حەجاج ھەموو قورئان خوین و ئەوانەى قورئانیان لەبەر بوو و ئەوانەى قورئانیان دەنوسییەو کۆى کردنەو و پى گوتن : ھەموو قورئان بژميرن بزەن چەند پیتە ؟ دەلّيت : ژماردەمان ، ھەموویان کۆ دەنگ بوون کە سى سەد و چل ھەزار و حەوت سەد و چل پیتە .

ھۆکارى ئەو جیاوازییەشیان بۆ ئەو دەگەرپتەو ھەندىك لە زانیان (بسم الله) و پیتە پچراوەکان یان پیغەمبەرى خودا ﷺ لە ھەندىك شوین لەسەر ئایەتیک و ەستاو بە ئایەتیان ژماردوو ، و ھەندىك بۆچوونیان پیچەوانەى ئەو بوو ، بۆیە ئەو ناكۆکییە لە سەر زیاتر لە شەش ھەزار و دووسەد ئایەتە کە دروست بوو ، بەلام ئەو ی کە ئاشکرایە ئەو ناكۆکییە ھیچ کاربگەرییەکی نییە ، چونکە ھەمووان یەك دەنگن کە یەك پیت و یەك وشە لە موصحفە کەى پیشەوا عثمان رضی اللہ عنہ کەم وزیادى نییە تەنھا ناكۆکیان لە شوینی دانانی ئایەتەکان و ژمارەیانە .

شايانى باسە لەم پېشەككەدا بە كورتى ئاماژەيەك بىكەم بۆ پرسىك كە زۆر جار ھەندىك
 لە خویندەران بەر چاويان دەكەوئىت ، وماناكەى لايان روون نىيە ، ئەوئىش پرسى : ھەوت
 پىت وھەوت خویندەنەوھەكەيە (الأحرف السبعة والقراءات السبع) ، بوخارى ومسلم لە
 عومەرى كورى خەتابەوھە ﷺ رىوايەتيان كىردوھە دەئىت : گوئىم لە ھىشام كورى
 ھەكىم كورى حزام ﷺ بوو ، سورەتى الفرقانى دەخویندەوھە كۆمەلە وشەيەكى
 خویندەوھە ، پېغەمبەرى خودا ﷺ بەو شىوھە بۆ منى نەخوئىند بوو ، خەرىك بوو
 نوئزەكەى بى بېرم ، بەلام ئارامم گرت ھەتاكو كۆتايى پېھىنا ، يەخەيىم گرت وھىنام بۆ
 لای پېغەمبەرى خودا ﷺ ، وتم : ئەى پېغەمبەرى خودا ﷺ تۆ سورەتى الفرقانت بۆ
 خوئىندەمەوھە ، ومن گوئىم لە ھىشام بوو كۆمەلە وشەيەكى دەخوئىندەوھە ، تۆ بۆ منت
 نەخوئىندوھەتەوھە ، پېغەمبەرى خودا ﷺ فەرمووى : بخوئىنە ئەى ھىشام ، قورئانى خوئىندەوھە
 بەو شىوھەى كە عومەر ﷺ گوئى لى بوو ، پېغەمبەرى خودا ﷺ فەرمووى : بەم
 شىوھەى دابەزىوھە ، پاشان فەرمووى : بخوئىنە ئەى عومەر : خوئىندەمەوھە ، فەرمووى : بەم
 شىوھەى دابەزىوھە ، پاشان پېغەمبەرى خودا ﷺ فەرمووى : بىگومان قورئان لەسەر ھەوت
 شىواز دابەزىنراوھە ، بەو شىوھەى دەيزانن وئاسانە بۆتان قورئان بخوئىنەوھە .

ھەندىك لە خەلك گومانىيان واىە ئەو ھەوت شىوازەى قورئانى لەسەر دابەزىوھە
 ھەوت خوئىندەنەوھەكەيە ، وئەمەش بۆچوونىكى ھەلەيە ، ئەبوشامە دەئىت : ئەو كەسەى

گومانی وایت حدوت شیوازه که ، حدوت خویندنه وه کهیه ، پیچهوانه ی کۆدهنگی هه موو زانایانه ، وئەوه گومانی هه ندیک له نه فامه کانه .

ئەو حدوت جوړه خویندنه وهی که زانراو وباوه لای موسلمانان ، که هه ر جوړیکی به ناوی به ناوبانگترین خوینه ری ئەو جوړه وه ناوبانگی ده ر کردووه که بریتین له : نافی مه ده نی ، وئین کشیری مه کی ، ئەبوعه مری کورپی عه لائی به صری ، وئین عامری شامی ، وعاصم وحه مزه والکسائی کوفی ، وهه ری که له و قورئان خوینانه چه ند که سیك قورئانیان له سه ر ده ستیان خویندووه ، وخواه ن ریگه وخویندنه وهی تایه تن .

القرطبی له پیشەکی تەفسیره کهیدا باسی ناکوکی زانایان ده کات سه باره ت به و حدوت شیوازه (الأحرف السبعة) وده لیت : زانایان ناکوکن که مه به ست له و حدوت شیوازه چیه ، سی وپینج بوچوونیان هه یه له باره یه وه ، که ئەبو حاته می کورپی حبان البستی باسی کردووه ؛ که به هیترین وپه سه ندترین ونزیکترینیان له راستیه وه بریتیه له : یه کهم : مه به ست حدوت شیوازی ده ر برینی جیاوازه به هه مان مانا ، وهک : (أقبل ، تعال ، هلم) ئەم وشانه ئەگه رچی شیوازیان جیاوازه به لام هه مان مانایان هه یه ، که ئەمه بوچوونی زۆربه ی زانایانه ، ویگومان مه به ست ئەوه نییه که هه موو قورئان ده توانریت به حدوت شیواز بخوینریته وه ، به لکو هه ندیک وشه به مانایهک زیاتر تا حدوت مانا وشیواز ده خویندریته وه ، ویپوسته بزانیرت ئەو دروستیه ی خویندنه وهی قورئان به و شیوازه جیاوازان به هه ز وئاره زوو نییه ، به لکو ده بیّت به سه حیحی له پیغه مبه ری خوداوه ﷺ ریوایدت کرابیّت ،

ئېن تەيمە دەلېت : موسلمانان كۆدەنگن كە ئەو حەوت شىۋازەى قورئانى لەسەر دابەزىتراۋە ، دژىيەك نىن لە مانا ومەبەستەكانى ، بەلكو لەوانەيە : هاومانابن يان ماناكانيان نزيك بېت لە يەكەۋە ، وەك : ئېن مەسعود رحمۈللىھ دەلېت : بېگومان وەك ئەو قسەى ھەريەكە لە ئىۋەيە كە بلېت : (أَقْبَلْ وَهَلَمْ وَتَعَالَ) ، يان دەشىت وشەيەك ھەمان ماناى وشەكەى ترى نەبېت ، بەلام ھەردوو ماناكە راست بېت ئەمەش ناكۆكى جۆرييە نەۋەك دژىيەكى ؛ دوۋەم : حەوت زاراۋە لە قورئاندا ھەيە كە ھەموويان زاراۋەى زمانى عەرەبين ، بۆ ئاسانكارى وقورس نەبوۋنى خويندەنەۋەى لەسەر ئومەتى ئىسلام بەو حەوت زاراۋە دابەزىۋە ، وبەلگەش بە ھاوشىۋەى ئەو فەرموۋدەيە دەھىنەۋە كە مسلم لە ئوبەى كورى كەعبەۋە رحمۈللىھ رىۋايەتى كەردوۋە دەلېت : لە مزگەوت دانىشتىۋوم ، كەسېك ھاتە ژوۋرەۋە ونوئىزى كەرد بە شىۋەيەك قورئانى خويندەۋە نكولېم لىكرد ! ، پاشان كەسېكى تر ھاتە ژوۋرەۋە بە شىۋەيەكى جىاۋازتر لەو كەسەكەى تر قورئانى خويندەۋە ! ، كاتېك نوئىزەكەمان بەجىھىئا ، ھەموومان رۆيشتىن بۆ لای پېغەمبەرى خودا صلى اللہ عليه وسلم ، وتم : ئەم كەسە بەشىۋازىك قورئانى خويندەۋە نكولېم لىكرد ، وئەۋىتر بەشىۋازىكى جىاۋازتر لە خويندەنەۋەى كەسى يەكەم قورئانى خويندەۋە ، پېغەمبەرى خودا صلى اللہ عليه وسلم فەرمانى پىكردن ، قورئانيان خويندەۋە ، وشىۋازى خويندەنەۋەكەيانى بەباش دانا ، گومانم بۆ دروست بوو زياتر لەو گومانەى لەسەردەمى نەفامى لە ناخدا بوو ! ، كاتېك پېغەمبەرى خودا صلى اللہ عليه وسلم بىنى ئەو گومانەم بۆ دروست بوو ، دای لەسەر سنگم ، لە شەرم وترسدا ھەموو گىانم ئارەقى كەرد وەك ئەۋەى سەيرى خودا عز وجل بكەم ، پېغەمبەرى خودا صلى اللہ عليه وسلم پىي فەرموۋم :

ئەى ئوبەى : سىروشم بۆ كرا كە قورئان بە يەك شىۋاز بخوینمەو ، وەلامى جبرىلم ﷺ دایەو كە بە خودا ﷻ رابگەيەنیت ئاسانكارى بكات بۆ ئوممەتەكەم ، گەرپایەو بۆ لام فەرمووى : بە دوو شىۋاز بىخوینمەو ، وەلامى جبرىلم ﷺ دایەو كە بە خودا ﷻ رابگەيەنیت ئاسانكارى بكات بۆ ئوممەتەكەم ، وەلامى دامەو لە جارى سىيەمدا : كە بە حەوت شىۋاز بىخوینمەو .

تەفسىرى پىشىن ھەولیکە بۆ تىگەيشتن لە مانای ئايەتەكانى قورئان ، بە گوزارشت و دەربرىنىكى سادە و ئاسان بە زمانىكى كوردى پارا و پەتى ، و دوور لە درىژ برىيەك كە بىتە ھۆكارى دروست كوردنى بىزارى لای خوینەر و كورت برىيەك كە مانا و مەبەستى پىويست نەدات بە دەستەو ، ھەلبژاردنى ناوى پىشىن بەو ھىوايەدە كە ھاومانای تەفسىرەكانى پىشەوايانى سەلف بىت و ھەردەم ئەو و تەيەى پىشەوا ئەھمەد بەياد دەھىنمەو كە دەلەيت : شتىك مەلئى كە پىشەوايەك ئەو بۆچوونەى پەسەند نە كەردىت .

كىتەبخانەى كوردى ھەزارە لە روى سەرچاوەى تۆكمە وراست و دروست بۆ تىگەيشتن لە قورئان لەسەر رىيازى پىشىنان ، وزانراو كە باشترىن رىگە بۆ لىكدانەوھى قورئان تەفسىر كەردنەتى بە ئايەتەكانى قورئان و فەرموودە صەحىحەكانى پىغەمبەرى خودا ﷺ چونكە ھەندىك جار بابەتەكى لە شوئىكىدا بە كورتى يان بە رەھايى يان بە گشتى باسكراو و لە شوئىكى تر ئەو باسە زياتر رپوون كراو تەوھى يان وابەستە كراوھى يان تايبەت كراوھى ، و ھەروھەا زانستى "ناسخ و منسوخ" و ھۆكارى دابەزىنى ئايەتەكان ، و لىكدانەوھى

هاوہلان به تايهت ئين عهباس عليه السلام چونكه پيغمبهري خودا صلی اللہ علیہ وسلم له خودا بۆي پاراوه تهوه ونزاي بۆ کردووه كه فيري ليكدانهوه وتەفسیری قورئانی بکات ، وليكدانهوه وتەفسیری زانا گهوره وبه ناوبانگه کانی ئههلی سوننهت وجهماعهت ، چونكه دلنيام له تهفسیردا ئهوان هيچ بواريکیان بۆ داهيئان وزیاده خستنه سهر بۆ دواي خويان نههيشتووه تهوه ، وهه مووان پيويستمان به ههلدانهوهي لاپهري تهفسیره کانی زانایانی سهلهف ههيه ، له بهر ئهوه سهرچاوهي ئهم تهفسیره هه موو ئهو شاكارانهيه كه ئهوان نوسيو يانه تهوه .

له تهفسیری پیشیندا سودی زۆرم لهم سهرچاوانه وهرگرتووه ، (جامع البيان) ئين جهریری الطبری (٣١٠هـ) ، (تفسير القرآن العظيم مسنداً) ئين نه بو حاته می رازی (٣٢٧هـ) ، (الكشف والبيان) الثعلبی (٤٢٧هـ) ، (التفسير البسيط) و (الوجيز) الواحدی (٤٦٨هـ) ، (معالم التنزيل) البغوي (٥١٦هـ) ، (زاد المسیر) ئين الجوزی (٥٩٧هـ) ، (الجامع لأحكام القرآن) القرطبی (٦٧١هـ) ، (التسهيل لعلوم التنزيل) ئين جزی الکلبی (٧٤١هـ) ، (تفسير القرآن العظيم) ئين کثیر (٧٧٤هـ) ، (الدر المنثور) السيوطی (٩١١هـ) ، (فتح القدير) الشوکانی (١٢٥٠هـ) ، (روح المعانی) الآلوسی (١٢٧٠هـ) ، (فتح البيان) صديق حسن خان القنوجی (١٣٠٧هـ) ، (تيسير الكريم المنان) السعدی (١٣٧٦هـ) ، (أضواء البيان) الشنقيطي (١٣٩٤هـ) ، (تفسير القرآن الكريم) ئين عثيمين

(۱۴۲۱ھ) ، ھەروەھا سودم لە ھەموو کتیبەکانی شیخی ئیسلام ئین تیمیە (۷۲۱ھ) و پیشەوا ئین القیم (۷۵۱ھ) وەرگرتووہ .

ھۆکاری ھاتنە خوارەوہی ئایەتەکانم دیاری کردووہ ، دەقی فەرموودەکانم بە عەرەبی نەھیناوە لەبەر ئەوہی زۆر درێژ نەبیتەوہ ، وزۆرجاریش تەنھا شوینی مەبەستم ھیناوە ، وفەرموودە ئەگەر بوخاری و مسلم یان یەکیکیان رپوایەتیان کردیبت کەسی ترم لە فەرموودەناس لەگەڵ باس نەکردوون بۆ سودیک نەبیت کە لە رپوایەتی جگە لە بوخاری و مسلمدا ھاتیبت ، وبۆ فەرموودەکانی تر پشتم بەستووہ بە کتیبەکانی ئەلبانی وئین حەجەر وئین کثیر والشوکانی وئەھەد شاکر ومقبل الوادعی ، ئەگەر فەرموودەیکە قسە ی ئەو فەرموودەناسانە لیکۆلەرانەم دەست نەکەوتیبت لەسەری ناوم نەھیناون کە ئەمە زۆر بەکەمی دەبینریت وبۆسود ومەبەستیک وزیاتر تیگەیشتنە لە مانای ئایەتەکە ھیناومە ، وبۆ ناوی خودای پەروەردگار لە ھەر شویتیکدا ماناکانی بخوایت یان لە دەقی وەرگیراودا ھاتیبت (ﷺ ، ﷺ ، ﷺ) ، نوسیووہ ، بۆ ناوی پیغەمبەری خودا (ﷺ) نوسیووہ ، وبۆ ناوی پیغەمبەرانى تر ﷺ یان ﷺ نوسیووہ ، بۆ ھاوہلان (ﷺ ، ﷺ) ، بۆ ھاوہلان (ﷺ ، ﷺ) ، وبۆ زانایان (ﷺ) م بەکار نەھیناوە لەبەر زۆر دووبارەبوونەوہی ناوہکانیان ، وکاتیک دەلیم فلانە زانا وادەلیت ناوی سەرچاوەکەم نەنوسیووہ وەك زانایانی پیشین ، چونکە دیاری کردنی سەرچاوە ونۆرە ی چاپ وژمارە ی لاپەرە لەم سەردەمانە ی دوایدا دایان ھیناوە وشوایزیکى ئەکادیمیە ، وئەوہش لەبەر ترسی

دزی زانستیہ "السرقۃ العلمیۃ" ، ومہرج نیہ دہ قادیق قسہ کہیم ہینایت بہ لکو مانا ومہ بہ ستہ کہم نویوہ ، چونکہ نہ گہر دروست بیت لیکدانہ وہی مانای ئایہ تہ کانی قورئان بکریٹ یان بہ مانا فہرموودہ کانی پیغمبرہری خودا ﷺ بگپر دریتہ وہ بیگومان دروستہ بہ مانا قسہی زانایان وہربگپر دریت ، ونہ گہر لہ شوینیکدا مانای قسہی زانایہ کم نویبیت ودهستکاری زورم کردیت نہ مداوہ تہ پال زاناکہ ، وبو لیکدانہ وہی ناو وسیفہ تہ کانی خودا ﷻ سودم لہ کتیبہ کانی زانستی بیروباوہر بہ تایہت کتیبہ کانی شیخ ئیسلام ئین تہ عیمہ ویشہ وا ئین عثمین وہر گرتوہ ، وبو حوکمہ فقیہیہ کان وابہ ستہی ہیچ مہ زہہ بیک نام بہ لکو بہ ریزہ وہ دہروانہ ئیجتیہاد وراى زانایان ویشہ واکانی سونہت وہر وتہ وبو چوونیک پیچہ وانہی سونہتہی صہحیح بیت وہرینا گرم .

عثمان أحمد حاتم

باشوری کوردستان - گہرمیان - کہلار

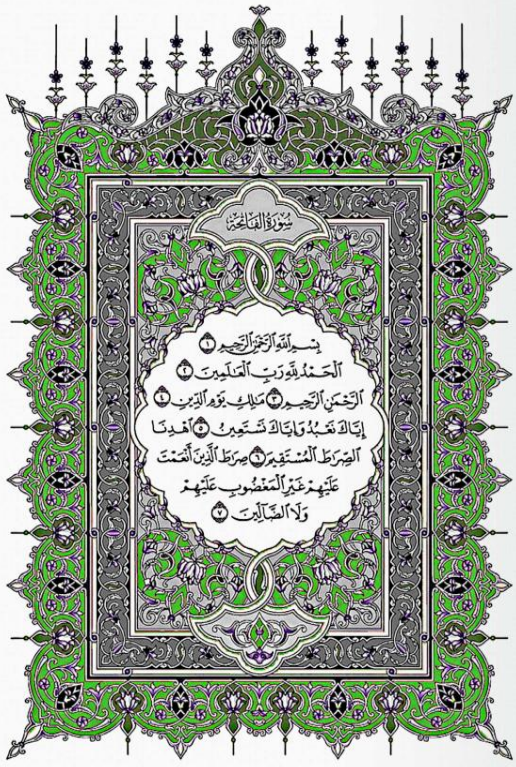
۹/شوال/۱۴۴۱ھ

۲۰۲۰/۶/۱

﴿أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ په نا ده گرم به خودا له شهیتانی نه فرهت لیکراو وله خیر به دوورکراو .

پیش ده سټیکردنی خویندنه وهی قورئان فرمانکراوه به خویندنی : ﴿أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ بۆ دوورخستنه وهی وه سوهسه و دلہ راو کیی شہیتان ، خودا ﷻ ده فره مویت : ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (التَّحْل) ؛ وههروه ها له نوٲژدا پیغه مبهری خودا ﷺ خویندو به تی ، نه حمده وئین ماحه له عبداللهی کوری مسعوده وه ﷺ ریوایه تیان کردو وه وئہ لبانی به صه حیجی دانا وه ، ده لٲت : پیغه مبهری خودا ﷺ نه گهر دهستی به نوٲژ بکر دایه ده یغه رموو : ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَهَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ)) ، هه ندیک له زانایان خویندنی له نوٲژدا به واجب ده زانن ، به لام جمهورى زانایان ده لٲن سوننه ته ، وناکوکن ئایا له هه موو رکاته کانداه خویندرٲت یان تنها له رکاتی یه کهمدا ده خویندرٲت ، النووی ده لٲت : له مه زه بهی شافعیدا له هه موو رکاته کانداه خویندرٲت نه م رایهش به هٲژ وپه سه ندره ؛ وبه چند شٲوازیکیش هاتو وه ، القرطبی ده لٲت : ﴿أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ نه م شٲوازه هه لٲژاردهی جمهورى زانایانه بۆ په ناگرتن به خودا له شہیتان چونکه نه و شٲوازه له قورئاندا هاتو وه ، وههروه ها : ((أَعُوذُ بِاللّٰهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)) و ((أَعُوذُ بِاللّٰهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ، مِنْ هَمَزِهِ ، وَنَفْخِهِ ، وَنَفْثِهِ)) ، واته : په نا ده گرم به خودای بیسه ر وزانا له شہیتانی نه فرهت لیکراو وله خیر به دوورکراو ، له وهی تووشی په رکه م وله خوٲبای بوون وشیعری نه شیاوم بکات ، له فره موودهی صه حیجدا هاتوون .

﴿سُورَةُ الْفَاتِحَةِ﴾

سورته‌ی الفاتحه له شاری مه‌که‌ه
 دابه‌زیوه ، وپیی ده‌گوتریت الفاتحه واته :
 ده‌ستپیک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له نوێژدا ده‌بیته
 یه‌که‌م جار به‌ خویندنه‌وه‌ی ئه‌م سورته‌ه
 ده‌ست پیکریت ، یان ئه‌وه‌ی له سه‌ره‌تای
 قورئاندا نوسراوه‌ته‌وه ، ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی
 سه‌وت ئایه‌ته ، زانا‌یان نا‌کو‌کن ئایا (بسم الله)
 ئایه‌تیکی سه‌ربه‌خو‌یه له ئایه‌ته‌کانی یان
 به‌شیکه له ئایه‌تیک ، یان ئایه‌ت نییه به‌لکو بو
 جیا‌کردنه‌وه‌ی سورته‌ه‌کانه له یه‌که‌تر ،
 نه‌بو‌داود و‌ال‌ترمذی له ئوم سه‌له‌مه‌دی دایکی

باوه‌دارانه‌وه رحمته‌ه رپوایه‌تیان کردووه و‌ئه‌لبانی به‌ صحیحی داناوه ، ده‌لیته : پیغه‌مبه‌ری
 خودا صلی الله علیه و آله له نوێژدا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی خویندووه و‌به ئایه‌تیکی داناوه ، و‌چه‌ند
 ناویکی هه‌یه باوترینیان (الفاتحه‌یه ، و‌الحمد) ، و‌(أم القرآن) ، و‌(السبع المثانی)یشی پیده‌گوتریت.

فه‌رمووده‌ی زۆر ده‌رباره‌ی فه‌زل و‌گه‌وره‌یی هاتووه ، بوخاری له ئه‌به‌وسعیدی کوری المعلى
رحمته‌ه رپوایه‌تی کردووه ده‌لیته : پیغه‌مبه‌ری خودا صلی الله علیه و آله به‌لامدا تیپه‌ری نوێژم ده‌کرد بانگی‌کردم
 وه‌لام نه‌دایه‌وه هه‌تا نوێژه‌که‌م ته‌واو‌کرد پاشان هاتم بو لای ، فه‌رمووی : چی رپگری لی
 کردیت که بانگم کردیت نه‌هاتیت ؟ ، وتم : نوێژم ده‌کرد ، فه‌رمووی : ئایا خودا نه‌یفه‌رمووه :
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ (الأنفال) ،

پاشان فەرمووی : ئایا گه‌وره‌ترین سورەت له‌ قورئان فی‌ر نه‌که‌م ، پێش ئه‌وه‌ی له‌ مزگه‌وت بچمه‌ ده‌روه‌ ؟ ، پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ویستی له‌ مزگه‌وت ده‌ربجی‌ت بیرم خسته‌وه‌ ، فەرمووی : ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئه‌وه‌ (السبع المثاني) و قورئانی مه‌زنه‌ که‌ پێم به‌خشاوه‌.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ ناوی خودای میهره‌بانی به‌ به‌زه‌یی .

به‌ ناوی خوداوه‌ ده‌ست پێده‌که‌م به‌ هه‌موو ناویک له‌ ناوه‌ جوانه‌کانی خودای په‌روه‌ردگار ، ئێین عه‌باس عليه‌السلام ده‌فه‌رموی‌ت (الرحمن الرحيم) دوو ناوی یه‌ک له‌یه‌ک ناسک‌ترن ، به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ خودا خاوه‌ن به‌زه‌یی و سۆزێکی زۆر فراوانه‌ ، (الرحمن) خاوه‌ن په‌حه‌تیکی فراوانه‌ ، و (الرحيم) په‌حم ده‌کات به‌ هه‌رکەس له‌ به‌نده‌کانی که‌ بیه‌وی‌ت ، ئه‌بوداود له‌ ئێین عه‌باسه‌وه‌ عليه‌السلام رپوايه‌تی کردوه‌ و ئه‌لبانی به‌ سه‌حیحی داناوه‌ ، ده‌لێت : پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ نه‌یده‌زانی سورەتی‌ک کۆتایی هاتوه‌ هه‌تا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی بۆ داده‌به‌زی .

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سوپاس و ستایش بۆ خودای په‌روه‌ردگاری هه‌موو

بوونه‌وه‌ر .

سوپاس بۆ خودا له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو نازو نیعمه‌تانه‌ی پێی به‌خشیوین وله‌ ژماردن نایه‌ن ، ته‌نها خودا هه‌موو دروستکراوه‌کانی په‌روه‌رده‌ ده‌کات و هه‌موو ئامرازێکی ژیا‌نی بۆ فه‌راهم‌کردون .

﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ خاوه‌ن به‌زه‌یی و میهره‌بانیه‌کی فراوانه‌ و په‌حم ده‌کات به‌ هه‌رکەس له‌

به‌نده‌کانی که‌ بیه‌وی‌ت .

﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ خودا پادشا و خاوه‌نی رۆژی لێرسینه‌وه‌یه‌ .

﴿يَوْمَ الدِّينِ﴾ يەككە لە ناوەكانى رۆژى قیامت ، خودای پەرورەدگار خاوەنى رۆژى قیامت و ھەموو رۆژەكانى تریشە ، بەلام لێرە لەبەر گەرنەگى ئەو رۆژە تاییەتى کردوووە ، ئێین عەباس عليه السلام دەلیت : کەس لەو رۆژەدا خاوەنى هیچ نەبە وەك لە دنیادا خەلك خاوەنى ھەندىك شت .

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ بە تەنھا تۆ دەپەرستین ، و بە تەنھا داواى یارمەتى لە تۆ دەکەین .

پیش خستنى بەرکار بەسەر کارەكەیدا ئەو کارە تاییەت دەکات بە خاوەن کارەكەووە وەك ئەوێ بلیت : تەنھا تۆ دەپەرستین و کەسى تر نا پەرستین ، و تەنھا داواى یارمەتى لە تۆ دەکەین و داواى یارمەتى لە کەسى تر ناکەین .

﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ھىدايەتمان بدە و ڕێنمايیمان بکە بۆ ڕێگای راست .

ڕێگای راست بریتیە لە ڕێگای یەکتاپەرستى و دوورکەوتنەووە لە ھاوبەش بریاردان و ھاوبەش بریاردەران ، کە ئەمە ئەو ڕێگایە ھەرکەس بێگرتە پیش چارەنوسى بەھەشتە ، و ھەرکەس پشتى لى ھەلبكات چارەنوسى دۆزەخە .

﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ ٧ ڕێگەى ئەو کەسانەى نازو نەعمەت بەسەردا رشتوون کە پێغەمبەران و راستگوکان و شەھیدەکان و پیاوچاكان ، و بە دوورمان بگرە لە ڕێگەى ئەوانەى بەر توورپەى کەوتوون ، و ڕێگەى ئەوانەشى کە لادەر و گومران .

ئه‌وانه‌ی به‌ر تووڕه‌یی که‌وتوون جووله‌که‌کان بوون که‌ ئاینی خودایان ده‌زانی و به‌ئه‌نقه‌ست سه‌رپێچیان ده‌کرد ، وئه‌وانه‌ش که‌ لاده‌ر و گو‌مرا‌بوون گا‌وره‌کان بوون که‌ به‌ نه‌فامی و نه‌زانینه‌وه‌ خودا په‌رستیان ده‌کرد ، ئه‌م ئایه‌ته‌ سه‌رنجی مو‌سلمانان بو‌ ئه‌وه‌ را‌ده‌کێشیت که‌ به‌ دوورین له‌ هه‌موو ئه‌و هۆکارانه‌ی که‌ ده‌بێته‌ هۆکاری تووڕه‌بوونی خودای په‌روه‌ردگار ، وه‌روه‌ها نابیت مو‌سلمان به‌ ئه‌نقه‌ست پێچه‌وانه‌ی فه‌رمانه‌کانی خودا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بکات ، و یاسا‌غیکرا‌و و سنوره‌کانی خودا به‌زی‌ییت ، و نابیت به‌ نه‌فامی و نه‌زانینه‌وه‌ خودا په‌رستی بکات ، و ده‌بیت نه‌شل‌ره‌و و نه‌تون‌د‌ره‌و بیت ، به‌ل‌کو ده‌بیت مامنا‌وه‌ند و داد‌گه‌ر بیت ، به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ ئاینی ئیسلام پێی ها‌تووه‌ .

بو‌خاری و مسلم له‌ ئه‌بوهریره‌وه‌ ﷺ ر‌یوا‌یه‌تیان کردووه‌ ده‌لیت : پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فه‌رمووی : ئه‌گه‌ر پێش‌نوێژ وتی (آمین) ئی‌وه‌ش بل‌ین (آمین) ، چونکه‌ هه‌رک‌س وتی (آمین) ه‌که‌ی له‌ گه‌ل وتی (آمین) فریشته‌کان ته‌بابیت و به‌ک‌گریت ، خودا ﷻ له‌ تا‌وانه‌کانی را‌بردووی خۆش ده‌بیت ، وه‌روه‌ها بو‌خاری له‌ ئه‌بوهریره‌وه‌ ﷺ ده‌گ‌یر‌یه‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فه‌رموویه‌تی : ئه‌گه‌ر پێش‌ نوێژ وتی : ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ بل‌ین : (آمین) ، که‌ مانای ئه‌وه‌یه‌ : په‌روه‌رد‌گا‌را وه‌لامی ن‌زا و پا‌رانه‌وه‌کا‌مان بده‌ره‌وه‌ ، چونکه‌ هه‌رک‌س وتنه‌که‌ی له‌ گه‌ل وتی فریشته‌کان ته‌بابیت خودا له‌ تا‌وانه‌کانی را‌بردووی خۆش ده‌بیت ، وئه‌بو‌دا‌ود له‌ وائلی کوری ح‌ج‌ره‌وه‌ ﷺ ر‌یوا‌یه‌تی کردووه‌ وئه‌لبانی به‌ ص‌ح‌یحی دا‌نا‌وه‌ وتی : ئه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ ی بخو‌ین‌د‌با‌یه‌ ده‌یفه‌رموو (آمین) و ده‌نگ‌یشی به‌رز ده‌کرده‌وه‌ ، ئین ک‌ثیر ده‌لیت : سو‌ننه‌ته‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی نوێژیش به‌لام له‌ نوێژدا زیاتر جه‌ختی ل‌یک‌را‌وه‌ته‌وه‌ ، وه‌روه‌ها ئین با‌زیش ده‌لیت : ئه‌و که‌سه‌ی قورئان ده‌خو‌ین‌یت له‌ نوێژدا بیت یان له‌ ده‌ره‌وه‌ی نوێژ (آمین) ده‌خو‌ین‌یت که‌ مانای ئه‌وه‌یه‌ خودایه‌ وه‌لامی پا‌رانه‌وه‌کا‌مان بده‌ره‌وه‌ .

﴿سُورَةُ الْبَقَرَةِ﴾

له‌به‌ر ئەو‌هی سورەتی البقرە باسی بە‌سه‌رهاتی ئەو مانگایە دەکات کە خودای پەروردگار فەرمانی بە ئەو‌ه‌کانی یە‌ع‌قوب عليه السلام کردبوو کە سه‌ری بێ‌ن بۆ‌یه ئەو ناو‌هی لێ‌راوه ، و‌له شاری مه‌دینه دابه‌زیوه ؛ و‌درێژترین سورەتی قورئانی پێ‌و‌ژه ، و‌ژمار‌هی نایه‌ته‌کانی دوو سه‌د و‌هه‌شتا و‌ش‌ه‌ش نایه‌ته ، نایه‌تی (الک‌رسی)ش کە گه‌وره‌ترین نایه‌ته له‌م سورەته‌دا‌یه ، فەرمووده‌ی زۆ‌ر ده‌رباره‌ی فەزل و‌گه‌وره‌یی له‌سه‌ر هاتووه له‌وانه :

مسلم له ئە‌بو‌ه‌ریره رضي الله عنه ر‌ی‌وا‌یه‌تی کردووه کە پێ‌غه‌مبه‌ری خودا صلی الله علیه و‌آله و‌س‌لم فەرمو‌یه‌تی :
ماله‌کانتان مه‌که‌نه گۆ‌رستان ، کە به‌ ه‌ی‌ج ش‌ی‌وه‌یه‌ک قورئانی تێ‌دا نه‌خو‌یتن ، چونکە ه‌ه‌ر مالێ‌ک سورەتی به‌قه‌ره‌ی تێ‌دا بخو‌ین‌رێ‌ت شه‌یتان ناچ‌یت‌ه ئەو مال‌ه‌وه ، و‌د‌ی‌سان مسلم له ئە‌بو ئوما‌مه‌ی الباه‌لیه‌وه رضي الله عنه ر‌ی‌وا‌یه‌تی‌کردوه ده‌لێ‌ت گو‌یم له پێ‌غه‌مبه‌ری خودابوو صلی الله علیه و‌آله و‌س‌لم ده‌یف‌ه‌رموو : سورەتی البقره بخو‌ین ، چونکە خو‌یندن و‌له‌به‌رکردن و‌گو‌ی لێ‌گر‌تی به‌ره‌که‌ته ، و‌وا‌زله‌یه‌ینان و‌نه‌خو‌ین‌دنه‌وه و‌گو‌ی لێ‌نه‌گر‌تی په‌ش‌ی‌مانیه ، و‌جادوو‌گه‌ره‌کان نا‌توانن زیان به‌و‌که‌سانه ب‌گه‌یه‌نن کە به‌ قه‌ل‌غانی ئە‌م سورەته‌ خو‌یان قایم ده‌که‌ن .

﴿آلَمْ﴾ به (ألف ، لام ، میم) ده‌خویندیرته‌وه ، ئه‌و پیتته پچراوانه‌ی که له سه‌ره‌تای هه‌ندیک له سوره‌تی قورئانی پیروژدا هاتوون زانایان لیکدانه‌وه‌ی جیاوازیان بۆ کردوون ، هه‌ندیک ده‌لین : خودای په‌روه‌ردگار ته‌حه‌دای عه‌ره‌بی پیکردوو که زۆر به زمانزانی و په‌روانبیژی خو‌یان ده‌نازین پیی فهرموون : ئه‌م قورئانه له‌م پیتانه‌یه ، فهرموون ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن که محمد ﷺ خو‌ی ئه‌م قورئانه‌ی نوسیوه‌ته‌وه ، قورئانیکی به‌و شیوه‌یه یان چهند سوره‌تیک یان ته‌نها سوره‌تیک‌ی وه که ئه‌م قورئانه بنوسنه‌وه ، که به دنیاییه‌وه هه‌رگیز ناتوانن شتیکی هاوشیوه‌ی قورئان به‌هین یان بینوسنه‌وه ، چونکه زۆربه‌ی ئه‌و سوره‌تانه‌ی که به‌م پیتانه ده‌ستپیده‌که‌ن دوا‌ی ئه‌وه باسی قورئان ده‌کات ، یان له باره‌یانه‌وه وتراوه : هه‌موو کتیبیک نه‌تییه‌کی هه‌یه ئه‌م پیتانه‌ش نه‌تی قورئانه ، وه‌ه‌ندیک‌ی دیکه پێیان وایه هه‌ل‌بژاردنی بیده‌نگی باش‌تره له مه‌ر رافه‌کردن و شیرکردنه‌وه‌ی ئه‌م پیتانه به‌بی ئه‌وه‌ی به‌لگه‌ی شه‌رعی هه‌بیّت و بگوتریت خودا زانایه به‌وه‌ی له‌به‌ر چ حکمه‌تیک دابه‌زیون ، و یان وتراوه : ئه‌و پیتانه کو‌مه‌له پیتیکن که له رینوسی زمانی عه‌ره‌بین و مانایان نییه ، به‌لام له‌وه دنیایان که خودای په‌روه‌ردگار بی حکمه‌ت داینه‌به‌زاندوون ، هه‌موو ئه‌و بۆچووانه دژیه‌کین ، و بۆچوونی دروست و راست و په‌سه‌ند ئه‌وه‌یه که ئه‌و پیتانه مانایان نییه ، به‌لام بی حکمه‌ت خودا داینه‌به‌زاندوون.

﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ ئه‌م کتیبه که مه‌به‌ست قورئانه هیه گومان‌ی تیدا نییه که خودای په‌روه‌ردگار دایه‌به‌زاندوو و رینمایی و به‌رچاو روونی تیدایه بۆ پارێزکاران .

که‌سی پارێزکار به‌و باوه‌ر‌دارانه ده‌وتریت که سنوره‌کانی خودایان پاراستوو و نایان‌به‌زین ، و فەرمانه‌کانی خودا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ جیبه‌جی ده‌که‌ن به‌گوێره‌ی توانایان ، و به‌ته‌نها باسی له خودا ترسان و پارێزکاران کردوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌رئه‌وان به‌راستی و دروستی سودی لیده‌بینن .

﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ ئەو كەسانەى باوەڕیان بە پەنهان "غەیب" هەیه و نوێژەكانیان ئەنجام دەدەن بەو شیوەیهى فرمانیان پێكراوه ، وهەندێك لەو سامانەى كە پێمان بەخشیون دەبێهەشتن وزەكات دەردەكەن ، و ئەو خەرجیانەشى لەسەریان پێویستە بەجێ دەهێن .

﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ و ئەوانەشى كە باوەڕ دەهێن بەوێ بۆمان دابەزاندوى كە قورئانە ، وهەروەها باوەردەهێن بەو كتیبانەى كە پێش تۆ دابەزیون ، و دلێان لەوێ رۆژى قیامەت دیت .

زانایان دەلێن : لە راستیدا سوننەتەكانى پێغەمبەرى خوداش ﷺ بە وەحى دابەزێنراوه ، چونكە خودای پەرورەدگار دەفرمویت : ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ (النجم) ئەوێ كە پێغەمبەرى خودا ﷺ بە سەرتاندا دەخوێنێتەوه یان پێتان راڤەگەیهێت لە قورئان یان لە سوننەت لە حەز و ئارەزووێهێه ، بەلكو بە دلێاییهێه ئەوێ سەروشه (وەحى) بۆى هاتوو ، ئەبوداود لە عبداللەى كورپى عەمرى كورپى العاصهوه رحمته‌الله‌عنه رپوايه‌تى كردوو و ئەلبانى بە صەحیحى داناوه ، كاتێك پرسىارى لە پێغەمبەرى خودا ﷺ كردوو : ئایا هەموو ئەو قسانەى دەيكات بینوسیتەوه لە كاتى تورەبوون و كاتێكیش كە ئاساییه ؟! فرموى : بینوسە سوێند بەو كەسەى نەفسى منى بەدەسته لە زارمەوه دەرنەچیت راستى نەبیت .

﴿أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئەو كەسانەى باوەڕیان بەو شیوەیه ئەوانە لەسەر هیدایەت و رێنمایى و پرووناكى پەرورەدگاریان ، و ئەوانەن براوه و سەرفراز لە دنیا و دواڕۆژدا .

له‌ دونیادا به‌ ئارامی ده‌ژین به‌ هو‌کاری نه‌و
باوه‌ری که‌ هه‌یانه‌ ، وله‌ دوارپ‌وژیش پارێزراو
ده‌بن له‌ ئاگری دۆزه‌خ و به‌هه‌شتی نه‌براه‌وی
هه‌تا هه‌تایی به‌ ده‌ست ده‌هێن .

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌
دنیاییه‌وه‌ نه‌و که‌سانه‌ی که‌ بی‌باوه‌رن
ئاگاداریان بکه‌یته‌وه‌ و بی‌انترسییت یان
ئاگاداریان نه‌که‌یته‌وه‌ وه‌ک یه‌که‌ و سودی نییه‌
باوه‌رناهیئن .

البغوی ده‌لیت : بی‌باوه‌ری چوار جو‌ره‌ :
بی‌باوه‌ری نکولیکردن ، دانپێدانه‌نان ، که‌له‌

ره‌قی ، دوورپ‌وویی ، بی‌باوه‌ری نکولیکار وه‌ک : نه‌و که‌سه‌ی که‌ باوه‌ری به‌ بوونی په‌روه‌ردگاری
دروستکه‌ر نه‌بیٔ ، بی‌باوه‌ری دانپێدانه‌نان وه‌ک : بی‌باوه‌ری ئیبلیس وجووله‌که‌ کان که‌ له‌ دله‌وه‌
باوه‌ریان هه‌یه‌ به‌لام دانی پێدانانیئن ، بی‌باوه‌ری که‌له‌ ره‌قی وه‌ک : نه‌بو طالبی مامی پیغه‌مبه‌ری
خودا ﷺ که‌ له‌ دله‌وه‌ باوه‌ری به‌ خودا هه‌بوو ، و به‌زمانیش دانپێداده‌نا ، به‌لام کرداری
پێنه‌کرد و موسلمان نه‌بوو ، و بی‌باوه‌ری دوورپ‌وو : که‌سیکه‌ که‌ به‌ زمان بلێت باوه‌رم هه‌تاوه‌ ،
به‌لام له‌ دله‌وه‌ باوه‌ری نه‌بیٔ ، پیچه‌وانه‌ی جو‌ری دووهم ، ئین ئه‌بوحاتم والطبری له‌ ئین
عه‌باس حاکمه‌ ده‌گیرنه‌وه‌ ده‌لیت : پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ سوربوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌موو خه‌لك

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١ خَتَرَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٢ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ٣ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ اللَّهَ أَشْفَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ٤ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ يُمَآكِنُ أُولَٰئِكَ يُكْرِبُونَ ٥ وَءِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَصْلِحُهُمْ مُصْلِحُونَ ٦ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ٧ وَءِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ الْأَوَّلُونَ قَالُوا إِنَّمَا نَصْلِحُهُمُ السَّافِهَاءَ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ٨ وَءِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا اللَّهَ ءَامِنُوا فَالْوَأْدَ ءَامَنُوا وَإِذَا حُلُوا إِلَىٰ شَيْءٍ طَعَنُوا قَالُوا إِنَّا مَعَكُم مُّسْتَهْزِءُونَ ٩ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ١٠ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَٰكِنَّ الصَّلَاةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَّتْ بِجَنَّتِهِمْ وَمَا كُنُوا مُتَهَدِّينَ ١١

باوهر بهین و شوینی بکه‌ون بۆ رِیگای هیدایه‌ت ، خودای په‌روه‌ردگار هه‌والی دابه پیغه‌مبه‌ر ﷺ باوهر ناهینیت هه‌ر که‌سی پِیشتر له قه‌ده‌ریدا سه‌رفراز و به‌خته‌وه‌ری نه‌نوسرابیت .

﴿حَتَّمُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَرِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ﴿٧﴾ ئەو که‌سانه‌ خودا مۆریداوه به‌سه‌ر دل و گوێی‌اندا نه‌حه‌ق ده‌چیته‌ دلپانه‌وه و نه‌ حه‌ق ده‌بیستن ، و په‌رده‌ی هیناوه به‌سه‌ر چاویاندا حه‌ق نابین ، ئەو جوهره‌ که‌سانه‌ سزای گه‌وره‌یان بۆ دانراوه .

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٨﴾ هه‌ندیک له خه‌لک ده‌لین باوه‌رمان به‌ خودا و پوژزی دوابی هیناوه به‌لام ئەو که‌سانه‌ دوورپوون ، راست ناکه‌ن باوه‌ردارن .

﴿يُخَذِّعُونَ اللَّهَ وَلَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ ﴿٩﴾ ئەو دوورپووانه له‌پای نه‌فامی و بیباوه‌رپیان گومانیان وابوو به‌و شیویه‌ ده‌توانن فیل له‌ خودای په‌روه‌ردگار و باورداران بکه‌ن ، به‌لام له‌ راستیدا فیل له‌ خوێان ده‌که‌ن له‌ کاتی‌کدا که‌ هه‌ست به‌وه‌ناکه‌ن .

﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ ﴿١٠﴾ له‌ دلپاندا نه‌خو‌شی هه‌یه که‌ لیره‌دا مه‌به‌ست : له‌ نه‌خو‌شی گومان ، دوو دلی ، و دوورپوویه ؛ خودای په‌روه‌ردگار ئەو نه‌خو‌شیه‌ی بۆ زیاتر کردن له‌ پاداشتی ئەو فیل و خراپه‌ کارییه‌یان ئەمه‌ له‌ دنیا ، و له‌ دوا پوژیش سزایه‌کی به‌ نازاریان بۆ هه‌یه له‌به‌ر ئەوه‌ی دروێانکرد .

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ ﴿١١﴾ ئەگه‌ر به‌و دوورپووانه بگوترایه‌ خراپه‌ و تاوان ئەنجام مه‌ده‌ن ، بیباوه‌ری له‌سه‌ر زه‌وی بلاومه‌که‌نه‌وه ، به‌ درۆه ده‌یانگوت ئیمه‌ ته‌نها چاکه‌ و چاکه‌خو‌ازیمان مه‌به‌سته .

﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ خودای پەرورەردگار بەرپەرچی ئەو بانگەشەییە دانه‌وه‌ی که بە چاکە‌کاری و ویستی بلا‌و‌کردنە‌وه‌ی چاکە و یتایان دە‌کرد ، و پێی فرمەوون : بە دل‌نیاییە‌وه‌ ئە‌وانە خراپە‌کار و تیک‌دە‌رن و پ‌و‌چ‌و‌وی تاوان و تێ‌و‌ه‌گلا‌وی ئاشوب و خراپە‌کارین ، بە‌لام لە‌بەر ئە‌وه‌ی ئە‌فام و ئە‌زانن هە‌ست ناکەن .

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنْتُمُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ئە‌گەر پێیان ب‌گو‌ترایە با‌و‌ه‌ر‌ب‌ه‌ی‌ن وە‌ك چۆن ها‌و‌ه‌لانی پ‌ی‌غە‌م‌بە‌ری خودا ﷺ با‌و‌ه‌ریان ه‌ی‌نا‌و ، دە‌یان‌گوت : با‌و‌ه‌ر‌ب‌ه‌ی‌ن وە‌ك چۆن ئە‌و گە‌م‌ژە و گ‌یلانە با‌و‌ه‌ریان ه‌ی‌نا‌و ، بە‌دل‌نیاییە‌وه‌ تە‌ن‌ها خ‌و‌یان گە‌م‌ژە و گ‌یلن ، بە‌لام ب‌ی‌ئا‌گا و ئە‌زانن .

ناسینی ر‌استی بە ر‌استی و پ‌و‌و‌چە‌ل و ناره‌وا وە‌کو خ‌و‌ی ن‌ی‌ع‌مە‌ت‌یکە خودا ﷻ بە دو‌و‌ر‌و و لا‌ر‌یکانی نە‌بە‌خ‌ش‌ی‌و ، پ‌ه‌نا بە خودا بە‌و ه‌و‌یە‌وه‌ ت‌یکە‌ل‌ی‌ه‌ك لا‌ی خا‌و‌نە‌کانی دروست دە‌ب‌یت ، ناتوانن حە‌ق و ر‌استی لە پ‌و‌و‌چە‌ل و ناره‌وا ج‌یا‌ب‌کە‌نە‌وه .

﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامِنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ﴾ ئە‌و دو‌و‌ر‌و‌وانە ئە‌گەر ب‌گە‌یش‌ت‌بان بە با‌و‌ه‌ر‌داران دە‌یان‌گوت : ئ‌یمە‌ش با‌و‌ه‌ر‌مان ه‌ی‌نا‌و ، و کات‌یک دو‌و‌ر ب‌کە‌و‌ت‌ن‌ایە‌تە‌وه و ب‌چ‌و‌ونا‌یە ب‌و لا‌ی شە‌یتانە‌کانیان کە گە‌وره و دە‌م ر‌استیان بوون دە‌یان‌گوت : ئ‌یمە لە‌گە‌ل ئ‌ی‌و‌ه‌ین بە‌ل‌کو ئ‌یمە تە‌ن‌ها گ‌ال‌تە و یار‌یم‌ان پ‌یکردن .

الحزب الاول

سورة البقرة

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
 ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ صُمُّ
 بُكْمٌ عُمِّي قَهْرٌ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٦﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ
 ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُقُرٌّ يُجْعَلُونَ أَصْلِحْ لَهُمْ فِيءَ إِذْ أَنهَم مِّنَ
 الصَّوْعِ حَذْرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٧﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ
 يَخْطِفُ أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْوَافِهِمْ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ
 قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّا اللَّهُ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ
 تَعْلَمُونَ ﴿١٠﴾ وَإِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
 بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِن
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَئِن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ
 الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٢﴾

٤

﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ﴾

يَعْمَهُونَ ﴿٥﴾ له سزای ئەو گالته‌جارییه‌یان
 خودای په‌روه‌ردگار گالته‌ی به‌وان کرد
 وله‌سه‌ره‌که‌شی ، وتاوان ، و بی‌باوه‌ری زیاتر
 نغزو یکردن و کوژی‌کردن له ئاستی بینینی
 راستی ؛ له‌به‌ر ئەوه به‌ دلّه‌ راوکی و شه‌رزهی
 مانه‌وه ، که به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک ناتوان رینگه
 چاره‌یه‌ک بدۆزنه‌وه بو دهرچوون له‌و گیزاوه‌ی
 که تییه‌که‌وتوون .

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَىٰ

فَمَا رِبِحَتْ تَجَرَّتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

﴿١٦﴾ ئەو دوورپووانه به‌ ویست وئاره‌زووی

خو‌یان گوم‌راییان هه‌لبژارد و پش‌تیان له‌ هیدایه‌ت و باوه‌ر کرد ، و گۆ‌ریانه‌وه به‌ بی‌باوه‌ری ، له‌و
 گۆ‌رینه‌وه‌دا سوود و قازانجیان نه‌کرد ، و هیدایه‌ت و به‌رچارو‌رونیان به‌ ده‌ست نه‌هینا ، هه‌ربۆیه‌ له‌
 ریزی رینمایی کراواندانی .

چۆن ک‌ریارێک ویستی ک‌رینی کالایه‌کی به‌ نرخ و ناوازه‌ی هه‌بی‌ت وحه‌ز بکات بیک‌ریت به‌ هه‌ر
 نرخێک بی‌ت ، به‌و شی‌وه‌یه‌ ئەو دوورپووانه‌ش ئاره‌زوو وحه‌زیان له‌ هه‌لبژاردنی گوم‌رای
 و بی‌باوه‌رییه‌ وله‌و پیناوه‌شدا ئاماده‌ن به‌ نرخ‌زین شت که باوه‌ر و هیدایه‌ته‌ بیکه‌ن به‌ قوربانی ، که
 به‌راستی ئەوه‌ دۆ‌راوترین گ‌رییه‌سته .

﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾ ﴿١٧﴾ غوونە ی ئه‌وانه وهك : غوونە ی ئه‌و كه سه‌یه كه ئاگرێك بكاته‌وه ، یان داوا له كه‌سیكی تر بكات ئاگرێكی بۆ بكاته‌وه كاتیك چوارده‌وری رووناك ده‌بێته‌وه خودای په‌روه‌ردگار رووناکیه‌كه‌ی لێ كوژاندنه‌وه ، وله تاریکیه‌كاندا هه‌شتنییه‌وه ئیدی هه‌یجان به‌دی نه‌ده‌کرد .

﴿صُمُّ بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ ﴿١٨﴾ ئه‌وان كه‌رن له ئاست بیستنی حه‌ق ، لالن بۆ وتنی حه‌ق ، كوژن له ئاست بینینی دا ، له‌به‌ر ئه‌وه به‌هیچ شێوه‌یه‌ك له‌و گومراییه‌ی تێكه‌وتوون ناگه‌ڕێنه‌وه و په‌شیمان نابنه‌وه .

﴿أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِيْٓ عَآذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۗ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ ﴿١٩﴾ یان وهك ئه‌و بارانه‌ی له شه‌وه زه‌نگی ئاسماندا به‌ خوڕ دێته‌ خواره‌وه ، تاریکی وه‌وره‌گرمه و بروسکه‌ی هه‌وری له‌گه‌لداییت ، له‌و ساته‌وه‌خته‌دا په‌نجه‌کانیان له‌ گوێکانیان ده‌ناخن له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌كو هه‌وره‌گرمه و بروسکه‌ی هه‌وره‌که له‌ناویان ببات ، خودای په‌روه‌ردگار له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌وری بیاوه‌ره‌کانیداوه ، وله تۆله‌ و سزای خودا ده‌ربازیان ناییت .

﴿يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ۖ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿٢٠﴾ نزیکه بروسکه‌ی هه‌وره‌که كوژریان بكات و چاوه‌کانیان لێ بسێنێته‌وه ، هه‌رکات به‌رچاویان رووناك ده‌بوویه‌وه هه‌ندێك ده‌رێشتن ، به‌لام كه‌ رووناکیه‌که خامۆش ده‌بوو ده‌وه‌ستان ، ئه‌گه‌ر خودا بیویستبایه بیستن و بینینی لێ ده‌سە‌ندنه‌وه ، به‌ دلناییه‌وه خودا ﷻ توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا هه‌یه .

ئەم نمونە خودای پەرەردگار باسی کردوون گوزارشت لە حاڵی دوورپووەکان دەکات ، کە هەندێکیان لە سەرەتاوە باوەڕیان هێنا بەوەش ڕووناکی باوەڕیان بەدەستەینا ، بەلام کە بیاوەربوون ئەو ڕووناکیەیان لێ کوژایەو ، بەو ھۆیەو زیاتر دوودلێبون ولە ڕیگای راست زیاتر دوورکەوتنەو ، ئیدی بە هیچ شێوەیەک ئومیدی چاکەیان لێناکریت ، ھەرۆک چۆن کەسێک کەر و لال و کویریت هیچ ئومیدیەک نییە بۆ بیستن و قسەکردن و بینینی ، بە ھەمان شێوەش هیچ ئومیدیەک لە مەر باوەڕەینانی دوورپووەکان بوونی نییە ؛ ئەو لە کاتێکدا ڕووناکی حەق ئەوەندە بەھێزە و اخەریکە کویریان بکات ، ھەركات ئیسلام بالادەست بوو ، یان ھەندێکیان راستی ئیسلامی بۆ دەرکەوت باوەردەھێن ، بەلام ئەگەر ئەو راستییەکی کە ڕوون بوو ئەو ھاوێشەکی بەسەردابجیت یان تووشی نەھامەتی و ناڕەحەتیەک بێ لەسەر ئیسلامەتی و ئایندارییەکیان پاشگەز دەبنەو و بیاوەردەبن .

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٦﴾﴾
خودای بالادەست دوای ئەوێ باسی حاڵی ھەموو مەزھەبەکانی کرد بە باوەردار و بیاوەر و دوورپووانەو پێیان دەفەرموێت : ئەو خەڵکیە پەرەردگارتان بپەرستن کە ئێوە ونەوکانی پیش ئێوەشی دروستکردووە بۆ ئەوێ پارێزکار بێ و سنورەکانی خودا نەبەزێن .

سورەتی البقرە ھەرچەندە سورەتێکە لە مەدینە دابەزیووە و زۆرجار بانگەوازی سورەتە مەدەنیەکان ڕووی لە باوەردارانە بەلام لێرە بانگەوازی کە گشتییە و بۆ ھەموو خەڵکە .

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾﴾ ئەو خودایەکی کە زەوی و ھەوێ ڕاھەریک بۆ ڕاھستوون و ئاسمانی کردووە بە سەقف بە سەرتانەو ، ولە ئاسمانەو بارانتان بۆ

دەباريئەت كە بە ھۆيەۋە بەرۈبۈمە كانتان بۇ دەروئىيەت ۋەدىكات بە رۆزىتان ، كەۋابو ۋە پەرۋەردگارە كە خاۋەنى ۋە ھەموو نازو نىعمەتەنە بە سەرتانەۋە بە تەنھايى بېيەرستى ۋە ھابەشى بۇ بېر پار مەدەن ، لە كاتىكدا دەزانن خودا تاك ۋە تەنھايە ۋە بە دېھنەرى ۋە نىعمەتەنە .

بوخارى لە ئىبن مسعود ھە ھىيە رىۋايەتى كىرۋە دەلىت : پىرسىار كرا لە پىغەمبەرى خودا ﷺ چ تاۋانىك لە ھەموو تاۋانە كان گەۋرە ترە فەرموۋى : ھاۋەش بېر پار بەدەت بۇ ۋە خودا يە كە دروستى كىرۋەت .

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ﴿٢٣﴾ جا ئەگەر گومانن ھەيە لە ۋە قورئانە كە بۇ بەندە ۋە پىغەمبەرە كە مان محمد ﷺ دامانبە زانندە دەى بفرمۋەن سورەتەكى ھاۋشۋە ۋە بەھىن ۋە پىشت بېستەن بە پەرستراۋە كانتان ، ۋە بانگى خەلىكەش بكنە يارمەتەن بەندە ، جگە لە خوداى پەرۋەردگار ، ئەگەر راست دەكەن ۋە قورئانە محمد ﷺ لە خۈيەۋە ھىناۋىدەتى سىرۋ ۋە فەرمۋەدەى ئىمە نىيە .

﴿فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ ﴿٢٤﴾ گەر لە رابردو ۋە نەتەنۋانى ۋە داھاتۋەش ھەرگىز ناتوانن ھاۋشۋە سورەتەكى قورئان بەھىن ، چونكە قورئان قسەى مەۋقە كان نىيە كە ۋابو باۋەر بەھىن ۋە خۆتان بېرئەن لە ناگرى دۆزەخ كە سوتەمەنە كەى لاشەى خەلك ۋە بەردە ، ساز ۋە ئامادە كراۋە بۇ بىناۋەران .

ئین عه باس ^{حیله غنما} ده لیت : ئه و بهردانه
بهردی کبریته ، له بهر ئه وهی به خیرایی بلیسه
ده سیئت وگر وکلپهی زوره و یونیکي
ناخوشی هدی ، ئاماده کراوه بۆ بیباوه ران ،
زوریک له پیشه واکانی سوننهت ئه م نایه ته
ده که نه به لگه له سه ر ئه وهی ئاگری دۆزه خ
ئیستا ئاماده یه و دروستکراوه ، به لگهی
زوریش له سوننه تدا له سه ر ئه و باسه هاتووه .

﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أَنَّ لَهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا
رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَزَقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي
رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَبِهًا وَلَهُمْ فِيهَا
أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾

باش ئه نجام ده ده ن ، به وهی له به هه شتدا باخی چروپریان بۆ هه یه که ئاو به ژیر دار و دره خت
وخانووه کانیدا ده روات ، هه رکاتیك خودای پهروه رداگر رۆزیان بدات له میوه و بهروبوومیک
ده لێن : ئه مه مان پیشتر پی به خهراوه ، میوه و بهروبوومی هاوشیوهی یه کیان بۆ ده هین ، به لام
تامیان جیاوازه وله یه ک ناچن ، وله به هه شتدا خیزانی پاکیان بۆ هه یه ، وبه هه تا هه تایی تیدا
ده میننه وه .

سوره البقره

الجزء الاول

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ
رَزَقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَبِهًا
وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا
الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا
الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا
بُضُلٌ بِهِ كَثِيرٌ وَهَدًى بِهِ كَثِيرٌ وَمَا يَبْضِلُ بِهِ
إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنْفُسُوتَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَّا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ
تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ ءَامِنًا فَأَخْرَجَكُم مِّنْ دِينِكُمْ
ثُمَّ يُخَيِّدُكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ
لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ
فَنَسُوْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

کرده‌وه ده‌بیّت به نیازپاکی بۆ خودا وله‌سه‌ر سونه‌تی پیغه‌مبه‌ری خودا بیّت ﷺ ئینجا پیی ده‌گوتریّت کرده‌وه‌ی باش وقه‌بولکراو ، وئهو میوه و به‌روبوومانه‌ی پییان ده‌به‌خشریّت و تراوه : ناویان له ناوی میوه‌کانی دنیا ده‌جیّت ، به‌لام تامیان جیاوازه ، یان له به‌هشتدا هه‌رکات خودای په‌روه‌ردگار رۆزیان ده‌دات به‌ شیوه ورواله‌ت له‌وانه‌ی پیشووی ده‌جیّت به‌لام تام وله‌زه‌تی جیاوازتره ، و خودای په‌روه‌ردگار به‌ ره‌هایی وه‌سفی پاکیتی خیرانی به‌هه‌شتیه‌کان ده‌کات ، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو جوّره پاکیتییه‌ک بگریته‌وه ، نه‌ک پاکیتی ته‌نها له‌ حه‌یز و سوری مانگانه به‌لکو له‌ خووره‌وشت و زمان و هه‌موو که‌موکورتیه‌کانی تر .

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ به‌ دُنیا‌یه‌وه خودای په‌روه‌ردگار شه‌رم ناکات نمونه به‌ می‌شوله گه‌وره‌تر یان بچوکتز به‌ینیته‌وه ، ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ده‌زانن ئه‌وه حه‌ق وراستیه له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه ، به‌لام ئه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن ده‌لین : خودا چی ده‌ویّت له‌وه‌ی که‌ نمونه به‌ می‌شوله به‌ینیته‌وه ، بی‌باوه‌ر و دوورووه‌کان به‌ هۆیه‌وه زیاتر گومرا‌ده‌بن ، و باوه‌ردارانیش زیاتر رینمایی وه‌یدایه‌ت و هه‌ده‌گرن ، که‌س گومرا نابیّت به‌م نمونه هینانه‌وه‌یه که‌سانی لاده‌ر وله‌ سنور ده‌رچوونه‌بیّت .

السّدى ده‌لّیت : ئیبن عبّاس و ئیبن مسعود رحمهم‌الله‌عنه‌ما وه‌ه‌ندیکی تر له‌ هاوه‌لان ده‌لین : کاتیک خودای په‌روه‌ردگار ئه‌و دوو نمونه‌یه‌یی پیشوی باسکرد له‌سه‌ر دوورووه‌کان ، وتیان : خودا له‌وه به‌رزتر و گه‌وره‌تره که‌ نمونه به‌ینیته‌وه خودای په‌روه‌ردگار ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند ؛ و قتاده ده‌لّیت : کاتیک خودای په‌روه‌ردگار باسی می‌ش و جال‌جالۆکه‌ی کرد له‌ قورئاندا هاوبه‌ش

بەرباردەرەكان وتیان : چۆن دەبیّت باسی مێش و جالجالۆكە بكریّت لە قورئاندا ؟! خودای پەروەردگار ئەم ئایەتە ی دابەزاند .

﴿الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ﴿٢٧﴾ ئەو كەسانە ی پەیمان شكێن ئەو بەلێن و پەیمانە ی بەخودایان داو هەڵی دەوێشێنەو و نایبەنەسەر ، كە بریتی بوو لە باوهرهێنان بە خودا و بە پێغه‌مبەرەكانی ، وسیلە ی رەحم دەچڕێن كە خودا فرمانی بە گەیانندی كردوو ، و بشیوی دەنێنەو ، و خراپەکاری لەسەر زەوی ئەنجام دەدن ، ئەوانە دۆراو وزەرەرمەندن بە هەموو شیوەیەك .

ئەو پەیمانە كە خودای پەروەردگار باسی دەكات هەموو ئەو پەیمانانە دەگریته‌و كە خودا لە بنده‌كانی وەرگرتوو ، كە بە تاك و تەنهایی بیپەرستن و هیچ هاوەلی بۆ بپار نەدن ، و هەموو ئەو پەیمانانەش دەگریته‌و كە مروّفەكان لە نیوانیان هەیه پێویستە پێوی پابەندن و هەڵی نەوێشێنەو ، بۆیە دەبیّت باوهرداران دووربن لە شكاندنی ئەو بەلێن و پەیمانانە ی بە خودا و بنده‌كانی خودایان داو بە هەموو شیوەیەك ، بۆ ئەو ی لەو كەسە رەنجەرۆ وزەرەرمەندانە نەبن .

﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ﴿٢٨﴾ ئەمە پرساریکی سەرزەنشت ئامیز و سەرسورەهێنەرە چۆن نكولی بوونی خودا دەكەن ؟! ، یان لە گەڵ خودادا كەسی تر دەپەرستن ؟! لە كاتیكدا ئیو بوونتان نەبوو ، و تۆویك بوون لە پستی باوكسانەو ، ئیو ی هێنایەبوون ، پاشان دەتاغریبێت ، و پاشان زیندووتان دەكاتەو ،

و‌پاشان بۆ لای پەرورەدگارتان دەگەرێنەووە و‌لپێرسینەووەتان لەگەڵدا دەکات لەسەر کردەووەکانتان .

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١١﴾ خودایە کە هەموو ئەوێ لە زەویدایە بۆی دروستکردوون ، بۆ ئەوێ سوود و‌پەندیان لێوەربگرن ، پاشان ویستی دروستکردنی ئاسمانەکانی کرد و‌بە حەوت ئاسمان بە جوانی و‌رپێکویکی دروستی کردن ، خودا بە هەموو شتێک زانایە .

ئەم نایەتە بەلگەی ئەوێ تێدایە کە خودای پەرورەدگار زەوی پیش ئاسمان دروستکردووە ، و‌بەلگەشە بۆ ئەو رێسا فقهیە کە دەلیت : (الأصل في الأشياء الإباحة) ، واتە : لە بنەرەتدا شتەکان حەلالن ، چونکە خودای پەرورەدگار مننەت دەکات بەسەر بەندەکانیدا کە هەموو ئەوێ لەسەر زەویە بۆ خزمەت و‌بەرژەووەندی مەژۆنەکان دروستی کردووە ، السعدی دەلیت : (استوى) لە قورئاندا بە سێ شیوە هاتووە : ئەگەر بە پیتی جەرپێنەرێکرا : بە مانای پێگەیشتن و‌کامل بوونە ، وەك دەفەرموێت : ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ١٤﴾ (القصاص) ، و‌بە مانای بەرزى و‌بەندبوون دیت ئەگەر بە پیتی جەرپی (علی) تێپەرکرا ، وەك دەفەرموێت : ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ٥﴾ (طه) ، و‌ئەگەر بە پیتی جەرپی (إلى) تێپەرکرا بە مانای ویست دیت ، وەك لەم نایەتەدا هاتووە : ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ ١١﴾ .

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

الجزء الأول

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةًۭ قَالُوْۤا اَنْتَۤ اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۚ قَالَ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝۶
 اَنۡیُّعُوْیۡ بِاَسْمَآءَ هٰۤؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ۝۷ قَالُوْۤا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّاۤ اَمَّا عَلَّمْتَنَاۤ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ ۝۸ قَالَ یٰۤاٰدَمُ اَنْۢیُّعْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْۭ فَلَمَّاۤ اَنْۢیَّاهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْۭ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ غَیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ۝۹ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْاۤ اٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبٰلٰسَ اَبٰی وَاَسْكَنَ وَاَكَانَ مِنَ الْكَافِرِیْنَ ۝۱۰ وَقُلْنَا یٰۤاٰدَمُ اَسْكِنۡ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظَّٰلِمِیْنَ ۝۱۱ فَاَزَلَهُمَا الشَّیْطٰنُ عَنْهَاۤ فَخَرَجَهُمَاۤ مِمَّا كَانَا فِیْهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوْاۤ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِی الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَّعٌ اِلَیَّ حِیْنٍ ۝۱۲ فَخَلَقَۤ اٰدَمُ مِنْ رِّیْهِۭ کَیۡنَۡتَ فَتَابَ عَلَیْهِۭ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ ۝۱۳

٦

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةًۭ قَالُوْۤا اَنْتَۤ اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۚ قَالَ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ﴾

﴿٣٠﴾ کاتیک په‌روه‌ردگارت به‌ فریشته‌کانی
 فرموو : من جینشینیک له‌سهر زه‌وی داده‌نیم
 ، وتیان : له‌سهر زه‌وی جینشین داده‌نییت ؟!
 که خراپه‌کاری وتاوان نه‌نجامبده‌ن وخوین
 برپژن ؟! نيمه به‌ پاک وپروزت راده‌گرین
 وستایشت ده‌که‌ین ، یان به‌ پاکی په‌رستشت
 ده‌که‌ین ، که به‌ دووربیّت له‌ هه‌موو هاوبه‌ش
 برپاردان وخراپه‌یه‌ک ، فرموی ئه‌وه‌ی من
 ده‌یزانم ئیوه‌ نایزان .

زانایان ناکوکن مهبه‌ست له‌ جینشین چیه : هه‌ندیك ده‌لین مهبه‌ست له‌وه‌یه مروّقه‌کان
 ده‌بنه‌جینشینی یه‌کتر ، ونه‌وه‌ دوای نه‌وه‌ جیگه‌ی یه‌کتر ده‌گرنه‌وه ، وه‌ندیك ده‌لین : مهبه‌ست
 پی مروّقه‌کانه ده‌بنه‌ جینشین له‌سهر زه‌وی وپه‌یام وشه‌ریعت وفه‌رمان ویا‌ساغیه‌کانی خودا ﷻ
 به‌ خه‌لك راده‌گه‌یه‌نن ، وه‌ندیك ده‌لین : مهبه‌ست پی ئاده‌مه ﷻ چونکه پیش مروّقه‌جن
 له‌سهر زه‌وی بوون و مروّقه‌بووه جینشینان ، لی‌ره‌ خودای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویّت : له‌سهر
 زه‌وی جینشین داده‌نیم به‌لام ئاده‌م وحه‌وای له‌ به‌هه‌شتدا دروستکرد ، گومان له‌وه‌دا نییه‌ که
 خودا زانایه ، وده‌زانیت ئاده‌م وحه‌وا به‌ هه‌ل‌بژاردنی خو‌یان به‌ قسه‌ی شه‌یتان ده‌که‌ن ، وله‌و

درەختە دەخۆن کە فەرمانیان پێکرا بوو لێی دوور بکە و نه‌وه ، کە ئەوه‌ش ھۆکاری دەرکردن و دابەزاندنیان بوو لە بەهەشت چونکە خودا ﷻ پێشتر ئادەم و حەوای لەوێ ئاگادار کردبوویەو پێی و فەرمووبوون : ﴿فَقُلْنَا يٰۤاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ﴾ (طە) ، و ئەو بەهەشتە ی کە ئادەم و حەوای لێدەرکرا ھەمان ئەو بەهەشتە یە کە ئامادەکراوە بۆ باوەرداران ، ھەرکەس پێچەوانە ی ئەم بۆچوونە پێت دەبێت بەلگە ی دروست بخاتە ڕوو .

فریشتەکان مەبەستیان نکولی نەبوو بەلکو پرسیاریانکرد بۆ ئەو ی بزانی ، ئایا فریشتەکان چۆن زانیان مڕۆڤەکان خراپەکاری دەکەن و خویڤ دەپێژن ؟ ، دەشی ت خودای پەروردگار ئەو ی پێی راگەیاندین کە ھەندیک لە نەوێکانی ئادەم ﷻ ئەو خراپەکارییانە ئەنجام دەدەن ، یان بە گومان ئەو یان وتوو ، یان جنەکان کە پێش مڕۆڤەکان لەسەر زەوی بوون ئەو خراپەکارییانەیان ئەنجامدا بوو ، بۆیە فریشتەکان گومانیان وابوو مڕۆڤەکانیش ئەو کردەوانە ئەنجام دەدەن ، و ئەو ی کە فریشتەکان بە پەروردگاریان فەرموو : لەسەر زەوی جێشین دروست دەکەیت کە خراپەکاری و تاوان ئەنجامبدەن و خویڤ برپێژن ئەو بۆچوونە بەھێژدەکات کە لەسەر زەوی پێش ئادەم دروستکراوی تر ھەبوو پێت ، فریشتەکان دروستکراویکی پەنھانی خودای پەروردگارن ولە ڕووناکی دروست کراون ، و ئەرکی جیاواز ڕادەپەرێن ، و سەرپێچی خودا ﷻ ناکەن و باوەرپوون بە فریشتەکان یەکیکە لە شەش پایەکە ی باوەر .

﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هٰۤؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (٢٣) خودای پەروردگار ناوی ھەموو شتەکانی فیری ئادەم ﷻ کرد پاشان

پرسیاری ناوی ئەو شتانەى لە فریشتەکان کرد و فەرمووی : هەوالم بەدەنى دەربارەى ناوی ئەو شتانە ئەگەر ئیوه راست دەکەن .

السعدی دەلیت : لەبەر ئەوەى و تەى فریشتەکان ئاماژەى ئەوەى تێدابوو کە لە ئادەم باشتەن ، خودا ویستی فەزلى ئادەمیان بۆ دەرناخت ، بەوەى ناوی ئەو شتانەى فیری ئادەم کرد و فریشتەکان نەیانزانی ، البغوی دەلیت : خودای پەرورەدگار فەزلى ئادەمى دەرخواست بەسەر فریشتەکانەوه بە زانست ، و بەلگەى ئەوەشى تێداوە کە پێغەمبەرەکان لە فریشتە باشتەن ، ئەوه بۆچوونى ئەهلى سوننەیه .

﴿قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ وتیان : پاك و بێگەردى بۆ پەرورەدگارمان هیچ زانستمان نییه تەنها ئەوه نەبیّت کە فیرت کردووین ، بە دنیاییهوه هەر تۆ زانا و دانا و کارلەجیّت .

﴿قَالَ يَتْلُوا آيَاتِهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَتَبَّاهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ پەرورەدگار فەرمووی : ئەى ئادەم هەوالبان بەدەرى دەربارەى ناوی ئەو شتانە ، کاتێک ئادەم ناوی شتەکانى بە فریشتەکان وت ، فەرمووی : من پێم نەفەرموون ئەوەى زانستى پەنھانە لە ئاسمانەکان و زەویدا دەیزانم ؟ ، و ئەوەش دەزانم کە بە ئاشکرا دەریدەپرن و ئەنجامیدەدەن یان بە شاراوھى ؟ .

ئێبن کثیر دەلیت : ئەوەى بە ئاشکرا دەریانپری ئەو و تەیهیان بوو کە وتیان : لەسەر زەوى جیشین دادەنێت کە خراپەکارى و تاوان ئەنجامدەن ، و ئەوەشى کە شاراوھبوو ئەوه بوو کە ئیبلیس لە ناخیدا برپارى دابوو کە سەرپێچى فەرمانەکانى خودا بکات ولوت بەرزبێت و ملکە چ نەبیّت .

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾

﴿٣١﴾ کاتیک به فریشته‌کانمان فەرموو سوژده بەرن بۆ ئادەم ، هەموویان سوژدهیان برد ، ئیبلیس نەبیّت پەتیکردووە ولوتبەرزبوو وله سەریچیکاره بیپاوەره‌کان بوو .

خودای پەرورەدگار بە شیوازی کۆ دەفەرمویت : بە فریشته‌کانمان فەرموو ، مەبەست لەم شیوازه دەرپرینه بە گەورەدانانە ؛ وئەو سوژده بردنە فریشته‌کان سوژدهی بەندایەتی کردن وپەرستن نەبوو ، بەلکو سوژدهی رێژ لێنان بوو لە ئادەم ﷺ ، مانای ناوی ئیبلیس واتە : بێ ئومێد و دوور لە سۆز و بەزەیی خودا ، و ئیبلیس فریشته نەبوو بەلام کردەوی لە پەوالەتدا لە کردەوی فریشته‌کان دەچوو بۆیە لە گەل ئەوان باسکراو ، وشایەنی باسە سوژده بردن لە شەریعەتی ئیسلامدا بۆ جگە لە خودا حەرام و تاوانە ئەگەر بۆ پەرستنی نەبیّت ، وئەو حوکمە لە ئیسلامدا هەلگیراوە .

﴿وَقُلْنَا يَتَّادِمُ أَسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ

الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿٣٢﴾ و بە ئادەمان فەرموو : خۆت و خێزانەکەت حەوا لە بەهەشتدا جێگیر و نیشته‌جێن هەرچ کات وله هەركوێ حەزتان لە هەرچیکرد بێخۆن و چێزبێن لە بەروبوومەکانی بەهەشت ، بە ئاسودەیی و خوشگوزەرانی ، بەلام نزیککی ئەم درەختە مەکەونەو ، ئەگینا لە ستمەکاران دەبن .

بەلگەی راست و دروست لەبەردەستدا نییە ئەو درەختە قەدەغەکراوە کە ئادەم و حەوا لێی نەخۆن چ درەخت و بەروبوومیەک بوو ، و تراو : تری یان گۆلە گەنم یان هەنجیر بوو ، قەدەغەکردنی خواردن لەو درەختە تاقیکردنەو بوو بۆ ئادەم ﷺ ، بەلام لە تاقیکردنەو کە دەرنەچوو .

﴿فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتْنَعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ ﴿٣٦﴾ شهیتان به هه‌له‌یدابردن و بووه هو‌کاری ئه‌وه‌ی له‌و نازو‌نیعه‌ته‌ی که تییدابوون ده‌ریکردن ، پیمان فەرموون : دابه‌زنه‌ سه‌ر زه‌وی هه‌ندی‌کتان دو‌ژمنی هه‌ندی‌کتان ، وه‌سه‌ر زه‌وی جیگیر و نیشته‌جی‌ده‌بن هه‌تا کو‌تای هاتنی ژیا‌نتان .

ئاده‌م وحه‌وا و ئی‌لیس له‌ به‌هه‌شت ده‌رکران ، دو‌ژمنایه‌تی شهیتان بو‌ ئاده‌م له‌و کاته‌وه‌ ده‌ستی‌پ‌کرد که ئی‌ره‌یی به‌ ئاده‌م عليه السلام برد ، ولوت به‌رزبوو و سو‌ژده‌ی بو‌ نه‌برد ، شهیتان : واته‌ : دو‌ور له‌ ره‌حم و به‌زه‌یی خودا ، شهیتان هه‌ندی‌ک جار مه‌به‌ست پی ئی‌لیسه‌ که له‌ سه‌ره‌تادا له‌ گه‌ل فریشته‌کان بوو ، وه‌ندی‌ک جار به‌ هه‌موو خراپه‌کار و بانگه‌واز کاران بو‌ تاوان و سه‌ری‌پ‌چی خودا له‌ مرو‌ف و جن به‌ کار ده‌هی‌تریت ، ئه‌م ئایه‌ته‌ به‌ل‌گه‌ی ئه‌وه‌ی تی‌دایه‌ که به‌هه‌شت له‌ به‌رزیه‌ی ، چونکه‌ ده‌فه‌رمو‌یت پیمان فەرموون : دابه‌زنه‌ سه‌ر زه‌وی ، وئ‌ه‌وش که شهیتان دو‌ژمنی سه‌ره‌سه‌ختی مرو‌فه‌ ، و پی‌ویسته‌ مرو‌فیش به‌ دو‌ژمنی بزانی‌ت .

﴿فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿٣٧﴾ ئاده‌م چه‌ند وشه‌یه‌کی له‌ په‌روه‌ردگارییه‌وه‌ وه‌رگرت و دا‌وای لی‌خو‌شبوونی پ‌یکرد و خوداش لی‌ خو‌شبوو ، ته‌نها خودایه‌ ته‌وبه‌ی به‌نده‌کانی قه‌بو‌ل‌ده‌کات و به‌ به‌زه‌یه‌یه‌ .

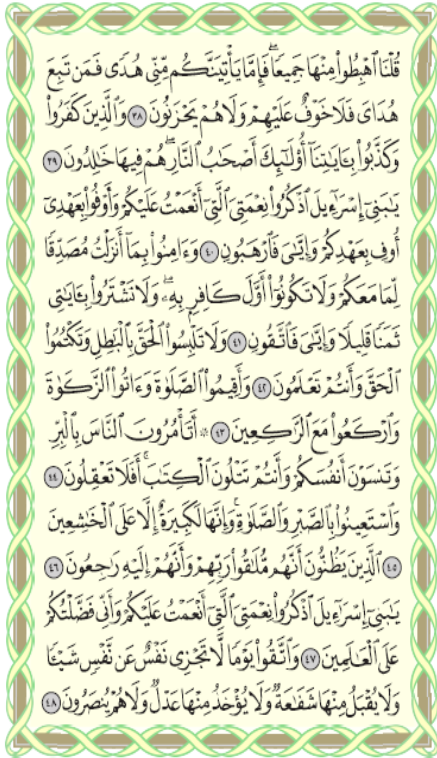
ئ‌ه‌و وشانه‌ی که ئاده‌م وحه‌وا له‌ په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ وه‌ریانگرت له‌و ئایه‌ته‌دا هاتوو : ﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ﴿٣٨﴾ (ال‌اع‌راف) ، ئاده‌م وحه‌وا فەرمو‌ویان : په‌روه‌ردگا‌را ئی‌مه‌ سه‌تمان له‌ نه‌فسی خو‌مان کرد ئه‌ گه‌ر لی‌مان خو‌ش نه‌بی‌ت و ره‌همان پ‌نه‌که‌یت به‌ دل‌نیا‌یه‌وه‌ له‌ زه‌ره‌مه‌ندان ده‌بن .

﴿قُلْنَا أَهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ﴿٢٨﴾ پیمان فەرموون هه‌مووتان دابه‌زنه سهر زه‌وی ، کاتیک له لایه‌ن منه‌وه هیدایه‌ت ورینماییتان بۆ هات ، هه‌رک‌ه‌س شوین هیدایه‌تی من بکه‌وێت و باوه‌ری پیه‌یت ترسی له‌سهر نبیه له‌وه‌ی که له دوا‌روژدا روو ده‌دات ، وخه‌فته ناخون بۆ نه‌وه‌ی له دنیا له ده‌ستیان ده‌رده‌چیت .

ئهم دووباره فەرمانکرده به دابه‌زین بۆ سهر زه‌وی بۆ جه‌خت‌کردنه‌وه‌یه له یه‌که‌م فەرمان به دابه‌زین .

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ﴿٢٩﴾ وئه‌وانه‌ی بیاه‌ورن وئایه‌ته‌کامان به درۆده‌زانن ، ئه‌وانه هاوه‌لی ناگرن ، وبه هه‌میشه‌یی تیایدا ده‌میننه‌وه .

﴿يَبْنَیٰٓ اِسْرَٔیْلَ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِی الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاَوْفُوا بِعَهْدِیْ اَوْفِ بِعَهْدِکُمْ وَاِیَّیْ فَارْهَبُوْا﴾ ﴿٣٠﴾ ئه‌ی نه‌وه‌کانی یه‌عقوب ئه‌و نعیمه‌تانه‌ی من به یاد به‌یتنه‌وه که یتیم به‌خشیبوون ، ووه‌فاداربن به‌و په‌یمانه‌ی به‌منتاندوه منیش وه‌فاداره‌م به‌و په‌یمانه‌ی پیمداون ، وبه ته‌نها له من بترسن .

ئیسرائیل نازناوی یه‌عقوبی کوری ئیسحاقی کوری ئیبراهیمه عَلَيْهِ السَّلَام ، و تراوه مانای به‌نده‌ی خودایه ، مه‌به‌ست له نه‌وه‌کانی بریتییه له : پیغه‌مبه‌رانی نه‌وه‌کانی ئیسرائیل ، وجووله‌که وگاواره‌کان ، به‌لام لی‌ره مه‌به‌ست له و سی‌هۆزه جووله‌که‌یه که له مه‌دینه نیشه‌جی‌یون : (بنو قینقاع ، بنو النضیر ، بنو قریظه) ، که چاوه‌روانی هاتی کۆتا پیغه‌مبه‌ریان ده‌کرد ، به‌لام کاتیک خودای په‌روه‌ردگار پیغه‌مبه‌ری ئیسلامی ره‌وانه‌کرد ، وله نه‌وه‌کانی یه‌عقوب نه‌بوو باوه‌ریان پینه‌هینا و نکولیانکرد ، نیعمه‌ته‌کانی خودا به ره‌هایی هاتووه بو ئه‌وه‌ی هه‌موو نیعمه‌ته‌کانی خودا بگریته‌وه ، که به‌سه‌ر نه‌وه‌کانی یه‌عقوبدا رشتبووی له پیغه‌مبه‌رایه‌تی ورزگار کردیان له ده‌ستی فیرعه‌ون ، وه‌لبێژاردنیان ورپێزلێگرتیان ، و ئه‌و به‌لینه‌ش به خودایاندا‌بوو ، ئه‌وه بوو باوه‌ر به خودا و پیغه‌مبه‌ره‌کانی به‌ین و شوینیان بکه‌ون ، و به‌لینی خوداش بو ئه‌وانه گه‌ر ئه‌وان وه‌فادار بن پاداشت دانه‌وه‌یانه به به‌هه‌شت .

﴿وَأَمِنُوا بِمَا أُنزِلَتْ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتَّقُونِ﴾ و باوه‌ر به‌ین به‌وه‌ی دامبه‌زاندووه که قورئانه و یشتراستی کردووه ته‌وه ئه‌وه‌ی له کتیه‌کانی ئیوه‌دا هاتووه که ته‌ورات و ئینجیله ، و مه‌به‌نه یه‌که‌م کۆمه‌ل له نه‌وه‌کانی یه‌عقوب که باوه‌ر به قورئان نه‌هین ، به نایه‌ته‌کام شتیکی که‌م له دنیا مه‌کرن ، وه‌ک پله و پایه و ناوبانگ و پاوه ، و به ته‌نها له من بترسن .

لی‌ره‌دا خودای په‌روه‌ردگار سه‌ره‌نشته‌ی نه‌وه‌کانی یه‌عقوب ده‌کات به‌وه‌ی له کاتیکدا خودا عَلَيْهِ السَّلَام نیعمه‌تی زۆری پێداون و پیغه‌مبه‌رانی لی‌ هه‌لبێژاردوون و زانستی پیه‌خشیوون ، ده‌بوو پیش هه‌مووان ئه‌وان باوه‌ر به محمدی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌ین ، به‌لام ته‌واو به پێچه‌وانه‌وه نه‌ک باوه‌ریان نه‌هینا ، به‌لکو نکولیانکرد و که‌وته‌ن پیلان بو دارشتن و دژایه‌تیکردنی .

﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿٤٢﴾ راستی تیکه‌ل مه‌که‌ن له‌گه‌ل پووجه‌ل ونا‌ره‌وایی وراستی مه‌شارنه‌وه له‌ کاتیکدا ده‌زانن که محمد ﷺ پیغه‌مبه‌ر و نیردراوی خودایه .

جووله‌که گومانیان بۆ خه‌لک دروست ده‌کرد بۆ غمونه ده‌یانگوت : راسته محمد پیغه‌مبه‌ره به‌لام ته‌نها بۆ نه‌خوینده‌واره‌کان و عه‌ره‌ب هاتوو به‌همووان نییه ، خودای په‌روه‌ردگار یاساگی ئەو کاره‌ی لی‌کردن ، ئەم ئایه‌ته سه‌رنجی مو‌سل‌مانان بۆ ئەوه راده‌کی‌شیت که ده‌بی‌ت پروون وراشکاوبن وقسه وه‌لو‌یسته‌کانیان پروون وراشکاوی‌ت وقسه‌یه‌ک نه‌که‌ن یان هه‌لو‌یستی‌ک نه‌نوی‌نن که چه‌ند ئە‌گەر ولی‌کدانه‌وه و ته‌فسیریک هه‌لب‌گرت .

﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَعَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ ﴿٤٣﴾ و نو‌یژه‌کانتان به‌و شیوه‌یه‌ی که فرمانتان پیکراوه ئە‌نجام‌بدن ، وزه‌کاتی سامانه‌کانتان ده‌رب‌که‌ن وله‌گه‌ل کړنووشبه‌ران کړنووشبه‌رن .

ئەم ئایه‌ته هه‌ندی‌ک له‌ زانایان کردوویانه‌ته به‌لگه له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی ئە‌نجام‌دانی نو‌یژه‌ فەرزه‌کان به‌ کۆمه‌ل "جه‌ماعه‌ت" له‌گه‌ل مو‌سل‌مانان واجبه ، وئین ع‌شیمین ده‌لی‌ت : کردنه به‌لگه‌ی ئە‌م ئایه‌ته له‌سه‌ر واجب بوونی ئە‌نجام‌دانی نو‌یژه به‌ کۆمه‌ل جیی سه‌رنج وتی‌رامانه ، چونکه فەرمان‌کردن به‌ له‌گه‌لبوون مانای ئە‌نجام‌دانی کرده‌وه که نییه له‌گه‌لیان ، چونکه فەرمان‌کراوه به‌ مه‌ریه‌م : ﴿يَمْرِمُ أَفْنٰی لِرَبِّكِ وَأَسْجِدْی وَارْكَعْی مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ ﴿٤٣﴾ (آلِ عِمْرَانَ) ، له‌گه‌ل کړنووشبه‌ران کړنووشبه‌ریت ؛ زانراویشه که نو‌یژی به‌ کۆمه‌ل له‌سه‌ر ئافره‌تان واجب نییه ، به‌لام واجبی‌تی نو‌یژی به‌ کۆمه‌ل به‌لگه‌ی زۆری له‌ سونه‌تدا له‌سه‌ر هاتوو.

﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ چۈن فەرمان بە خەلک دەكەن بە ئەنجامدانى ھەموو جۈرە چاگەيەك ونەفسى خۇتان فەرمانۇشده كەن ، لە كاتىكدا ئۆھ كىيەكەتان دەخویننەوھ كە تەوراتە وئەو چاگەي بۇ خەلكى باس دەكەن لە تەوراتەوھ فېرىبون ، ئايا ئۆھ عدەلتان نىيە كە ھەست بەو گومرايى ھەلەيەى خۇتان بكەن ؟! .

خودای پەرورەدگار سەرزنەشتى نەکردن لەبەر ئەوھى فەرمان بە چاگە دەكەن بەلكو لەبەر ئەوھى ئەو چاگەي فەرمانیان پیدەکرد خۇیان کردەوھیان پینەدەکرد ، ویان بە پېچەوانەوھ کردەوھیان دەکرد ، لیرەدا پرسىارلىك دېتە پېشەوھ : ئايا ئەو كەسەى فەرمان بە چاگە دەكات وياساغى خراپە دەكات مەرجه پارىزراوېيت لە تاوان ؟ ، نەخېر مەرچ نىيە چونكە ئەو كەسانەى كە پارىزراون لە تاوان تەنھا پېچەمبەرانن ، بەلكو دەبېت فەرمان بە چاگە بكەيت ھەولبەدەى خۇت ئەنجامى بدەيت ، وياساغى خراپە بكەيت ھەولبەدەيت لىي بە دووربیت ، ئەو كەسانەى كە فەرمان بە چاگە دەكەن بەتايەت ئەوانەى كە دەزانن ئەگەر خۇیان کردەوھى پینەكەن ، يان پېچەوانەى ئەوھ کردەوھ بكەن كە بۇ خەلكى باس دەكەن ، لەو سىفەتەدا لىكچوونيان ھەيە لەگەل جوولەكەكان .

﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ ﴿٤٥﴾ پشت بېستەن بە ئارامگرتن ونويز ، چونكە بە راستى نويز قورس وگرانە ، لەسەر ئەو كەسانە نەبېت كە ملەكەچى فەرمانى خودان .

ئېبن عىمىن دەلېت : ئەم ئايەتە سودى ئەوھى لیدەكرېت كە دروستە داواى يارمەتى لە جگە لە خودا بكرېت بە شتىك دەتوانىت يارمەتیت بدات ، بۇ نموونە : ئەگەر داواى يارمەتى لە كەسىك بكەيت كە يارمەتیت بدات وشتمەكت لەگەلدا ھەلېكرېت بۇ مالەوھ دروستە ، بەلام داواى

يارمەتى كىردىن بۇ شىئىك كە نەتوانىت يارمەتت بىدات گەمژەيى وبى عەقلىيە لە ئايندا ،
 ۋەندىك جارىش دەبىتە ھابەش بىپاردان بۇ خودا ، ۋەك ئەۋەي داۋاي يارمەتى لە مردوۋىەك
 بىكەيت ، يان لەكەسىكى دوور كە نەتوانىت يارمەتت بىدات ، ۋەم ئايەتە گەۋرەيى ئارامگرتن
 دەرەخات كە سى جۆرە : ئارامگرتن لەسەر ئەنجامدانى فەرمانەكانى خودا ، ۋارامگرتن لەسەر
 ئەنجامەدانى تاوان ۋەسەرپىچىيەكان ، ۋارامگرتن لەسەر قەدەرە ناخۇش ۋەئازارەكان ؛
 ۋەروھە لەسەر گەۋرەيى نوپۇز ، ئەبوداۋد لە حذيفەي كورى يەمانەۋە حەيئەتە رىۋايەتى كىردوۋە
 ۋەئەلبانى بە صەحىحى دانائە ، دەلىت : پىغەمبەرى خودا ﷺ ئەگەر كار ۋەفەرمانىك دلتەنگ
 ۋەخەمبارى كىردبا نوپۇزى دەكرد ؛ والنسائى لە ئەنەسەۋە حەيئەتە رىۋايەتى كىردوۋە ۋەئەلبانى بە
 حەسەنى دانائە ، كە پىغەمبەرى خودا ﷺ فەرموۋىەتى : نوپۇز جىگەي دلتخۇشىمە ۋەگەۋرەترىن
 چىۋى لىدەبەم ؛ ۋەبوداۋد لە پىۋىكى ھۆزى خوزاعەۋە رىۋايەتى كىردوۋە ۋەئەلبانى بە
 صەحىحى دانائە ، دەلىت : گويم لە پىغەمبەرى خودا بوو ﷺ بە بىلالى فەرموۋ : ئەي بىلال
 ھەستە قامەت بىكە بۇ ئەۋەي نوپۇز بىكەين ۋەئاسودەبىمان پىبەخشىت .

﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ئەۋ كەسانە دلتىان كە دەگەنە
 دىدارى پەرۋەردگارىان ۋەسەرەنجام بۇ لاي ئەۋ دەگەرپنەۋە .

ۋەندىك لە زانايان ئەم ئايەتە دەكەنە يەكىك لەۋ بەلگەنەي كە باۋەرداران لە قىامەتدا خوداى
 پەرۋەردگار دەبىن .

﴿يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾
 ئەي نەۋەكانى يەعقوب ھەموۋ ئەۋ نىعمەتانەي من بە ياد بەيئەنەۋە كە پىم بەخشىۋون ، كە فەزل
 ۋرپۇزى ئىۋەم دابوۋ بەسەر ھەموۋ خەلكى سەردەمى خوتاندا .

لەو نىعمەتە گەورانەى كە پېيان بەخىراپو : ھەلبۇزاردنى پېغەمبەران ، ودابەزاندنى كىتب ، وبەخشىنى تەختى پاشايەتى بوو بە ھەندىكىان ، وئەم دووبارە بە ياد ھېنانەوہىە بو زياتر نامۇزگارىکردن وسەرنج راكىشانىان بوو .

﴿وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ ﴿٤٨﴾ بترسن وخوتان ئامادە بکەن بو رۆژىك كە كەس ھېچ سودىك بە كەس ناگەيەنيت وتكا ونيوانگىرى كەس قەبول ناکرىت ، وھېچ شتىك لە برى بەخشىنى كەس وەرناگىرىت ، وكەس ناتوانيت فریادەرەسیان بیت ورزگاربانكات لە سزای خودا .

ئەو تەكارىرى ونيوان گىرىيەى نەفىكراوہ ئەو تەكارىرى (شەفاعە) ونيوان گىرىيەى ناگىرىتەوہ كە پېغەمبەران وپاوپاكان دەيكەن بو ھەركەس كە خودا مۆلەت وئىزىيان بدات وشايستەن تەكايان بو بکرىت ، گومانى تېدا نىيە لە دونیادا خەلك دەتوانن بە پارە وسامان يان پلە وپايە وناوبانگ خویان دەرەز بکەن لەو سزايانەى كە پېويست دەبيت لەسەریان ، لەبەر ئەنجامدانى كەردەوہى خراپ وسەرىپچى وبەزاندنى سنورەكان بەلام لە قیامەتدا ئەوہى دەبيتە ھۆكارى دەرەزبون وسەرفرازی تەنھا ئەو كەردەوہ چاكانەيە كە باوہردار ئەنجامى دەدات .

﴿وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدْخِلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ ﴿٤٩﴾ وئەوہيان بەياد بەھىنەوہ كە رزگارمان كەردن لە فىرەون ودارودەستەكەى ، كە قورسەزىن وخراپەزىن سزايان بە ئېوہ دەچەشت ، كورەكانيان سەردەبرىن وكچەكانيان دەھىشتەوہ بو بەردەستى وخزمەتكارى ، ئەوہش نىعمەتتىكى ئىجگار گەورە بوو لە پەرورەدگار تانەوہ ، بو ئەوہى تاقىتانەكەوہ كە ئايا سوپاس وستايشى پەرورەدگارتان دەكەن .

وَاِذَا فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ

وَأَغْرَقْنَاهُ آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾

ودهریامان بو که رتکردن ورپځای وشکانیمان
 بو کردنه وه ، به هوښه وه رزگارمانکردن
 وفیرعه ون وداروده سته که یمان له ده ریادا
 خنکاند ونغوړمانکردن به یش چاوتانه وه .

ئەم ئايەتە دەرخەرى دەسلەتتى خودايە كە
 دەريای كەرت كورد ورېڭاي وشكانى تپدا
 كردهو ، وئاوەكەى وەك شاخى گەورە بە
 راست وچەپى رېڭاكەوۈ راگرت ، وزۆرى
 نىعمەتەكانى تىايە بو نەوەكانى يەعقوب
 ورسواكردنى فیرعون و دەست
 وپیونەدەكەى بەوہى كە پپی دەنازین ،

وده یگوت ئەم ئاوه لە ژێر پێی ئیمهوه ، یان لە ژێر کۆشک وتەلاره کانی ئیمهوه هەڵدەقولییت ،
 وەلدا نهوهی نهوه کانی یه عقوبه بهوهی دوژمنه که ی به پێش چاویانهوه له ناو برد ، بوخاری له
 ئێبن عباسهوه رحمه الله علیه رپوايه تی کردووه دهلیت کاتی ک پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و آله کۆچیکرد بۆ
 مه دینه جووله که کانی مه دینه دهی مانگی الحرم به رۆژوو ده بوون پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و آله پێی
 فهرموون : بۆ به رۆژوو ده بن ؟ وتیان : ئەمڕۆ ئەو رۆژهیه که خودا نهوه کانی یه عقوبی له دهستی
 فیرعه ون رزگار کردووه ، فهرمووی : ئیمه له پێشترین بۆ پیغه مبهر موسا علیه السلام له ئیوه ، بویه
 رۆژووی عاشورای گرت و فهرمانی به ئوممه ته که ی کرد به رۆژووبن لهو رۆژه دا .

﴿وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ ۱۰ و کاتیک بەلێماندا بە موسا (علیه السلام) چل شەو بێتە کێوی (طور) ، پاشان ئێوە دوای چوونی بۆ کێوە کە گوێرە کە کەتان پەرست و ستەمتان لە خۆتانکرد .

ئەم چوونە ی پێغەمبەر موسا (علیه السلام) بۆ قسەکردن لە گەڵ پەرورەدگاری دوای رزگارکردنی نەوێکانی یەعقوب بوو لە فیرعەون ، زۆربەی ڕاڤەکارانی قورئان دەلێن ئەو چل رۆژە مانگی (ذوالقعدة و دەی یەكەمی ذوالحجە بوو) ، سەرەتا کاتی بەلێنە کە ی خودای پەرورەدگار سی رۆژ بوو بەلام بۆی کەمڵ کرد و دە رۆژی تری بۆ زیادکرد و تەوراتی پێشەخشی ، سەبارەت بە گوێرە کە کە پەیکەرێک بوو سامری لە خشل دروستی کردبوو و بە نەوێکانی یەعقوبی گوت : ئەمە خودای ئێوە و موسایە ! بەلام ئەو لە بیری چوو و ڕینگە ی هەڵە کردوو بە ی نە گەراوە تەو ؟ ! ، والطبری والقرطبی دەلێن : ناوی موسا ناویکی ئەعجەمی یە و عەرەبی نییە و لە دوو وشە ی قیبتی پێکھاتوو کە (مو) واتە : ئاو ، (شا) واتە : دار و درەخت ، و کاتیک کراوە تە عەرەبی بوو تە موسا لە بەر ئاسانی دەربرینی ، دایکی موسا (علیه السلام) موسای خستە نیو تابوتە کەو و خستییە دەر یاکەو لە ترسی ئەو ی فیرعەون سەری نە بریت ، ئاو کە بردیە نزیک ی مالی فیرعەون ، هەندیک کە نێزەکی ئاسیای خێزانی فیرعەون چوو بوونە سەر ئاو بۆ مەلە کردن ، ئەو تابوتە یان دۆزیو و کە موسای تێدا بوو (علیه السلام) ئیتر بە ناوی ئەو شوێنەو ناویان موسا ، و ئەم ئایە تە بە لگە ی نە فامی و ستەمکاری ئەو ئومە تە ی تێدا یە کە تەنھا چل رۆژ پێغەمبەرە کە یان لیان دوور کەو تەو لە بری ئارامگرتن و شوکرانە بژیری ، پشتیان لە خودا پەرستی کرد و گوێرە کە یە کە یان پەرست .

﴿ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ۱۱ پاشان لیان خۆشبووین و سزایان نەدان دوای ئەو ی تەو بە تانکرد و پەشیمان بوونەو ، بۆ ئەو ی سوپاسی خودا بکەن .

سوپاسگوزاری به یه‌كێك لهم شیوازانه ده‌بی‌ت : له‌ دڵه‌وه‌ خۆت به‌منه‌تبار و قهرزازی نیعمه‌ت و فه‌زله‌کانی خودا بزانی‌ت ، یان به‌زمان دانبه‌وه‌دا بنی‌ت که ئه‌وه‌ فه‌زلی په‌روه‌ردگاره‌ ، و یان به‌ ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ گوێرایه‌لی خودا بکه‌یت و فه‌رمانبه‌ردار بیت .

﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾﴾ و ئه‌وه‌ش به‌ یاد به‌ی‌ننه‌وه‌ که ئی‌مه‌ کتیبمان به‌خشیه‌ پێغه‌مبه‌ر موسا عليه‌السلام که ته‌ورات بوو که جیاکه‌ره‌وه‌ی حق و راستی له‌ پووچه‌ل و ناڕه‌وای تێدا بوو ، به‌لکو به‌ هۆیه‌وه‌ هیدایه‌ت و ڕێنمایی وهر بگرن .

ئهم ئایه‌ته‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی تێدا یه‌ که ناردنه‌ خواره‌وه‌ی کتیبه‌کانی په‌روه‌ردگار نیعمه‌تیکی که‌وره‌یه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مننه‌تی به‌سه‌ر نه‌وه‌کانی یه‌عقوب‌دا پێک‌دوووه‌ ، و ئه‌وه‌ی که موسا عليه‌السلام پێغه‌مبه‌ری ره‌وانه‌کراوه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کتیبی پێه‌خشاوه‌ ، و هه‌روه‌ها که‌وره‌یی ته‌وراتی تێدا یه‌ که پێغه‌مبه‌رانی دوا‌ی موسا عليه‌السلام حوکمیان پێک‌دوووه‌ ، و ئه‌وه‌ش که له‌ سیفه‌تی جیاکه‌ره‌وه‌ی حق له‌ نا‌ه‌وادا هاوبه‌شه‌ له‌ گه‌ل قورئانی پیرۆز .

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَاقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِيكُمْ فَأَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾﴾ و که پێغه‌مبه‌ر موسا عليه‌السلام به‌ گه‌له‌که‌ی فه‌رموو : ئه‌ی گه‌له‌که‌م ئی‌وه‌ به‌راستی سته‌متان له‌ نه‌فسی خۆتان‌کرد به‌وه‌ی گوێره‌که‌یه‌کتان کرده‌ په‌رس‌تراو له‌ جیاتی خودا په‌رستان ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ته‌وبه‌ بکه‌ن و بۆ لای دروست‌کارتان بگه‌ڕێنه‌وه‌ و خۆتان بکوژن ، ئه‌وه‌ با‌ش‌تره‌ بۆتان لای دروست‌کارتان که ته‌وبه‌ی لی‌وه‌رگرتوون و لی‌تان خۆش‌بووه‌ ، به‌ دڵنیا‌یه‌وه‌ خودا زۆر ته‌وبه‌ی به‌نده‌کانی وهرده‌گرێ‌ت و خاوه‌ن به‌زه‌ویه‌کی فراوانه‌ که هه‌موو شتیکی گرتووه‌ته‌وه‌ .

خودای گه وره فهرمانی پیکردن به کوشتنی یه کتر ، ئه مهش وهك سزا وتاقیکردنه وه یهك ، له سزای ئه و کرده وه خراب ونابه جیییه یان که پهرستن گویره که که بوو ، هه ندیکیان هه ندیکی تریان کوشت ، پاشان خودا لییان خوشبوو وته وه یه قه بولکردن ، ئه مه یه کیك بوو له و کوٲت وبه ندانه ی که پیوست کرابوو له سهر نه وه کانی یه عقوب له بهر ئه وه ی گه لیکی سته مکاری له سنوور ده رچوو بوون .

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرٰى اِلٰهَ جَهَنَّمَ فَاَخَذَتْكُمُ الصَّعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾
 ﴿٥٥﴾ وئه وه ی به پیغه مبه ر موساتان وت ﷺ هه رگیز باوه ر به تو ناهیین هه تا خودا به ئاشکرا نه بینین ، هه وره بروسکه یهك یان ده نگیکی گه وره یان ئاگریك له ئاسمانه وه هه مووتانی کوشت ، له کاتیکدا سه یری یه کترتان ده کرد که به سهر زه ویدا ده که وتن .

له دونیادا خودا نابیریت به لام ئایهت وفهرمووده ی زۆر هاتووه که به لگه ن له سهر ئه وه ی که باوه رداران له به هه شتدا خودا ده بینن ، وله بهر گه وره یی نیعمه تی بینینی خودای په روه ردگار هه موو نازو نیعمه ته کانی تری به هه شتیان بیرده چیته وه ، زانایان ناکۆکن ئه م رووداوه که ی روویداوه هه ندیکیان ده لّین : له و کاته دا بووه که پیغه مبه ر موسا ﷺ هه فتا پیاوی له گه له که ی هه لّیژارد بو ئه و کاته ی که خودای په روه ردگار بو ی دیاری کردبوون بو ئه وه ی داوا ی لیبوردن ولیخوشبوون له خودا بکه ن ، له بهر ئه وه ی گویره که یان په رستبوو ، له و کاته دا وتیان : باوه ر ناهیین هه تا خودا به ئاشکرا نه بینین ، وهه ندیکی تر ده لّین : دوا ی ئه وه ی پیغه مبه ر موسا ﷺ گه رایه وه له کیوی (طور) وخودا ته وراتی پیبه خشیبوو ، وتیان : باوه ر ناهیین که ئه م کتّیه خودا بو ی دابه زاندووی ویی به خشیویت ، هه تا خودا به ئاشکرا نه بینین ، ئبین عشیمین ده لّیت : ریزبه ندی ئایه ته کان به لگه یه له سهر بوچوونی دووه م چونکه ده فهرمویت : ﴿وَإِذْ

﴿عَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ﴾ ، پاشان باسی به‌سه‌رهاتی گویره‌که‌که ده‌کات ، ئه‌مه‌ش دواى ئه‌وه بوو موسا عليه السلام ته‌وراتی پی‌به‌خ‌ش‌رابوو ، پاشان ئه‌و باسه ده‌گیریت‌ه‌وه وده‌فه‌رمویت : ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً﴾ ؛ وئهم ئایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ر‌که‌س داواى شتیک بکات که شیوا نه‌بی‌ت شایسته‌ی سزادانه ، چونکه خودا به‌ه‌وی ئه‌و داواکاریه‌یانه‌وه سزایدان وله ناویبردن ، وئه‌وه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ر موسا عليه السلام فه‌رموویه‌تی : ﴿أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ﴾ (الأعراف) روخسه‌تم بده‌بتینم ، جیاوازه له‌و داوایه‌ی ئه‌وان ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان گومانیان له‌ په‌روه‌ردگار هه‌بوو ، به‌لام پی‌غه‌مبه‌ر موسا عليه السلام تامه‌زرۆی دیداری په‌روه‌ردگاری بوو .

﴿ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ پاشان زیندوو‌مان‌کردنه‌وه دواى ئه‌و مردنه‌تان بۆ ئه‌وه‌ی سوپاسی خودا بکه‌ن .

ئه‌مه‌ش مننه‌ت و نیعمه‌تیکی تری خودای په‌روه‌ردگار بوو به‌سه‌ر نه‌وه‌کانی یه‌عقوبه‌وه ، دواى ئه‌وه‌ی که رۆحی کیشان زیندوو‌ی کردنه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی په‌ند و ئامۆزگاری وه‌ربگرن .

﴿وَوَهَبْنَا لَكُمْ أَلْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَیَّ كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ و هه‌ورمان کرد به‌سی‌به‌ر به‌سه‌رتانه‌وه کاتیک رینگه‌تان هه‌له‌کرد و ونبوو ، وگه‌زۆ و بالنده‌ی شیلاقه‌مان بۆ دابه‌زاندن ، بخۆن له‌و شته‌پاکانه‌ی که رۆزیمانداون ، هه‌موو ئه‌و تاوانانه‌ی که ئه‌نجامیاندا زیان به‌ئیمه‌ نایه‌گه‌یه‌نی‌ت ، وسته‌م له‌ئیمه‌ ناکه‌ن به‌لکو ته‌نها سته‌میان له‌ نه‌فسی خۆیان ده‌کرد .

سورة البقرة

الجزء الاول

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَازِغِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ قَبِلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذْ أَسْنَفَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَجًّا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كَلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِمُوسَىٰ أَنْ تَصْبِرْ عَلَىٰ طَعَامٍ وَحِيدٍ قَادَعًا لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ تَحْتِهَا وَقَفَائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْطُوا بِمَضْرُوبٍ إِنْ لَكُمْ مَأْسَأَةٌ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءَ وَبَعْضٌ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

٩

کاتیگ نه‌وه‌کانی یه‌عقوب له ده‌ریای سور
په‌رینه‌وه له میسره‌وه بۆ شام پیغه‌مبه‌ر موسا
الکلیله داوای لی‌کردن بچنه قودسه‌وه وشهر
له‌گه‌ل دوزمه‌کانیان بکه‌ن گوپ‌ر‌ایه‌لیان نه‌کرد
، وسوپاسگوزاری نیعمه‌ته‌کانی خودایان
نه‌کرد ، بۆیه خودا سزایدان به‌وه‌ی چل سال
ویل و سه‌رگه‌ردانی کردن ، له‌و حاله‌شدا
خودا به‌زه‌ییی به‌ حالیاندا هاته‌وه وه‌هوریکی
سپی بۆ کردنه سیبه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی له‌ گه‌رمی
تیشکی خۆر بیانپارێزیت ، وباشترین جووری
خواردنی بۆ دابه‌زاندن ، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌و
هه‌موو نیعمه‌تانه‌شدا هه‌ر سه‌رکه‌ش
وسته‌مکاربوون ، وشوکرانه‌بژێر نه‌بوون بۆیه

خودا پێیان ده‌فه‌رمویت : سته‌مکاربوون وستهمیان له‌ نه‌فسی خویان کرد ، ئه‌م ئایه‌ته به‌لگه‌ی
ئه‌وه‌ی تێدايه که ده‌بیته‌ مروّفه به‌ گوپ‌ره‌ی پێویسته له‌و خوراکه حه‌لالانه بخوات که پێویستی
پێانه ، له‌م باره‌یه‌وه ئێین تیمیه ده‌لیته : هه‌رکه‌س وازه‌بێتیته له‌ خواردنی شته‌ پاکه حه‌لاله‌کان
به‌بێ هۆیه‌کی شه‌رعی ئه‌وه سه‌ره‌نشته‌کراوه .

﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَازِغِ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿٥٨﴾ وئه‌وه‌ی که پێمان فه‌رموون : بچنه‌ نیو
ئهم‌ شاره‌وه که شاری قودس بوو ، تێیدا بخۆن ئه‌وه‌ی ئاره‌زووی ده‌که‌ن ، به‌ ئاسوده‌یی له‌هه‌ر

كونجیكى شارەكە ویستان ، هەركە لە دەروازەى شارەكە چوونە ژوورەو سوژدەبەرن ، وەك سوپاس و پێزانین و دانپێدانانی ئەو نەعمەتانەى پەرورەدگار بەسەرتانەو و بڵێن : خودایە لە تاوانەكانمان خۆشبە و لیمان ببورە ، ئەو كات تاوانەكانتان دەپۆشین و لیتان دەبورین و سزاتان نادەین ، وزیاتر لەوانەش بە چاكەكاران دەبەخشین .

بۆیە لیڤە خودا ﷻ دەفرمویت : بۆن لەهەر كونجیكى ئەم شارە چۆن ویستان ، ئەمە ئاماژەى ئەوێ تێدایە كە دەستكەوتەكانى شەڕى بۆ نەوێكانى یەعقوب حەلەلكردووە كە لە بنەڕەتدا لە سەریان حەرامبوو ، ئەم ئایەتە وەك چەندان ئایەتى تر بەلگەىە لەسەر ئەوێ خودای پەرورەدگار قسە دەكات چۆن بیهویت و كەى بیهویت ؛ و چاكەكارى دووجۆرە : چاكەكارى لە پەرستنى پەرورەدگار ، كە بەو شیۆیەبیەت هەست بە چاودیڤى پەرورەدگار بكەیت ئەگەر تۆ خودا نەبینیت دەبیەت دلنایبیت كە خودا تۆ دەبینى ، و چاكەكارى لە گەل دروستكراوێكانى خودا ، بە چاكە هەلسوكەوت كردن لە گەلیان و یارمەتیدانیان لە كاتى پێوستى و پارێزراو بوون لە دەم و دەست .

﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾﴾ ئەو كەسانەى سەتەمكاربوون ئەوێ فەرمانمان پێكردن گۆرپیان و گالتهیان لیڤات و شەى تریان وت ، بە ھۆكارى ئەو كەردەو نەبەجییەیان سزیمان لە ئاسمانەو بۆ دابەزاندن ، چونكە سەڕپێچى فەرمانى خودایان كردبوو .

بوخارى و مسلم لە ئەبوەریرەو ھەبەشە رپواہیتیان كردووە دەلیت : پێغەمبەرى خودا ﷺ فرموی : وترا بە نەوێكانى یەعقوب لە دەروازەى شارەكە چوونە ژوورەو سوژدەبەرن وەك سوپاس و پێزانین و دانپێدانانی ئەو نەعمەتانەى پەرورەدگار بەسەرتانەو ، و بڵێن : خودایە لە

تاوانە كانغان خۇشە ولىمان ببورە ، ئەوھيان گۆرى ، وبۇ دواوھ بەپشتدا چوونە ژوورەوھ ووتيان دەنكە دانەوئلە يان دەنكە جو ، گالتەيانكرد وسەرکەش وکەللە رەقبوون ، لە سزای ئەو گالتەجارپەيان خودا سزای بو دابەزانندن ، الطبرى دەلئیت : ئەو سزایەى لە ئاسمانەوھ خودا دابەزانددوھ بو ئەو ستەمکارانەى نەوھەکانى يەعقوب دەشیت نەخۆشى تاعون و سک ئیشەبیّت ، ھەرکەس خودا نەعمەتیکى پەنەخشی پەوستانە مننەتبار وسوپاسگوزاریپت بو ئەوھى خودا سزای نەدات لەسەر نەعمەتەکانى ، وھەرۆھە ترسناکى گۆرپنى حوکم وفەرمانەکانى خودا وپیغەمبەرەکەى ﷺ ، يان گالتەکردن وسووکایەتى کردن بە فەرمانەکانى ئاین .

﴿وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾^(١٠) وئەو نەعمەتەشیان بە یاد بەینەوھ کاتیک موسا ﷺ داواى ئاوى کرد بو گەلەکەى ، پیمان فەرموو : گۆچانەکەت بکیشە بە بەرددا ، دوازدە کانیاو ھەلقولا ، ھەر تیرەیک شونى ئاوخواردنەوھى خۆى دەزانى ودياریکراو بو ، بخۆن و بخۆنەوھ لە رۆزى خودا ولەسەر زەوى خراپە وتاوان وبشیوى مەننەوھ .

ھۆکاری سەرەکی خراپە لەسەر زەوى بەرھەمى دەستى مروّفەکانە ھەرۆک خودا دەفەرمویت : ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾^(١١) (الرّوم) ، وئەو گۆچانەى دەستى پەنەمبەر موسا ﷺ چوار بەلگە ونیشانەى گەورە بوو لەسەر راستى پەنەمبەراییەتەکەى : کاتیک فرییدەدا دەبوو بە مار ، وکە دەیکیشا بە بەرددا ئاوى لى ھەلدەقولا ، وکیشای بە ئاوى دەریاکەدا ئاوەکە شەقبوو ورپگای وشکانى تیداکرایەوھ بو پەرنەوھى نەوھەکانى يەعقوب ورزگاربوونيان لە دەستى فیرەوون

وداروده‌سته‌كه‌ی ، كاتیك جادوو‌بازە‌كان كۆ‌بوونه‌وه‌ فرییدا هه‌موو جادوو‌كه‌یانی به‌‌تال‌كرده‌وه‌ وهه‌‌لیلوشین ؛ وهه‌روه‌ها له‌ به‌‌خشنده‌ی وهه‌زه‌یی په‌روه‌ردگار بوو بۆیان دوا‌زده‌ چاوگی ئاوی بۆ هه‌لقولا‌ندن و‌ته‌نها یه‌ك چاوگ نه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی نا‌ره‌حه‌ت و‌ماندوونه‌بن له‌ كاتی ویستی ده‌ست خستنی ئاودا .

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهَيُّوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾

﴿١٦﴾ و‌ئه‌و نبعمه‌ته‌شمان به‌ یاد به‌ینه‌وه‌ كه‌ به‌ موسای پیغه‌مبه‌رتان ﷺ وت : ئیمه‌ ئارام ناگرین له‌سه‌ر یه‌ك جو‌ر خواردن ، له‌ په‌روه‌ردگارت داوا بكه‌ با له‌ زه‌ویه‌وه‌ سه‌وزه‌ و‌خه‌یار تروژی وسیر ونیسك و‌پیا‌زمان بۆ بروینیت ، موسای پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێی فهرموون : ئایا شتیك كه‌ زۆر باشتر و‌به‌تام و‌چێژ‌تره‌ كه‌ گوشتی بالنده‌ی شیلاقه‌ و‌گه‌زویه‌ ده‌یگۆر‌نه‌وه‌ به‌وه‌ی كه‌م‌تره‌ و‌ئه‌و تام و‌چێژه‌ی نییه‌ ؟! ، ئه‌وانه‌ی داوا‌ی ده‌كه‌ن برۆنه‌ هه‌ر شارێك ده‌ستان ده‌كه‌ویت ، به‌لام ئه‌وه‌ی خودا به‌ ئیوه‌ی به‌‌خشیوه‌ شتی زۆر تاییه‌ت و‌ناوا‌زه‌یه‌ ، له‌ سزای ئه‌و خراپه‌كار‌ی و‌ناسو‌پاس‌گوزاریه‌یان ر‌یسوا‌یی و‌زه‌بوونی وهه‌ژارییان به‌سه‌ردا سه‌پیترا و‌خودایان لێ‌ توره‌بوو ، ئه‌وه‌ی تووشی بوون له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو به‌‌لگه‌ و‌نیشانه‌كانی خودای په‌روه‌ردگاریان به‌ درۆ ده‌زان‌ی و‌باوه‌ریان پێته‌هینا و‌پیغه‌مبه‌ره‌كانیان ده‌كوشت به‌ نا‌ره‌وا ، چونكه‌ تاوان‌كار و‌سته‌م‌كار و‌سنوور به‌‌زێن بوون .

الْحَزَنَةُ الْأَوَّلُ

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقِينَ
 ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلُوا صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
 مِيثَاقَكَ وَرَفَعْنَا فَوْقَكَ الطُّورَ خُذْ مَا ءَاتَيْنَاكَ
 بِقُوَّةٍ وَآذِكُرْ ءَآمَاءَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٢﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْنَا
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ قُلُوبَنَا فَضَلَّ اللَّهُ عَنكَ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴿٦٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاكُمْ فِي السَّبْتِ
 فَقُلْنَا لَهُمْ كُفُّوا أَعْيُنَكُمْ عَنْ هَذِهِ فَلْيَاكُنْ لَهُمْ عَذَابٌ
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٤﴾ وَإِذْ قَالَ
 مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا
 أَتَنَذِبُهَا هَاهُنَا قَالِ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
 ﴿٦٥﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا
 بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَكْفُرُ عَوَانٌ لِّنَارٍ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا
 تُؤْمَرُونَ ﴿٦٦﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا قَالِ إِنَّهُ
 يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٧﴾

١٠

﴿بَقْلَهَا﴾ كه له ئایه ته‌كه‌دا هاتوو هه‌موو
 جو‌ره رووه‌كێكه كه قه‌دی نه‌بی‌ت ، ئه‌م ئایه‌ته
 به‌لگه‌ی گه‌مژه‌یی ئه‌و كه‌سانه‌ی تێدا‌یه كه
 شتی باش ده‌گورنه‌وه به‌ شتیك ئه‌و به‌هایه‌ی
 نه‌بی‌ت جا ئه‌وه بو‌ هه‌موو شته‌ مادی
 ومه‌عه‌ویه‌كانیش راسته‌ ، كوشتنی هه‌یج كام
 له‌ پێغه‌مبه‌ران به‌ هه‌یج شی‌وه‌یه‌ك ره‌وا نییه‌ ،
 وئه‌وه‌ی ده‌فه‌رمو‌یت : پێغه‌مبه‌ران ده‌كوژن به‌
 ناحه‌ق بو‌ ده‌رخستنی گه‌وره‌یی وخرابی ئه‌و
 كرداره‌ قیزه‌ونه‌یه ، ئه‌حمه‌د والطبرانی له‌ ئیبن
 مسعوده‌وه رحمته‌ الله‌ علیه‌ رپوایه‌تیان كردوو وئه‌لبانی
 به‌حه‌سه‌نی داناوه‌ ، ده‌لی‌ت : پێغه‌مبه‌ری
 خودا صلی‌ الله‌ علیه‌ و آله‌ فه‌رمو‌ی : یه‌كێك له‌و كه‌سانه‌ی
 كه‌ توندترین سزا ده‌دری‌ت له‌ روژی قیامه‌تدا

كه‌سیكه‌ پێغه‌مبه‌ریكی كوشتی‌ت یان پێغه‌مبه‌ریك ئه‌وه‌ی كوشتی‌ت ، وكه‌سیكیش كه‌ خه‌لك
 گو‌مرا بكات به‌بی‌ زانست ، ووی‌نه‌ كێشێك وینه‌ی په‌یكه‌ر بكێشیت .

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلُوا
 صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ﴿٦١﴾ بی‌گومان باوه‌رداران
 ئه‌م ئومه‌ته‌ وجو‌له‌كه‌كان وگا‌وره‌كان وصابی‌نه‌كان هه‌ركه‌س باوه‌ر به‌ خودا و دو‌او‌ر‌به‌ینی‌ت

وكردهوى باش ئەنجامدات ئەوانە پاداشتيان لای پەرورەدگاربانە وھیچ ترس ویمیکیان نییە لە قیامەتدا ، وخەفتیش ناخۆن بۆ ئەوەی کە لە دونیا بە دەستیان نەهیناوه .

كاتێك خودای پەرورەدگار باسی سزای ئەو كەسانەى كرد كە سەرپېچكار و سنوربەزین بوون بۆ ئەوەى گومانی ئەو دروست نەبێت كە هەموو ئومەتەكانى تر لە ئاگردان ئەو كەسانەى هەلاویژەكرد كە باوەرداربوون ، و ئەم ئایەتە سەرئەنجام بۆ ئەو پادەكێشێت كە هەرکەس لە ئومەتە پېشینەكانیش باوەرپى بە خودا وروژى دواى و پېغەمبەرەكەى هینايت وكردهوى باشى ئەنجام دايت پاداشتى لای خودای پەرورەدگارپەتەى وەك باوەردارانى ئومەتى ئىسلام ، سەبارەت بە ناوى ﴿هَادِرًا﴾ بە ئەو كەسانە دەگووتریت كە خۆیان داووتە پال شەرىعەتى پېغەمبەر موسا ﷺ یان وتراوه : مانای گەڕانەو و پەشیمان بوونەو و پەتەى لە دواى ئەوەى گوێرەكەیان پەرست و پەشیمان بوونەو . یان ئەمە خۆدانە پالى یهوذاى كورە گەورەى یعقوب پېغەمبەر ﷺ كاتێك بووتە عەرەبى بووتە یهود ، و ﴿التَّصْرَى﴾ ئەو كەسانەن خۆیان داووتە پال شەرىعەتەكەى عیسا پېغەمبەر ﷺ لەبەر ئەوەى یەكتریان سەردەخست ئەو ناوێیان لیتراوه ، یان نیشتهجێ شویتێك بوون ناوى (ناصره)بووه ، و ناییت پێیان بگووتریت مەسیحى چونكە لە قورئاندا بە نەصارا ناویات هاتوو ، مەسیحى مانای ئەو و پەتەى شوینكەوتەى راستەقینەى پېغەمبەر عیسا ﷺ ئەمەش لە واقعدا وانییه ، بەلكو بیاوهر وهاوبەش دانەرن و دەلێن سى خودا هەیه ؟! ، ئەو ناوەشیان بۆ شەرىعیەتدان بەوەى پەیرهوى دەكەن داھیناوه ، و ﴿الصَّالِحِينَ﴾ زاناى ناكوكن دەربارەیان هەندێك دەلێن : كۆمەلێكن لە گاوەكان ، ووتراوه فریشتە دەپەرستن ، یان ئاگر دەپەرستن ، یان خۆیان بە شوینكەوتەى پېغەمبەر داود ﷺ دەزانن وزەبۆر دەخویننەو ، یان هیچ ئاینیکیان نییە و ئەمانە بۆچونى تریش هەیه دەربارەیان ، ئێبن عەباس رحمۃ اللہ علیہ دەلێت : دواى ئەم ئایەتە خودا ﷻ ئەم ئایەتەى دا بەزاند : ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ

﴿فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (آلِ عِمْرَانَ) ، كه‌واته كه‌س هه‌یج رێگه‌ و كرده‌وه‌یه‌كی لێ قه‌بول ناك‌رێت دوا‌ی هاتنی پێغه‌مبه‌ری خودا محمد ﷺ ته‌گه‌ر باوه‌ر به‌ پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ نه‌هه‌ینێت ، و له‌سه‌ر شه‌ریعه‌تی ئیسلام نه‌بی‌ت ، به‌لام پێش نه‌و هه‌ر كه‌س شوێن پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی سه‌رده‌می خۆی كه‌وتی‌ت نه‌وه له‌سه‌ر رێگای راست و هه‌یدایه‌ت بووه له‌ قیامه‌تدا خودا پاداشتیان ده‌داته‌وه .

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (١٢٦) و نه‌وه‌ش به‌ یاد به‌یینه‌وه كه‌ په‌یمانی جه‌خت لێ‌كراومان لێ‌وه‌رگرتن ، و كێوی طورمان به‌رز كرده‌وه و به‌سه‌رتانه‌وه را‌مانگرت و كرده‌مانه‌ سییه‌ر به‌سه‌رتانه‌وه و ده‌ترسان به‌كه‌وی‌ت به‌سه‌رتاندا ، نه‌وه‌ی بۆمان ره‌وانه‌كردوون توند ده‌ستی پێوه‌ بگرن ، و په‌ند و ئامۆژگاریه‌كانی به‌ یاد به‌یینه‌وه به‌لكو له‌ پارێزكاربن و له‌ خودا بترسن .

كێوی طور كێویكه‌ له‌ ده‌شتی سینای و لا‌تی میسر خودای په‌روه‌ردگار نه‌و شوێنه‌ی بۆ پێغه‌مبه‌ر موسا علیهِ السَّلَام دیاریك‌ردبوو بۆ نه‌وه‌ی قسه‌ی له‌گه‌ڵ بكات ، نه‌و كتیبه‌ی پێمان به‌خشیوون كه‌ ته‌وراته به‌ توندی ده‌ستی پێوه‌بگرن و به‌خوێنه‌وه و كرده‌وه‌ی پێكه‌ن بۆ نه‌وه‌ی پارێزكاربن و له‌ خودا بترسن ، بۆیه‌ پێویسته‌ موسلمانان وانه‌ی دامه‌زران و توند ده‌ستگرتن به‌ سوننه‌ته‌وه له‌م ئایه‌ته و هاوشیوه‌كانی فێربن و كه‌مه‌تر خه‌م و سست و ته‌مه‌ل نه‌بن ، و ئیسلام به‌و گشتگیریه‌ی كه‌ هاتوووه هه‌ولی په‌یوه‌یك‌ردنی بده‌ن .

﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (١٢٦) پاشان دوا‌ی نه‌و په‌یمان و به‌لێنه‌ جه‌خت لێ‌كراوه‌ی كه‌ لێمان وه‌رگرتن پشتان هه‌لك‌رد و په‌یمانه‌كه‌تان شك‌اند و به‌لێنه‌كه‌تان نه‌برده‌ سه‌ر ، ته‌گه‌ر فەزل و به‌زه‌یی خودا نه‌بووا‌یه به‌سه‌رتانه‌وه له‌ زه‌هرمه‌ندان ده‌بوون له‌ دنیا و دوا‌رژیشدا .

﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾^(٦٥)
 بیگو مان باش ئەو که سانه‌تان ده‌ناسی و به‌سه‌رهاته‌که‌یانتان ده‌زانی که له رۆژی شه‌مه‌دا راپوه ماسیان لی قه‌ده‌غه‌که‌رابوو سه‌ری‌پچیانکرد ، وله‌و رۆژه‌دا راپویانکرد ، بۆیه پیمان فەرمووون : ببن به‌مه‌یون ورپسوا و سه‌رشۆربن .

باسی دانیش‌توانی ئەو شاره به‌دریژی له سوره‌تی الاعرافدا هاتوو له‌و ئایه‌ته‌وه که ده‌فه‌رمویت :
 ﴿وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾^(١٦٣) (الاعراف) .

﴿فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾^(١٦٦) ئەو به‌سه‌رهاته‌مان کرده پەند بۆ ئەو خه‌لکه‌ی له‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌ژیان و بۆ نه‌وه‌کانی دوا‌ی ئەوانیش ، وکرمانه نامۆزگاری بۆ پارێزکاران .

ئەم ئایه‌ته ده‌بی‌ت هه‌موو ئەو که سانه راپچه‌له‌کینیت که گوی ناده‌نه قه‌ده‌غه‌که‌راوه‌کان که له‌وانه‌یه له‌به‌ر یه‌که سه‌ری‌پچی و سنوره‌زان‌دن خودا سزای توندیان بدات له‌ دونه‌یا وله قیامه‌تیشدا .

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾^(٢٥٠) و ئەوه‌شیا به‌یاد به‌په‌ننه‌وه کاتیک پیغه‌مه‌به‌ر موسا عليه‌السلام به‌گه‌له‌که‌ی فەرموو : خودا فەرمانتان پێده‌کات که مانگایه‌که سه‌ری‌بن ، وتیان گالته‌ولا قرتیمان

پیده کهیت ، فهرمووی پهنا بهخودا دهگرم لهووی که له نهفامه کان بم ، وقسهیهک بکه م بیمانا و بی سودبیّت .

ئهمه کاتیڅ بوو کهسیڅ له نهووهکانی یهعقوب کوژرابوو و دادگهریان هیئا بو لای پیغه مبهه
موسا ﷺ ووتیان : کهسیڅ کوژراوه و نازانین بکوژه که کییه ؟ پیی فهرموون : مانگایهک سه
بپرئ ؟! سهریان سوپما و وایانزانی گالتهیان پیده کات ؛ لهو کاته دا ههر مانگایهکیان سه ربپیا
فهرمانه کهی پهروهردگار جیه جی ده بوو ، بهلام توندیان کرد له سهه خویان وخوداش توندی
کرد له سهریان ، ئهم نایه ته دوو وانهی زور گه وره وگرنگی تیدایه : ئه گهر شتیڅ عه قل وژیروی
ئیمه پهی پینه برد ونهیتوانی لیی تیگا ده بیّت ملکه چ بین وباوهر بهینین ، وده بیّت فهرمانهکانی
ئاین به راستی وهر بگرین وگالته جار ی نه کهین کاتیڅ باسی حوکم وفهرمانیڅی خودا یان
پیغه مبهه کهی ﷺ کرا .

﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانُ بَيْنَ
ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ﴾ ووتیان : به پهروهردگار ت بلی بۆمانی روون بکاته وه کام مانگا
سه ربپرین ؟ پیغه مبهه موسا ﷺ فهرمووی خودا ده فهرمویت : مانگایهک که پیر نه بیّت
وگویره کهیه کی بچوو کیش نه بیّت به لکو ته مهنی مامناوهند بیّت ، دهی ملکه چ وفهرمانه رداربن
ونهووی فهرمانتان پیکراوه جیه جی بکه ن .

ئییستاش ئه‌گهر مانگیه‌کی ته‌مه‌ن مامناوه‌ندیان
سه‌ربریا فه‌رمانه‌که‌ی خودا جییه‌جی ده‌بوو ،
به‌لام ئه‌وان هه‌ر به‌رده‌وام بوون له
پرسیارکردن .

﴿قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنَهَا قَالَ
إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ
النَّظَرِينَ﴾ ویتیان : به‌په‌روه‌ردگارت بلی
بۆمانی روون بکاته‌وه‌ ره‌نگی چۆن بیت ؟
پیغه‌مبه‌ر موسا عليه السلام فه‌رمووی خودا
ده‌فه‌رمویت : مانگیه‌که‌ ره‌نگی زۆر زه‌رده
وهیچ ره‌نگیکی تر تیکه‌لی ره‌نگی پیستی نییه
، ته‌ماشاکارانی دلخۆش وسه‌رسام ده‌کات به
جوانی ره‌نگه‌که‌ی .

الجزء الاول سورة البقرة
قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنَهَا قَالَ إِنَّ شَاءَ اللَّهِ لَمُبَشِّرُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ
تُتَبَرُّ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَمَّاةٌ لَا يَشِبُّ فِيهَا قَالُوا
الْقَنَاجِنُ يَا أَحْقَ قَدْ بَحَوَّهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ
قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادْرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مَخْرُجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ
﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ
آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
فَهِىَ كَالْجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنْ مِنَ الْجَارِ لَتَائِفُجْرٍ
مِنْهُ لَا تَهْتَدُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَّا يَشْفُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنْ
مِنْهَا لَمَّا يَحْطِمُنْ حَسْبُهُ اللَّهُ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
﴿٧٤﴾ أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا الْكَفَرُ وَقَدْ كَانَ قَرِيبٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَحْزَنُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقِلُوا لَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذَا الْقَوْلُ الْأَدِيمَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا
حَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا اتَّخَذُوا آلَهُمُ الْبَاطِلَ يَمَافُتَحُ اللَّهُ
عَلَيْكُمْ لِيُخَاجِرَكُمْ بِهِ عَنْ دِينِكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

﴿قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ﴾
به‌وه‌ش وازیان نه‌هینا دیسان پرسیریانکرد و ویتیان : به‌په‌روه‌ردگارت بلی بۆمانی روون بکاته‌وه
! ، چونکه به‌راستی لیمان تیکه‌ل بووه و مانگا‌کان زۆر و چوونیه‌کن و ئه‌و مانگیه‌ نادۆزینه‌وه‌ که
باسی ده‌که‌یت ، دوا‌ی ئه‌و روون کردنه‌وه‌یه به‌دلنیا‌یه‌وه به‌ویستی خودا ئه‌و مانگیه
ده‌دۆزینه‌وه‌ وسه‌ری ده‌برین .

﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا أَلَنْ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَجَّوْهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾﴾
 ده‌فهرمویت : مانگایه‌که رانه‌هێراوه بۆ جووتکردن وزه‌وی پێنه‌کیلراوه ، وئاودی‌ری کشتو‌کالیشی پێنه‌کراوه ، وساغ و‌ته‌ندروسته و‌یه‌ک ره‌نگه ، وتیان : ئیستا ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته بۆمان ده‌رکه‌وت و‌بۆمان ورپوون بوویه‌وه ، یان ئیستا بۆمان ده‌رکه‌وت که تو ئه‌ی موسا عليه السلام به راسته و‌گالته‌مان پیناکه‌یت ، ئه‌و مانگایه‌یان دۆزییه‌وه که خودای په‌روه‌ردگار بۆی باسکردن و‌سه‌ریان بری هه‌رچه‌نده خه‌ریکبوو سه‌ری نه‌برن له‌به‌ر ئه‌و ده‌مه‌قاله‌ی کردیان و‌ئه‌و که‌له‌ره‌قیه‌ی که نواندیان .

﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمُ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾﴾ و‌ئه‌وه‌شیان به‌ یاد بیه‌ننه‌وه که که‌سیکتان کوشتبوو و‌هه‌رکه‌سه تۆمه‌ته‌که‌ی له‌ خۆی دوور ده‌خسته‌وه ، و‌به‌رامبه‌ره‌کانی پێ تۆمه‌تبار ده‌کرد و‌ده‌مه‌قاله‌تان بوو ، به‌لام خودا ئه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی بکوژه‌که شار‌دانه‌وه ده‌ریده‌خات .

وه‌ک باسکرا هۆکاری ئه‌وه‌ی که پێغه‌مبه‌ر موسا عليه السلام فه‌رمانی پێکردن که مانگایه‌ک سه‌ر بێرن ئه‌وه بوو که‌سیک کوژرابوو و‌بکوژه‌که‌ی نه‌ناسراو بوو ، و‌بۆ ئاشکراکردنی خودا فه‌رمانی پێکردن ئه‌و مانگا سه‌ر بێرن .

﴿فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بَعْضَهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾﴾
 سه‌روشمان بۆ پێغه‌مبه‌ره‌که‌مان موسا عليه السلام کرد و‌پێمان فه‌رموون : کوژراوه‌که بکێشن به‌ به‌شیک له‌و مانگایه‌دا که سه‌رتان بری ، خودا به‌و پیاکیشانه‌ مردوو‌ه‌که‌ی زیندوو کرده‌وه ، هه‌ر به‌و

شیوهیه خودا مردوو ده کانه وه ، و به لگه ونیشانه کانیتان پیشان ددهات بو ئه وهی تیئفکرن له ئایه ته کانی خودا وتیببگه ن .

ئه و به شهی مانگا که دیاری نه کراوه که خودا فه رمانیکردوو مردوو که ی پیدایه بکیشن و به شاراوایی هیشتویه تیه وه ، و له بهر ئه وهی به لگه ی صه حیح له بهر ده ستدا نییه که ساغی بکاته وه چ به شیکی بووه بی دهنگی له ئاست دیاریکردنی باشه ، و ئه گهر سوودیکی تیدا بوایه بیگومان خودا ﷻ باسی ده کرد ، السدی ده لیت : دوا ی ئه وهی زیندوو بوویه وه پرسیاریان له کوژراوه که کرد ، وتی : برازا که م منی کوشت .

﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (٧٤) پاشان دلتان ره قبو له دوا ی هه موو ئه و به لگه ونیشانانه ی پیشانمندان که وه که به رده کانه له ره قیدا به لکو ره قتره ، یان وتراوه : ئه گهر له به رده کان ره قتر نه بیته وه که ئه وانه له ره قیدا ، و هه رگیز نه رم نابیته وه ، چونکه هه ندیک به رد ده ته قنه وه و ده ریاکانیان لی هه لده قولیت ، و هه ندیکی تر شه ق شه قده بن وئاویان لی دیته ده ره وه ، و هه ندیکی تر له ترسی خودا له شاخه کانه وه به رده بنه وه ، و خودا بیئاگا نییه له هه ر کار وکرده وه یه که ئه نجامی ده دن .

ئه م ئایه ته سه رزه نشت و هه ره شه یه کی تونده له نه وه کانی یه عقوب و هه رکه سی که هاوشیوهی ئه وان بیته ، چونکه به هه موو ئه و به لگه ونیشانانه ی خودای پهروه ردگار نیشاندان په ند ووانه یان وه رنه گرت ، به لکو به پیچه وانه وه له بری ئه وهی دلیان نه رم بیته به لام له به رد ره قتربوو ، ووانه ی ئه وه شی تیدا یه که هه رکه س هیدا یه ت وریتمایی له ئایه ت و به لگه کانی

قورئان و سوننەت ، یان ئایەتە گەردوونیە ماددیە کان وەرە گرێت گومرا و سەرلیشیواو دەبیّت و دلی رەق و رەش دەبیّت ، و پێوەرەکانی لی تیکدەچیت و راستی بە نارەوا و نارەوا بە راستی دەزانیت .

﴿أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (٧٥) ئایا ئیوه ئومیدەوارن و بە تەمای ئەوەن جوولە کە باوەر بە ئاینە کە ی ئیوه بهینن ؟! ، لە کاتیکدا کۆمەڵیک لەوان فەرموودە ی خودایان دەبیست و بە هەڵە لیکیان دەدایەو و ماناکەیان تیکدەدا ، لە کاتیکدا بە باشی لی تیدە گەشتن و بە زانینەو و ئەو چەواشە کاریبەیان دەکرد .

خودای پەرورەدگار دەیهویت باوەرداران بێتومید بکات بۆ ئەو ی بە تەمانەبن کە جوولە کە کان باوەر بهینن ، چونکە بابوبایرانی ئەوان هەموو ئەو بەلگە و نیشانەیان بە چاوی خویان بینی باوەریان بە پیغمبەر موسا ﷺ نەهیتا ئیدی چۆن باوەر بە محمد ﷺ دەهینن ؟! .

﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِعُضُغُمُ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (٧٦) جوولە کە کان ئەگەر بگەشتنایە بە باوەرداران دەیانگوت : ئیمە باوەرمان هیناوه ، بەلام ئەگەر خویان بە تەنها بوونایە دەیانگوت ئەو چۆن باسی ئەو بۆ موسلمانان دەکەن کە لە تەوراتدا هاتوووە دەربارە ی راستی ئاینی ئیسلام و محمدی پیغمبەر ﷺ تا بیکەنە بەلگە بەسەرتانەو و لای پەرورەدگارتان ، و بیانوتان بێرن ، ئایا ئیوه عەقل و ژیریتان لە دەستداوه ؟! .

ئەم ئایەتە بەلگەی ئەوێ تێدایە کە دەبێت باوەردار ھەلۆیستی ڕوون بێت و چەند قسە نەبێت لای ھەر کۆمەڵە خەڵکێک بەو شیوێ قسە بکات کە دڵی ئەو خەڵکانە دەبخوازێت ، و بچیتە لای ھەر تاقم و گروپێک بلیت : منیش لە گەڵ ئیوێم چونکە بوخاری و مسلم لە ئەبوەریرەو ھەبێت ڕیوایەتیان کردووە دەلیت : پێغەمبەری خودا ﷺ ھەرمووی : دەبینیت لە خراپترین کەسەکان لە ڕۆژی قیامەتدا لای خودای پەرورەدگار کەسانی دوورپوون ، دەچیتە لای ئەم کۆمەڵە خەڵکە بە ڕوویەک و گوتاریک ، و دەچیتە لای کۆمەڵە کەسێ تر بە ڕوویەکی تر ووتاریکی جیاواز ، ھەر لەم بارەییووە ئەبوداود لە عەماری کوری یاسرەو ھەبێت ڕیوایەتی کردووە و ئەلبانی بە صەحیحی داناو ، دەلیت پێغەمبەری خودا ﷺ ھەرمووی : لە دنیا ھەرکەس دوو ڕووی ھەبێت ، لە ڕۆژی قیامەتدا دوو زمانی ھەیە لە ئاگر ، ھەرۆھا بوخاری لە "الأدب المفرد"دا لە ئەبوەریرەو ھەبێت ڕیوایەتی کردووە و ئەلبانی بە صەحیحی داناو ، دەلیت پێغەمبەری خودا ﷺ ھەرمووی : ناشیت کەسی دوورپووە کەسێکی ئەمانەتپارێزیت .

﴿أُولَٰئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ ﴿٧٧﴾ ئایا نازانن خودا زانایە بە ئەوێ دەشارنەووە و بەوێش کە ئاشکرای دەکەن .

جوولە کەکان گومانیان وابوو کە ئەگەر بیروباوەر و کردار و نیەتی خراپی خۆیان بشارنەووە ، ولای موسلمانان باسی نەکەن ، ناییتە بەلگە بەسەریانەووە ، بەلام خودا وەلامی ئەو نەفامیەیان دایەووە بەوێ کە زانایە بە ئاشکرا و پەنھانیان .

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

الجزء الأول

أَوَّلًا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾
وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٧﴾ قَوْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
قَوْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ
﴿٧٨﴾ وَقَالُوا لَنْ نَحْسَبَ النَّاسَ إِلَّا آيَاتِ مَا مَعْدُودَةٍ قُلْ
أَتُخَذُوا عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُمْ أَمْ
تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
وَأَلْطَمَتْ بِهِ خَطِيئَتَهُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَيَالُوا الَّذِينَ
إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا
لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٢﴾

۱۲

﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ ﴿٧٦﴾ هه‌ندیک له
جووله که‌کان نه‌خوینده‌واربوون ونه‌یاندەزانی
تە‌ورات بخوینە‌وه و بنوسن تە‌نها
خویندە‌وه‌یه‌کی کرج وکال نه‌ییت به‌بی
تێگه‌یشتنی ماناکه‌ی ، وگومانیان وابوو که
تە‌ورات چه‌ند کۆمه‌له‌ خۆزگه‌ وهیوایه‌ک
زیاتر هیچی تر نییه ، نه‌وانه تە‌نها خه‌یال
ده‌که‌ن وگومان ده‌به‌ن وهیچ نازانن .

ئە‌م ئایە‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی هه‌ر که‌س
خوینده‌واریش بی‌ت ، به‌لام خویندە‌وه‌ی
رووکه‌شی بۆ ده‌قه‌کانی قورئان وسوننه‌ت
بکات وله مانا ومه‌به‌ستیان تێه‌گات به
نه‌خوینده‌وار له‌قه‌له‌م ده‌دری‌ت .

﴿قَوْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْرَوْا بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا قَوْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ ﴿٧٦﴾ فه‌وتان وبه هه‌یلاکداچوون
بۆ ئە‌و که‌سانه‌ی نوسراو به‌ ده‌ستی خو‌یان ده‌نوسنه‌وه پاشان ده‌لێن : ئە‌مه له‌ لایه‌ن خوداوه
دابه‌زیوه بۆ ئە‌وه‌ی که‌مێک پاره‌ و سامان و ده‌سه‌لات و ناوبانگ و په‌له‌وپایه‌ی دونیایه‌ی بی
به‌ده‌سته‌یه‌تین ، به‌ هه‌یلاکدا بچن له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ده‌یاننوسیه‌وه ، وبه‌ درۆوه ده‌یانگوت : خودا

دایه زانده ، و دیسان به هیلاکدا بچن له بهر ئه و پاره و سامان و دهسه لات و پله و پایه ی له و ریگایه وه به دهستیان دهیئا .

ئهم ئایه ته به لگه یه له سهر ترسناکی خوار دنی مال و سامانی خه لک به ناره واه به ناوی ئاینه وه ، یان ئه وه ی ئاین وه ک نامراز به کار بهیتریت بو دهست خستنی دهسه لات و پله و پایه و ناوبانگ ، و به لگه شه له سهر بیترخی و کهم به هایی دنیا و هه موو خو شیه کانی له چاو خو شیه نه پراوه کانی به هه شت ، چونکه بوخاری له سهلی کورپی سعدی الساعديه وه رحمه الله ریوايه تی کردوه که پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و آله فهرموویه تی : پرو بهری شوینی قامچی که سیکتان له به هه شت باشتره له هه موو دنیا و ئه وه شی له سهر یه تی .

﴿وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۖ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ جووله که کان ده بانگوت : ئیمه ئاگر نامان سو تیئ و سزا ناچه ژین له دۆزه خدا ، جگه له چهند رۆژیکی کهم نه بیئ ، ئه ی پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و آله بیان بلای : ئایا ئیوه به لیئتان له خودا و هر گرتوه که ئه و قسه یه ده کهن ؟! ئه گهر به لیئتان له خودا و هر گرتوه بیگومان هه رگیز خودا به لیئنه کانی ناشکیئیت و به جیئان ده هیئیت ؟ ، یان له خو تانه وه به ناوی خودا وه قسه ده کهن و درۆ ده کهن و هیچ زانیاریتان نییه .

جووله که کان له بهر ئه وه ی خو یان به گه لی هه لبرێدرای خودا ده زانن ، سهره رای ئه و هه موو تاوان و سه ریچیه یان که گویره که یان په رست ، و هه ندیک له پیغه مبه ره کانیان به ناره واه کوشت ! ده بانگوت : به س چهند رۆژیکی کهم له ئاگر دا ده میتینه وه پاشان رزگار مان ده بیئ ، ئه و قسه یه شیان له خو یانه وه ده کرد به یی هیچ به لگه و بنه مایه ک ، ئهم ئایه ته به لگه ی ئه وه ی تیدا یه که قسه کردن به ناوی خودا و ئاین و پیغه مبه ره وه صلی الله علیه و آله تاوانیکی گه وره یه ، بوخاری و مسلم له

ئەبۇھەریرە رە رېۋايەتلىگەن كىرىدۇكى كە پېغەمبەرى خۇدا ﷺ فەرمۇيەتتى : ھەر كەس درۆ بە ناۋى مەنەۋە بىكەت بە ئەنقەست ئەۋا شۇيىنى لە ئاگرەدا بۆ خۆى ئامادە كىرىدۇكى .

﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾
 ﴿۸۱﴾ نەخىر وانىيە ھەركەس خىراپە كارىيەت وتاۋانەكانى ھېندە زۆرىن لە ھەموو لايەكەۋە كەمارۆى بىدەن ، ئەۋانە ھاۋەلى ئاگرەن بە ھەمىشەيى تىيادا دەمىنەۋە .

خۇداى پەرۋەردىگار جۈۋلەكەكان بە درۆ دەخاتەۋە كە بەبى بەلگە دەيانگوت : ئىمە ھەرچەندە تاۋانبارىن زۆر لە ئاگرەدا نامىنەۋە ، نەخىر بەلكو ھەركەس كوفر وتاۋانى ئەۋەندە زۆرىيەت ۋەك تەيمان ۋەپەرژىنىك دەۋرى بىدەن ، ئەۋا بە ھەتتا ھەتايى لە ئاگرە دۆزەخدا دەمىنەۋە ، ئەم ئايەتە بەلگەيە لەسەر ئەۋەى كە دۆزەخ كۆتايى نايەت ۋە ھەمىشەيى بېباۋەرەكانى تىيدا دەمىنەۋە ، ۋەلامىشە لەسەر گرۆھى جەبرىيەكان كە دەلىل : مەرۋقەكان ويست ۋەئىرادەيان نىيە ، ۋەئەۋەى ئەنجامى دەدەن ۋەدەلىل پىيان دەكرىت ، چۈنكە خۇدا دەفەرمۇيت : ھەركەس خۆى تاۋان ئەنجام بدات .

﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾
 كەسانەى باۋەرپان ھىناۋە ۋە زامانىان قسەى باش دەكەن ۋە ئەندامەكانى جەستەيان كىرىدەۋەى باش ئەنجام دەدەن ئەۋانە ھاۋەلى بەھەشتن بە ھەمىشەيى تىيدا دەمىنەۋە .

ئىبن عىمىن لەسەر ئەم ئايەتە دەلىت : باۋەر بە تەنھا بەس نىيە بۆ چۈنە بەھەشت ، بەلكو پىۋىستە كىرىدەۋەى چاكى لەگەلدابىت ، ۋەھروھە كىرىدەۋەى چاكىش بى سودە بەبى باۋەر .

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا
مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ (٨٢) وئەوێش بەیاد بەیئەنەوێه کە بەلێن وپەیمانمان لە ئەوێه کانی یەعقوب
وهرگرت ، کە هیچ نەپەرستن جگە لە خودا وچاکە کاربن لە گەل داڤک و باوک و خزمەکان
و هەتیوێه کان و هەزارە کان ، و قسە ی باش و جوان لە گەل خەڵکدا بکەن و نوێژە کانتان بەو شیوێ
فەرمانتان پیکراوێ نەجامبدەن ، وزە کاتی سامانە کانتان دەر بکەن ، و پاشان دوا ی ئەوێ بەلێن
و پەیمانتاندا پاشگەز بوونەوێ و پێشان هەڵکرد جگە لە هەندیکی کەمتان نەبیّت .

حەسەنی بەصری دەلیت : قسە ی جوان بریتییه لە : فەرمانکردن بە چاکە و یاساگیردنی خراپە
ودانایی و سزاندانی خەڵک و تۆڵە نە کردنەوێ و لیپور دەبی ، ئەم ئایەتە بەلگە ی ئەوێ تێدایە کە
نوێژ وزە کات لە سەر جوولە کە کان فەرزیوێ ، لە شەریعەتدا هەتیو بە هەموو مندالیکی کور
دەگوتریت : کە باوکی مردیّت ونە گەیشتیبتە تەمەنی بالغوون ، و کچ ئەگەر سوێ مانگانی
بۆ نەهاتیّت ، الطبرانی لە حنظلەوێ رحمته الله رپوایەتی کردووە وئەلبانی بە صدیحی داناوێ ،
دەلیت پێغەمبەری خودا صلی الله علیه و آله فەرمووی : دوا ی بالغوون هەتیوی نییه ، و کچ ئەگەر سوێ
مانگانی بۆهات هەتیو نییه .

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ ثُمَّ
أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تُشْهَدُونَ﴾ (٨٤) وئەوێش بە یاد بەیئەنەوێه کە بەلێن وپەیمانمان لیپورگرتن کە خوێنی
یە کتر نەریژن ، و یە کتر لە مال و حال و زیدی باو پیرانتان دەر بەدەر نە کەن ، پاشان برپارتاندا
و خۆشتان گەواهی دەری ئەو بەلێن و پەیمانەبوون .

الحزب الاول

سورة البقرة

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
أَنفُسَكُمْ مِنْ دِينِكُمْ ثُمَّ أَقَرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٦﴾
ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
مِنْكُمْ مِنْ دِينِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ
يَأْتُوكُمْ أُسْرَى تَقْتُلُوهُمْ وَهِيَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ
فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا
يَعْمَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُبْصَرُونَ
﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ
بِالرُّسُلِ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ
الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا
غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٠﴾

۱۳

﴿ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ
وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِنْ دِينِهِمْ
تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ
يَأْتُوكُمْ أُسْرَى تَقْتُلُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
إِخْرَاجَهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ
وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ
ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا
اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ﴿٨٥﴾ پاشان ئیوه
ئه‌و به‌لین و په‌یمان‌تان نه‌برده‌سه‌ر و یه‌که‌تر
ده‌کوژن و کۆمه‌لیکتان له‌ زید و مال و حال‌
خو‌یان ده‌ریه‌ده‌ر ده‌که‌ن ، و پشتگیری
وهاوکاری ئه‌وانه‌تان ده‌که‌ن که به‌ تاوان

وسته‌م به‌سه‌ر هه‌ندیکتاندا زالد‌ه‌بن و سه‌رده‌که‌ون ، که‌چی ئه‌گه‌ر به‌ دیل گیرابان پاره‌تان بۆ کۆ
ده‌کرده‌وه و فیدیه‌تان ده‌دا بۆ ئازادکردنیان ، له‌ کاتی‌که‌دا ده‌رکردنیان له‌ مال و حال‌یان حه‌رامبوو
له‌سه‌رتان که‌ هۆکاری ئه‌و به‌ دیل گیرانه‌یان بوو ، ئایا ئیوه‌ باوه‌ر به‌ به‌شی‌ک له‌ کتیبه‌که‌تان که‌
ته‌وراته‌ ده‌ه‌ین و بی‌باوه‌رن به‌ هه‌ندیکی تری ؟! ، به‌ دنیاییه‌وه پاداشتی ئه‌و که‌سانه‌تان به‌و
شیوه‌یه‌ ره‌فتار ده‌که‌ن ته‌نها سه‌رشو‌ری و پر‌یسواییه‌ له‌ ژیا‌نی دو‌نیا ، و دو‌ای زیندوو‌بو‌ونه‌وه‌ش له‌
قیامه‌ت توندترین سزا ده‌درین ، چونکه‌ خودا بی‌شا‌گا نییه‌ له‌و کار و کرده‌وانه‌ی ئه‌نجامی ده‌ده‌ن .

خودای پەروەردگار لە تەوراتدا لەسەر جوولەكەكان کوشتنی حەرام کردبوو ، وپێوستی کردبوو گەر لەگەڵ دوژمندا شەڕیان کرد ، ولییان بە دیل گیرا فیدیەیی بۆ بدەن و ئازادی بکەن ، بەلام جوولەكەکانی مەدینە لە پێش کۆچی پێغەمبەر ﷺ دوو بەرەبوون (بنو قینقاع) کە هاوڕێمانی خەزەرەجییەکان بوون ، بەلام (بنو قریظە و بنو نظیر) کە هاوڕێمانی ئەوسییەکان بوون ، هەردوو ھۆزی ئەوس و خەزەرەج لەسەر دەمی نەفامیدا لەگەڵ یەك شەڕیان بکەردایە جوولەكەکان لە دژی یەك شەڕیان دەکرد ، هەر لایەك هاوڕێمانەكەیی خۆی سەردەخست کە بپەرست و هاوبەش بپارێدەربوون و لە یەكتریان دەکوشت بەلام دواى كۆتایی ھاتنی شەڕەكە (بنو قینقاع) فیدیەیی دەدا بە ئەوسییەکان بۆ ئازادکردنی ئەو جوولەكانەیی بە دیل گیرابوون لە (بنو قریظە و بنو نظیر) ، و ھەروەھا (بنو قریظە و بنو نظیر) فیدیەیان دەدا بە خەزەرەجییەکان بۆ ئازادکردنی ئەو جوولەكانەیی بە دیل گیرابوون لە (بنو قینقاع) ئەمەشیان بە پەپەرەوکردن لە تەورات لێكەدایەو ، بەلام خودای پەروەردگار لۆمەیی كردن کە چۆن دەبێت باوەڕتان بە ھەندێك لە ئایەتەكانی تەورات ھەبێت و پەپەرەوی بکەن و سەرپێچی ھەندێکی تری بکەن ، ئەم ئایەتە بەلگەیە لەسەر ئەوێ کە نابێت ئاین پارچە پارچە بکڕێت و پەپەرەوی لە ھەندێکی بکڕێت و ھەندێکی پشتگۆی بکڕێت بەلكو پێوستە ھەموو ئەوێ خودای پەروەردگار یاساگیردوو ھەموو ئەوێ کە وەدەشی فەرمانیان پێکراوە پەپەرەوی لێکەن خودا ﷻ دەفەرمویت : ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الحشر) ، و بوخاری و مسلم لە ئەبو ھریرەو ھەروەھا ھەروەھا پێشانیان کردوو ھەبێت : گویم لە پێغەمبەری خودابوو دەیفەرموو ﷺ ئەوێ یاساگیر کردوو لێتان لێ دوورکەونەو ، و ئەوێ فەرمانم پێکەردوو ئەنجامی بدەن بە گوێزەیی تواناتان .

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾

﴿٨٦﴾ ئەوانە ژيانى دونيانى بە دواړوژيان كړى وخوښى كه مى دونياندا به سەر قیامەتیاڼدا ، به هېچ شپوهیهك وبؤ كاتیکى كه مېش سزایان له سەر سووك ناكړیت وكه سېش نییه سەریان بخات وفریاد رهسیان بیت وله سزای خودا بیانپارژیریت .

﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَآيٰتِنَا بُرُوجَ الْقُدُسِ اَفْكَلَمَّا جَاءَكُمْ رَسُوْلٌ يَّمَا لَا تَهْوٰى اَنْفُسُكُمْ اَسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُوْنَ﴾ ﴿٨٧﴾

بيگومان كتييمان به پيغه مېهر موسا ﷺ به خشي كه تهورات بوو ، ودواى ئەو كۆمەلە پيغه مېهر يكمان رهوانه كرد له نهوه كانى يه عقوب ، وكۆمەلە به لگه ونيشانه يه كمان به خشي عيساى كورى مەريەم ﷺ وبه هيزمان كرد ويارمه تيماندا به جبريل ﷺ ، ئەوه چيه هەركات پيغه مېهر يك رهوانه بكهين كه شەريعت وبەرنامه كهى له گەل حەز وئارەزووى ئيوەدا نەيه تەوه خوټان به زلدهزانن ولوت به رزى دەكەن ، كۆمەلە پيغه مېهر يكتان له رابردوو به دروخستنه وه وكۆمەلليكان لى دەكوژن .

پەيامى خودا بو مروڤه كان كتيبه كانيه تى كه به پيغه مېهره كانيدا رهوانه كړدوه كه گه وره ترينيان قورئانه ، كه گه وره ترين نيمه ته بو ريكخستنى ژيانى دونيا وبه دهسته ينانى به هه شتى نه براوه ش ، ئەم ئايه ته به لگه ئه وهى تيدايه كه هەركەس باوكى نه بوو ده دريټه پال دايكى ، وپيغه مېهر عيسا ﷺ خودا كۆمەلە به لگه ونيشانه يه كى گه وره ي پيخه خشيوو وهك : زيندوو كړدنه وهى مردوو ، وچاك كړدنه وهى چاوى كوږ ، كه شايسته ي ئەوه بوو هەمويان به بينينى باوه رى پيپين ، به لام له بهر ئەوه ي پيچەوانه ي حەز وئارەزوويان بوو پشتيان هەلكرد ، هەنديك له زانايان ده لئى : خوداى پەروەردگار به فرمانى رانه بردوو ده فەرموټ كۆمەلليكان

لی ده‌کوژن چونکه دواي پی‌غم‌م‌ب‌ه‌ر موسا عَلَيْهِ السَّلَام هه‌و‌لی کوشتنی عیسی‌اندا عَلَيْهِ السَّلَام و‌خودا ر‌ز‌گ‌ا‌ر‌ی‌ک‌ر‌د له ده‌ستی‌ان و‌به‌ر‌زی ک‌رده‌وه بو‌ لای خو‌ی ، و‌هه‌و‌لی کوشتنی پی‌غم‌م‌ب‌ه‌ری ئی‌سلام مح‌م‌د‌ی‌اندا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌وه‌ی که جادووی‌ان لی‌ک‌ر‌د و‌ژه‌ه‌ری‌ان ک‌رده خوار‌د‌نه‌وه که بو‌وه هو‌کا‌ری‌کی مر‌د‌نه‌که‌ی ، بو‌خاری به‌ مو‌عه‌له‌قی له عائ‌ی‌شه‌ی دای‌کی باو‌ه‌ر‌دا‌ر‌انه‌وه رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهَا ر‌ی‌وا‌یه‌تی ک‌ر‌د‌وه‌ه و‌ئه‌لبانی به‌ ص‌ه‌ح‌ی‌ح‌ی دانا‌وه ، ده‌ل‌ی‌ت : پی‌غم‌م‌ب‌ه‌ری خودا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌و نه‌خ‌و‌ش‌یه‌ی که و‌ه‌فا‌تی ک‌ر‌د ده‌ی‌فه‌رم‌وو : تا ئی‌ستا هه‌ست به‌ ئازاری ئه‌و خوار‌د‌نه ده‌که‌م که له خ‌د‌ی‌ه‌ر خوار‌دم ، ئی‌ستا هه‌ست ده‌که‌م کاتی پ‌چ‌ر‌انی ئه‌و ده‌ما‌ره‌ی خو‌ی‌ن‌مه که به‌ د‌ل‌مه‌وه به‌س‌ترا‌وه به‌ هو‌ی ئه‌و ژه‌ه‌ره‌وه ، له‌به‌ر ئه‌وه ده‌ل‌ی‌ن : پی‌غم‌م‌ب‌ه‌ری خودا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌ شه‌ه‌یدی و‌ه‌فا‌تی ک‌ر‌د‌وه‌ه .

﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ ده‌یان‌گ‌وت : ئی‌مه د‌ل‌مان په‌رده‌ی به‌سه‌ره‌وه‌یه و‌د‌ای‌پ‌و‌شی‌وو و‌دا‌خ‌را‌وه ئه‌وه‌ی با‌سی ده‌که‌یت ئه‌ی مح‌م‌د صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، نا‌چ‌ی‌ته د‌ل‌مانه‌وه بو‌یه باو‌ه‌ر به‌ تو‌ نا‌ه‌ی‌ن .

نه‌خ‌ی‌ر به‌ل‌کو خودا نه‌فه‌رتی لی‌ک‌ر‌د‌وو‌ن له‌به‌ر بی‌باو‌ه‌ری‌یان و‌له ر‌ه‌حم و‌به‌زه‌یی خو‌ی بی‌ه‌شی ک‌ر‌د‌وو‌ن ، باو‌ه‌ری‌ان لا‌وا‌زه یان هه‌ر باو‌ه‌ری‌ان نی‌یه و‌بی‌باو‌ه‌ری‌یان ت‌ی‌دا ز‌اله .

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

الْمِزَةُ الْأُولَى

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
وَكُنُوزًا مِّنْ قَبْلِ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا
جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ
(٨٩) يَسْمَا أَشْرَافًا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
بَعِيًّا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ قَبْلِهِ عَلَى مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
فَبَاءُوا وَبَعَضُ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ
(٩٠) وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ ائِمُّوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ
عَلَيْنَا وَنَكْفُرُوتُ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقٌ لِّمَا
مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقُولُونَ آيَاتِ اللَّهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ كُنْتم
مُؤْمِنِينَ (٩١) وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ
اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ (٩٢) وَإِذْ
أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَوْلًا سَمِيعًا وَاعْصُوا
وَأَشْرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسْمَا
يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِبْرَاهِيمُ أَنْ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ (٩٣)

١٤

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (٨٩)
و کاتی‌ک کتیبیان بۆ هات له لایه‌ن خوداوه که
قورئانه وئهو‌ی له ته‌وراتدا هاتبوو پشترستی
ده‌کاته‌وه و ده‌یسه‌لمینی ، پیش ئهو‌ی
ده‌رکه‌ویتی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له
نه‌وه‌کانی یه‌عقوب نییه هه‌ره‌شه‌یان له
بی‌باوه‌ره‌کان ده‌کرد به‌وه‌ی شوینی ده‌که‌ون ،
وبه هۆیه‌وه سه‌رده‌که‌ون به‌سه‌ریاندا ، کاتی‌ک
پیغه‌مبه‌ر ﷺ ره‌وانه‌کرا و ناسیانه‌وه ، چونکه
له کتیبه‌کانیاندا به ناو و سیفه‌ته‌کانی

باسکرابوو باوه‌ریان پینه‌هینا ، نه‌فره‌تی خودا له بی‌باوه‌ران بیت .

ئهم ئایه‌ته به‌لگه‌ی ئهو‌ی تێدایه که قورئان بۆ هه‌مووانه ، چونکه به‌جوله‌که‌کان ده‌فه‌رمویتی
: کتیبیان بۆ هات ، وئایا ئهم ئایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر دروستی نه‌فره‌ت کردن به‌ره‌هایی ؟ بی‌گومان
نه‌فره‌ت کردن له باوه‌ردار دروست نییه ، چونکه بوخاری و مسلم له ثابتی کوری الضحاکه‌وه
ﷺ ره‌یوایه‌تیاں کردووه ده‌لیت : پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فه‌رمووی : نه‌فره‌ت کردن له
باوه‌ردار وه‌ک کوشتنی وایه ، به‌لام نه‌فره‌ت کردن له کرده‌وه‌یه‌ک یا سیفه‌تیک ئه‌گه‌رچی
موسلمانیش ئه‌نجامی بدات دروسته به‌ره‌هایی ، ئه‌حمده له ئین مسعوده‌وه ﷺ ره‌یوایه‌تی

کردوۋە وئەلبانى بە صەحیحى دانائە ، دەلەت پېغەمبەرى خۇدا ﷺ فەرمۇيەتى : نەفرەتى خۇدا لەو كەسە يېت رېبا دەخوات ، بەلام ئايا دروستە لە بېاۋەران نەفرەت بىكرىت ؟ بە شېۋىيەكى گشتى دروستە وەك ئەم ئايەتە ۋەچەندان ئايەت و فەرمۇدە بەلگەن لەسەرى ، بەلام نەفرەت كىردن بە ديارىكراۋى لە بېاۋەران زانايان ناكۆكن لەسەرى : بوخارى لە ئېين عومەرەۋە ﷺ رېۋايەتى كىردوۋە دەلەت پېغەمبەرى خۇدا ﷺ فەرمۇى : خۇدايە نەفرەت بىكە لە فلان وفلان خۇداى پەرۋەردگار ئەو ئايەتەى دابەزاندا : ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ (آل عِمْرَانَ) ، وەرۋەھا لە مردوى بېاۋەرانىش نايىت نەفرەت بىكرىت چونكە بوخارى لە عائىشەى دايكى باۋەردارانەۋە ﷺ رېۋايەتى كىردوۋە دەلەت : پېغەمبەرى خۇدا ﷺ فەرمۇى : جىئو بە مردوۋەكان مەلەين چونكە گەرۋانەتەۋە بۇ لای پەرۋەردگارىان ، وپاداشتى ئەو كىردەۋانە وەرەگىرنەۋە كە پېش خۇيان خىستوۋە ، الطبرى لە عاصمى كورپى عومەرى ئەنصارىيەۋە رېۋايەتلىكردوۋە مەقبل الوادعى بە ھەسەنى دانائە ، دەلەت : پىاۋە بە تەمەنەكانى پىشتىۋانان دەيانگوت : سۆيىد بە خۇدا ئەم ئايەتە لەسەر پىشتىۋانان و جۈولەكەكان دابەزىۋە كە دراۋسىيان بوون ، وتيان ئىمە چەندىن سال سەردەكەۋتىن بەسەر جۈولەكەكاندا لەو سەردەمەى كە ھاۋبەش بىرپاردەربوۋىن ، وئەۋان خاۋەن كىتب بوون ، جۈولەكەكان دەيانگوت : پېغەمبەرىك كاتى ھاتى نىزىكبوۋەتەۋە شۈينى دەكەۋىن دەتان كۆزىن ولە ناۋتان دەبەين ، وەك كۈشتى عاد وئىرەم ، كاتىك خۇداى پەرۋەردگار پېغەمبەرى لە ھۆزى قورەيش ھەلئىژارد ، وئىمە باۋەرمان پېھىنا وشۈينىكەۋتىن و جۈولەكەكان باۋەرپان نەھىنا خۇدا ئەم ئايەتەى دابەزاندا : ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ .

﴿بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ ﴿٩٠﴾ خراپانکرد بی‌باوه‌ریان هه‌لبژارد بۆ نه‌فسی خو‌یان و به‌ باوه‌ر گۆریانه‌وه و باوه‌ریان نه‌هینا به‌وه‌ی که‌ خودا دایه‌زاندووه که‌ قورئانه ، له‌به‌ر سته‌م وئیره‌یی بردنیا پیا‌ن ناخو‌شبوو خودا له‌ فه‌زلی خو‌ی کتبی‌ه‌که‌ی داده‌به‌زینیت بۆ هه‌ر که‌س له‌ به‌نده‌کانی کاتی بیه‌و‌یت که‌ مه‌به‌ستی پی‌غه‌مبه‌ری خودایه صلی‌الله‌علیه‌و‌آله‌و‌س‌لم‌ ، سه‌ره‌نجام تووشی تو‌ره‌بوونی له‌سه‌ر یه‌کی خودابوونه‌وه ، و بی‌باوه‌ره‌کان سزای سه‌ختی ریسواکه‌ریان بۆ هه‌یه .

زانایان چه‌ند رایه‌کیان هه‌یه له‌ رافه‌ی ﴿يَغْضَبُ عَلَى غَضَبٍ﴾ نه‌بو‌العالیه ده‌ل‌یت : خودا تو‌ره‌بوو لی‌ان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باوه‌ریان به‌ ئینجیل و عی‌سای پی‌غه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌و‌آله‌و‌س‌لم‌ نه‌هینا ، پاشان تو‌ره‌بوو لی‌ان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باوه‌ریان به‌ قورئان و محمدی پی‌غه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌و‌آله‌و‌س‌لم‌ نه‌هینا ، وئین عباس حوله‌عن‌ها والس‌دی ده‌ل‌ین : تو‌ره‌بوونی یه‌که‌م ئه‌و کاته‌بوو که‌ گو‌یره‌که‌کیان په‌رست ، و تو‌ره‌بوونی دووه‌م له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بوو باوه‌ریان نه‌هینا به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خودا صلی‌الله‌علیه‌و‌آله‌و‌س‌لم‌ .

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٩١﴾ ئه‌گه‌ر به‌ جووله‌که‌کان بگو‌ترایه : باوه‌ره‌هین و ملکه‌چی ئه‌وه‌بن که‌ خودا دایه‌زاندووه که‌ قورئانه ده‌یانگو‌ت : باوه‌ردارین به‌وه‌ی له‌سه‌رمان دابه‌زیوه که‌ ته‌وراته و جگه‌ له‌وه‌ باوه‌ر به‌ هه‌چی تر نا‌هینین ، له‌ کاتیکدا قورئان حقه‌ و سه‌لمان‌دوو‌یه‌تی ئه‌وه‌ی له‌ کتبی‌ه‌که‌ی ئه‌واندا هاتووه که‌ ته‌وراته ، ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌و‌آله‌و‌س‌لم‌ پیا‌ن بلی : ئه‌ی بۆچی پی‌غه‌مبه‌رانی خوداتان ده‌کوشت له‌وه‌و‌پیش ئه‌گه‌ر ئیوه‌ راست ده‌که‌ن باوه‌ردارن ؟.

ئەم ئایەتە بەلگەی ئەوەی تێدایە کە هەرکەس حەقی بۆ باسبکریّت و ملکه‌چی نەبێت ، یان بیزانیّت و کردەووی پێنەکات لەو سیفەتەدا هاوشیوەی جوولە کە کەللەرەقەکانە کە حەقیان بۆ باسەدە کرا و پشتیان هەڵدەکرد ، و دەیانزانی ئیسلام و پیغمبەرە کە ی ﷺ راستن و باوەریان نەهێنا ، و ئەوەشی تێدایە نایبێت مەرۆ بانگەشەیی شتێک بکات و لە واقعدا باوەری و نەبێت و کردەووی پێچەوانەی بیروباوەری بکات ، و خستەرووی بەلگەی بەهێزی تێدایە لە کات و ساتی پێویستدا بۆ دەمکوێکردنی نەیارانی رینگای راست .

﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ (٩٢)
 بێگومان پیغمبەر موسا ﷺ کۆمەڵێک بەلگە و نیشانەیی حاشا هەلنەگری بۆ هێنان ، پاشان ئێوە گوێرە کە کەتان پەرست دواي ئەوەی خودا بانگی کرد بۆ کێوی طور ، و ستەمکاربوون بەوەی هاوبەشتان بۆ خودا بریاردا .

ئەو گوێرە کە یەدی کە نەوێکانی یەعقوب پەرستیان گیانلەبەر نەبوو بەلکو پەیکەرێک بوو سامری لە خشل دروستی کردبوو و کونی تیکردبوو کە هەوای پێدا تێدەپەری دەنگێکی وەک دەنگی مانگای دەرە کرد ، دواي ئەوەی پیغمبەر موسا ﷺ چل رۆژی پێچوو نەگەرایەو ، سامری وتی : ئەم گوێرە کە یە خودای ئێوە و موساشە ! ئەو پەروردگاری خۆی نەدۆزیوێتەو و رینگەیی هەلە کردوو ؟! چونکە بریاربوو موسا ﷺ دواي سی رۆژ بگەریتەو ، بەلام پەروردگار بەلێنە کە ی بۆ کردە چل رۆژ ، لەبەر گەژەییان باوەریان بە سامری کرد و گوێرە کە کەیان پەرست ! : ﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُم وَإِلَهُ

مُوسَىٰ فَنَسِيَ﴾ (٩٨) (طه) .

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قُلُوبًا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾﴾ وئه‌وه‌شيان به‌یاد به‌ینه‌وه که به‌لین وپه‌یماغان لی‌وه‌رگرتن وکیوی طورمان به‌رزکرده‌وه وه‌ک سی‌به‌ر به‌سه‌رتانه‌وه رامانگرت ، ئه‌وه‌ی پیمان به‌خشیون به‌توندی ده‌ستی پی‌وه‌بگرن ، وسستی و ته‌مه‌لی مه‌که‌ن و ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌رداربن ، وتیان : بیستمان ئه‌وه‌ی بۆمان هات ، و به‌لام ملکه‌چ و گو‌پرایه‌ل نابین ، چونکه‌ خوشه‌ویستی گو‌یره‌که‌که‌چووبوه‌ ناخی دلیانه‌وه ! له‌به‌ر بی‌اوه‌رپیان به‌وه‌ی پی‌غه‌مه‌ر موسا عليه السلام له‌خوداوه‌ بۆی هی‌نابوون ، ئه‌ی پی‌غه‌مه‌ر عليه السلام پیمان بلی : ئه‌وه‌چ باوه‌رپکی خراپه‌ که فه‌رمانتان پی‌ده‌کات به‌ په‌رستنی گو‌یره‌که‌یه‌ک ؟! ، وه‌ه‌ست به‌و خراپه‌ ده‌که‌ن گهر باوه‌رداری راسته‌قینه‌بن .

ئه‌م ئایه‌ته‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی تیدا‌یه‌ که کردار و باوه‌ری خراپ سه‌رده‌کی‌شیت بۆ بی‌اوه‌ری و سه‌رپی‌چی فه‌رمانه‌کانی خودا ، و خوشویستی خراپ و هه‌ز و ئاره‌زوو سنورنه‌دراو به‌ سنوره‌کانی شه‌رع مرو‌ف له‌ ئاستی هه‌ق کو‌یر و که‌ر ده‌کات ، و به‌ پی‌چه‌وانه‌وه‌ باوه‌ری راسته‌قینه‌ یارمه‌تیده‌رده‌بی‌ت بۆ گو‌پرایه‌لی و خوداپه‌رستی زیاتر .

﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤﴾﴾ ئه‌ی پی‌غه‌مه‌ر عليه السلام پیمان بلی : ئه‌گه‌ر مه‌نزلگه‌ی دوا‌رو‌ژ و به‌هه‌شت لای خودا عليه السلام ته‌نها بۆ ئی‌وه‌ تایبه‌تکراوه‌ و بۆ خه‌لکی تر نییه‌ ، که‌واته‌ خو‌ژگه‌ بخوا‌زن که‌ بم‌رن بۆ ئه‌وه‌ی بچه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن .

﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ ﴿٩٥﴾ به‌لام هه‌رگیز نه‌و

خۆزگه‌یه به مردن ناخوازن له‌به‌ر نه‌و کرده‌وه چه‌په‌لانه‌ی که به ده‌ستیان نه‌نجامیانداوه وپیشی خویان خستوو ، و خودا زانایه به‌کرده‌وه‌ی سته‌مکاران .

لیره ده‌فه‌رمویت : به ده‌ستیان نه‌نجامیانداوه چونکه ده‌ست زۆریک له‌تاوان و خراپه‌کانی پی نه‌نجام ده‌دریت وه‌ک دزی و سته‌م ، بوخاری و مسلم له‌عبدالله کوری عه‌مری کوری عاصه‌وه رحمه‌الله‌علیها رپوایه‌تیان کردوو ده‌لیت پیغه‌مبه‌ری خودا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم فه‌رمووی : موسلمانانی باش نه‌وه‌یه که موسلمانان له‌ده‌م و ده‌ستی

سه‌لامه‌تب ، وله رپوایه‌تی مسلم دا هاتوو : پیاویک پرسیاریکرد باشترین موسلمان کییه ؟ فه‌رمووی : باشترین موسلمان نه‌و موسلمانیه که موسلمانان له‌ده‌م و ده‌ستی سه‌لامه‌تب .

﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ

وَمَا هُوَ بِمُزَحِّجٍ عَنْهُ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿٩٦﴾ بیگومان ده‌یانینی نه‌ک هه‌ر خۆزگه به مردن ناخوازن ، به‌لکو له‌هه‌موو خه‌لک زیاتر په‌روشتن بۆ ژیان وله‌و هاوبه‌ش بریارده‌رانه‌ی که باوه‌ریان به ژیا‌نی دوا‌رۆژ نییه زیاتر چه‌زیان له مانه‌وه و ژیا‌نی دونیا‌یه ،

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

الْحَزَنَةُ الْأَوَّلَى

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَوْيَاكُمْ وَأَتَّبِعْكُمْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٦﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّجٍ عَنْهُ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٩﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿١٠٠﴾ أَوْ كَلِمَاتٍ عَهْدٍ وَأَعْهَدَ أَنْبَاؤُهُمْ مِنْهُمْ بَلَّغُوا كَرَمًا لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَأَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

هه‌ریه‌که‌یان هه‌زده‌کات وئاواته‌خوازه هه‌زار سال بژی ، نه‌گه‌ر نه‌و خۆزگه‌یه‌شی به‌دیییت رزگاری ناییت له‌ ناگری دۆزه‌خ ولیی دوورناکه‌وئته‌وه ، و خودا بینهری هه‌موو نه‌و کرده‌وانه‌یه که نه‌نجامی ده‌ده‌ن .

ئهم ئایه‌ته به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی تێدایه که جووله‌که زۆر هه‌ز به‌ ژیا‌نی دنیا ده‌که‌ن به‌ هه‌رچی جوړیک بیٔ ، و هه‌ر که‌س زۆر وابه‌سته‌ی دنیا بیٔ هه‌ز به‌ مردن ناکات ، و ته‌مه‌ن درێژی نه‌گه‌ر له‌سه‌ر سوننه‌ت و هیدایه‌ت نه‌بیٔ سودی نییه‌ و خاوه‌نه‌که‌ی له‌ ناگری دۆزه‌خ دوور ناخاته‌وه .

﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ^(٢٧) ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بفرموو : هه‌ر که‌س دژایه‌تی جبریل بکات ^(٢٧) بیهودیه و ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که قورئانی دابه‌زاندوه بو سهر دلی تو به‌ ویستی خودا که سه‌لمینه‌ری کتێبه‌کانی پێش خۆیه‌تی وه‌ک ته‌ورات و ئینجیل و ڕینمای و به‌لگه‌ و مژده‌ی تێدایه بو باوه‌رداران .

﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ ^(٦٨) هه‌ر که‌س دژایه‌تی خودا ، و فریشته‌کانی خودا ، و پیغه‌مبه‌ره‌کانی خودا ، و جبریل و میکائیل بکات ، ئه‌وه به‌ دلناییه‌وه خودا دوژمنی بی‌اوه‌رانه .

ئهم ئایه‌ته به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی تێدایه که باوه‌ر نه‌بوون به‌ یه‌کیک له‌ پیغه‌مبه‌رانی خودا خاوه‌نه‌که‌ی بی‌اوه‌رده‌کات ، و هه‌ر که‌س بی‌اوه‌ر بیٔ خودا دوژمنیه‌تی ، نه‌حه‌د و النسا‌ئی و الترمذی له‌ ئین عه‌باسه‌وه ^(٦٨) ڕیوایه‌تیان کردوه و ئه‌لبانی به‌ سه‌حیحی داناوه ، ده‌لیت : جووله‌که‌کان هاتن بو لای پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ و تیان : ئه‌ی ئه‌بوالقاسم پرسیارت لیده‌که‌ین ده‌رباره‌ی کۆمه‌له‌ شتی‌ک نه‌گه‌ر وه‌لامت داینه‌وه شوینت ده‌که‌وین و به‌راسته‌ت داده‌نیین و باوه‌رت پیده‌هینین ، ده‌لیت

: به‌لینی لی‌وهرگرتن وه‌ک ئه‌و به‌لینه‌ی یه‌عقوب عَلَيْهِ السَّلَام له‌ کوره‌کانی وهرگرت ، کاتیک وتیان : **﴿اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾** (یوسف) ، وتیان : هه‌والمان بده‌ری دهرباره‌ی نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام ؟ ، فهرمووی : چاوه‌کانی دهنویت ودلی نانویت ، وتیان : منداڵ له‌ سکی دایکیدا چون ده‌بیئت به‌ کچ وچون ده‌بیئت به‌ کور ؟ ، فهرمووی : کاتیک ئاوی ژن وپیاو به‌ یه‌ک ده‌گه‌ن ، ئه‌گه‌ر ئاوی ژنه‌که‌ی سه‌ر ئاوی پیاوه‌که‌ که‌وت منداڵه‌که‌ کچ ده‌بیئت ، وئه‌گه‌ر ئاوی پیاوه‌که‌ سه‌ر که‌وت کور ده‌بیئت ، وتیان : راستت فهرموو ، وتیان : هه‌والمان بده‌ری دهرباره‌ی هه‌وره‌ بروسکه‌ چیه‌ ؟ فهرمووی : فریشته‌یه‌که‌ له‌ فریشته‌کانی خودا راسپێردراوه‌ به‌ هه‌ور ، وده‌سمالی ئاگرینی پییه‌ هه‌وره‌کانی بی ده‌جولێتیئت بۆ هه‌ر شوینیک خودا بیه‌ویئت ، وتیان : ئه‌ی ئه‌و ده‌نگه‌ چیه‌ لی‌وه‌ی ده‌بیستریئت ، فهرمووی : خورپینی فریشته‌که‌یه‌ کاتیک له‌ هه‌وره‌کان ده‌خورپیت ، هه‌تا ده‌گاته‌ ئه‌و شوینه‌ی که‌ فهرمانی پیکراوه‌ ، وتیان : راستت فهرموو ، وتیان پیمان بلێ : یه‌عقوب چی له‌سه‌ر نه‌فسی خۆی حه‌رام کردبوو ، فهرمووی : له‌ بیابان نیشته‌جی بوو ، تووشی نه‌خۆشی پشت ئیشه‌ (عرق النسا) بوو نه‌زری کردبوو ئه‌گه‌ر خودا ئه‌و نه‌خۆشییه‌ی له‌سه‌ر لا بیات وازده‌هینیئت له‌ خۆشترین خواردن و خواردنه‌وه‌ی که‌ گوشتی خوشتر و شیره‌که‌ی بوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌سه‌ر خۆی حه‌رامیکرد ، وتیان : راستت فهرموو ، وتیان پیمان بلێ کام له‌ فریشته‌کان سروشت بۆ ده‌هینیئت چونکه‌ هیچ پیغه‌مبه‌ریک نییه‌ فریشته‌ سروشی بۆ نه‌هینیئت له‌ لایه‌ن خوداوه‌ ، کینه‌ هاوه‌له‌ که‌ت هیچت نه‌هیشته‌وه‌ ته‌نها ئه‌مه‌ ماوه‌ گه‌ر وه‌لامان بده‌یته‌وه‌ شوینت ده‌که‌وین ؟ فهرمووی : جبریل عَلَيْهِ السَّلَام ، وتیان ئه‌وه‌ شه‌ر وکوشتار داده‌به‌زینیئت ، ئه‌گه‌ر وه‌لامه‌ که‌ت : میکائیل بووایه‌ که‌ باران وره‌حه‌مت داده‌به‌زینیئت شوینت ده‌که‌وتین ، خودای په‌روه‌ردگار ئه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند : **﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾** .

﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾﴾ بێگومان ئێمه كۆمه‌له‌ به‌لگه‌ و نیشانه‌یه‌ كمان بۆ دابه‌زاندویت ، هیچ كەس بیاوه‌ر ناییت پێیان ، جگه‌ له‌ كه‌سانی لاری و تاوانبار .

ئهم ئایه‌ته‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قورئان له‌ به‌رزیه‌وه‌ دابه‌زیوه‌ ، و فاسقیش دوو جوړه : جوړیکیان خاوه‌نه‌كه‌ی له‌ ئاین ده‌رده‌كات وه‌ك ئه‌مه‌ی لیڤه‌ باسكراوه‌ و پێی ده‌گوتریت فیسقی گه‌وره‌ ، و دووه‌میان : خاوه‌نه‌كه‌ی تاوانباره‌ وله‌ ئاین پێی ده‌رناچیت .

﴿أَوْ كَلَّمَا عَاهِدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾﴾ جووله‌كه‌كان هه‌ركات به‌لێن و په‌یمانیکیان ده‌دا كۆمه‌لیکیان پشتگوێیان ده‌خست و په‌یمان شكێنیان ده‌کرد ، به‌لكو زۆربه‌یان باوه‌رناهیئن .

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾﴾ و كاتێك پێغه‌مبه‌ریان بۆ ره‌وانه‌كرا كه‌ محمد ﷺ له‌ لایه‌ن خوداوه‌ كه‌ سه‌لمێهه‌ری ئه‌و راستیه‌ بوو كه‌ له‌ ته‌وراتدا ها‌توو ، كۆمه‌لیك له‌ جووله‌كه‌كان كه‌ بریتی بوون له‌ زانا و حاخامه‌كانیان ته‌وراتیان پشتگوێ خست كه‌ مژده‌ی هاتنی كۆتا پێغه‌مبه‌ری تێدا بوو ، و خۆیان لی گێل كرد وه‌ك ئه‌وه‌ی هه‌والی ئه‌و بابته‌یان هه‌ر نه‌زانیی و نه‌بیستی .

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

الْحَزَنَةُ الْأَوَّلَى

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ
 سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ
 وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا هُنَّ فِتْنَةٌ فَلَا
 تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
 وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ يَهُدَىٰ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
 اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
 أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِوَعْدِ
 الرَّسُولِ مِمَّنْ عِنْدَ اللَّهِ أَخَذُوا مَا يَخْتَرُونَ لَوَكَاهُ اللَّهُ خَيْرًا لَّوَكَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾
 يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعُوا وَتَقُولُوا نَنْظُرْنَا
 وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوْذُو
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

۱۶

ئەم ئایەتە بەلگەى ئەوێ تێدایە کە
 پیغەمبەرى ئیسلام بۆ هەموو مەروفاوەتی
 ڕەوانە کراوە و تاییەت نییە بەگەل و نیشتیما
 و نەتەوێهێک ، و هەروەها خرابی شکاندنی
 بەلێن و پەیمانێ تێدایە ، ئەگەر کەسێک وەفادار
 نەبێت و بەلێنەکانی نەباتە سەر دوو خرابەى
 کۆ کردووەتەو ، یەکەمیان : نیشانەیه‌کی
 دووڕووی تێدایە ، و دووهمیان : هاوشێوەی
 جوولەکە کانه لەو سیفەتەیدا ، و خرابی
 شاردنەوێ زانستی شەری لە کاتیگدا کە
 پێویست بە دەرخستنی بکات ، خودا
 دەفەرموێت : ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا
 تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا

بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَيَّنَّا مَا يُشْتَرُونَ﴾ (آل عِمْرَان) ، و ئەحمەد و ئەبوداود و النسائی و ئیبن
 ماجە لە ئەبوهریرەووە رحمته ڕیواوەتیان کردووە و ئەلبانی بە صدیحی داناوە ، دەلیت :
 پیغەمبەرى صلی الله علیه و آله خودا فەرمووی : هەرکەس پرسیاری زانستی لیبکریت و بشاریتەووە خودا
 لەغاوی دەکات بە لەغاویکی ناگرین لە ڕۆژی قیامەتدا .

﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ
 سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ

مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٢٢﴾

جووله‌که‌کان شوینی نه‌و جادووه که‌وتن که شه‌یتانه‌کان به درزوه هه‌لیان ده‌به‌ست له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی پی‌عه‌مبه‌ر سلیمان عليه السلام ، و پی‌عه‌مبه‌ر سلیمان عليه السلام بی‌اوه‌ر نه‌بوو به‌لکو شه‌یتانه‌کان بی‌اوه‌ر بوون که جادوو یان فی‌ری خه‌لک ده‌کرد ، وه‌روه‌ها شوینی نه‌و جو‌ره له جادوو که‌وتن که دابه‌زین‌رابوو بو هه‌ردوو فریشته‌ی هاروت و ماروت که له شاری بابل بوون له ولاتی عی‌راق ، جا نه‌و دوو فریشته‌یه که‌سیان فی‌ر نه‌ده‌کرد هه‌تا‌کو پی‌یان ده‌گوت : نه‌مه‌ی ئیمه‌ بو تاقی‌کردنه‌وه‌یه بو نه‌وه‌ی ده‌ر که‌ویتی کی جادووی ده‌ویتی و کی نایه‌ویتی ، بو‌یه بی‌اوه‌ر مه‌به به فی‌ربوونی جادوو ، به‌لام ئاموژ‌گارییان وه‌رنه‌گرت و فی‌ری جادووی له‌به‌ر چاو‌خستن بوون ، که به ه‌ویه‌وه نا‌کوکیان ده‌خسته نی‌وان پی‌او وژنه‌که‌ی وله‌یه‌کیان جیا ده‌کردنه‌وه ، ونه‌یان ده‌توانی زیان به‌که‌س بگه‌یه‌نن به‌بی وستی خودا ، بی‌گومان له‌و دوو فریشته‌وه فی‌ری جادوو بوون و ئاموژ‌گارییان وه‌رنه‌گرت که زیانیان پی‌ده‌گه‌یه‌نیت و هیچ سودیان پنا‌گه‌یه‌نیت ، بی‌گومان نه‌وانه‌ی هه‌ولی فی‌ربوونی جادوو یان ده‌دا ده‌یان‌زانی له قیامه‌تدا هیچ پاداشتیان به‌باشه نادریتنه‌وه له‌سه‌ری ، بی‌گومان نه‌فسی خو‌یان به شتیکی خراب فروشت و د‌و‌راندیان ، نه‌و زانسته‌ی هه‌یان بوو گه‌ر زانسته‌ی سودبه‌خش بو‌وايه خو‌یان فی‌ری جادوو نه‌ده‌کرد .

النسائی له "التفسیر" دا له ئیبن عباسه‌وه رضی الله عنه رپوایه‌تی کردووه و نه‌حمده‌د شاکر به سه‌حیحی داناهه ، ده‌لیت : ئاصف نوسه‌ری سلیمان کوری داود بوو ، و "الاسم الأعظم" ی ده‌زانی ، هه‌موو شتیکی ده‌نوسی که سلیمان عليه السلام فه‌رمانی پی‌ده‌کرد وله ژیر کورسییه‌که‌ی سلیمان ده‌پشارده‌وه ، کاتیک سلیمان عليه السلام وه‌فاتی کرد شه‌یتانه‌کان ده‌ریان هینا ، له نی‌وان هه‌موو

دیره‌کانیدا جادوو و درۆ و کوفریان نوسی ، ووتیان : ئەمه ئەو شتانه بوو که سلیمان کردەوه‌ی
پێده‌کرد ، خه‌لکه‌ نه‌فام و گه‌مژه‌که‌ کافریان کرد و جینیویان پێدا ، وزاناکانیان وه‌ستان و پێده‌نگیان
هه‌لبژارد ، به‌رده‌وام نه‌فامه‌کان جینیویان پێده‌دا ، هه‌تا خودا ﷻ ئەم ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند : ﴿وَاتَّبَعُوا
مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا﴾ ،
والطبری له ئین عه‌باسه‌وه رحمه‌الله‌ه رپوایه‌تی کردووه و ئین حجر به‌ سه‌حیحی داناوه ، ده‌لیت :
سلیمان عليه‌السلام هه‌رچی جادوووه‌ کۆیکرده‌وه‌ وه‌ ژێر کورسییه‌که‌ی شاریدییه‌وه ، وه‌یچ که‌س له
شه‌یتانه‌کان نه‌یان ده‌توانی له‌ کورسییه‌که‌ نزیک ببنه‌وه ، کاتیک سلیمان عليه‌السلام وه‌فاتی کرد ،
وه‌روه‌ها ئەو زانایانه‌ش وه‌فاتیان کرد که‌ زانستی ئاینیان هه‌بوو ، شه‌یتانیکی له‌ وێنه‌ی مروّفا
چوو بۆ لای جووله‌که‌کان و پێی گوتن : ئایا گه‌نجینه‌یه‌کی بێ وێنه‌تان پێشان نه‌ده‌م ؟ و تیان :
به‌لێ ، وتی : ژێر کورسییه‌که‌ی سلیمان عليه‌السلام چال بکه‌ن ، ده‌ستیان به‌ چال هه‌لکه‌ندن کرد ،
شه‌یتانه‌که‌ لیان دوورکه‌وته‌وه ، ئەو نوسراوانه‌یان دۆزییه‌وه ، پێی گوتن : سلیمان عليه‌السلام به‌مه
مروّف و جنی به‌رپوه‌ ده‌برد ! ، ئیدی له‌ نێواندا بلاو بوویه‌وه که‌ سلیمان عليه‌السلام جادووگه‌ر بووه ،
کاتیک قورئان ناوی سلیمانی عليه‌السلام له‌ ریزی پێغه‌مبه‌راندا هه‌نا ، جووله‌که‌ نکولی ئه‌وه‌یان کرد ،
وتیان : بێگومان سلیمان جادووگه‌ر بووه ، خودا ﷻ ئەم ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند ؛ زانایان ناکۆکن
له‌سه‌ر ته‌فسیری ئەم ئایه‌ته ، هه‌ندیکیان ده‌لێن : هاروت و ماروت دوو پادشای جادووگه‌ر بوون
، وه‌ندیکی ده‌لێن (ما) نه‌فیه‌ واته : جادوو بۆ دوو فریشته‌که‌ دانه‌زیوه ، به‌لام زۆربه‌ی زانایانی
پێشین ئه‌وه به‌ په‌سه‌ند ده‌زانن که‌ دوو فریشته‌بوون خودا وه‌ک تاقیکردنه‌وه‌ دایه‌زاندونه‌ته‌ سه‌ر
زه‌وی ، ئەم ئایه‌ته‌ چهند به‌لگه‌یه‌کی تێدایه‌ که‌ جووله‌که‌ جادوویان له‌ شه‌یتانه‌کانه‌وه‌ وه‌رگرت
، وئه‌و جادوووه‌ی که‌ شه‌یتانه‌کان فیری مروّفی ده‌که‌ن خاوه‌نه‌که‌ی بیاوه‌ر ده‌کات ، ودونیا
جیگه‌ی تاقیکردنه‌وه‌یه‌ خودا ﷻ به‌ چ هۆکاریکی بیه‌وێت به‌نده‌کانی تاقیده‌کاته‌وه ، وه‌یچ شتیکی
نازانێ زیان به‌ مروّف بگه‌یه‌نێت به‌بێ ویستی خودا ، وجیا کردنه‌وه‌ی ژن و می‌رد له‌یه‌کتر تاوانیکی

گەورەیه ، ئەبوداود والنسائی له "السنن الکبری" و حاکم له ئەبوهریره رحمته‌الله‌عنه رپوایەتیان کردووه و ئەلبانی به‌ صحیحی داناوه ، دەلیت : پێغمەبەری صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم خودا فەرمووی : هەرکەس فیل له ژنیک بکات وله پیاوێکی هەلیگەر پێتەوه وله‌بەرچاوی بخت له ئیمە نییه ، ئین کثیر دەلیت : ئەوهی دەربارەیی سەرگوزەشتەیی هاروت وماروت هاتوو له ئەوه‌کانی یەعقوبەوه گێرپاوه‌تەوه ، وهیچ فەرمووده‌یه‌کی صحیح له پێغمەبەری خوداوه صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم نه‌هاتوو دەربارەیان و قورئان به‌ کورتی باسکردوه ودریژەیی پێناهاتوه ، وئیمە باوه‌رمان به‌وه هەیه که له قورئاندا هاتوو ، به‌و شیوه‌یه‌ی که خودا مه‌به‌ستییه‌تی .

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿١٣﴾ به‌لام ئەگەر جووله‌که‌کان باوه‌ریان به‌پنایه وکرده‌وه‌ی باشیان ئەنجامدايه وپاریز کاربوونایه ئەو پاداشته‌ی لای خودا جل‌جلاله به‌ ده‌ستیان ده‌پنایه زۆر باشتر بوو بۆیان ئەگەر نه‌فام نه‌بوونایه وبیانزانیایه .

مروّفی موسلمانان شارەزا هەرچی خو‌شی وپله وپایه‌ی دونیایه نایگوریتەوه به‌ قیامه‌تی ، چونکه‌ ده‌زانیت ژیا‌نی دنیا به‌ به‌راورد به‌ ژیا‌نی نه‌پراوه‌ی هەتا هەتایی قیامه‌ت شتیکی که‌م ورا‌واردن وخو‌شیه‌کی کاتییه ، وه‌ک بوخاری له‌ سه‌هل کوری سعدی الساعديه‌وه رحمته‌الله‌عنه رپوایه‌تی کردووه که پێغمەبەری خودا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم فەرموویه‌تی : رپووبەری شوینی قامچی که‌سیکتان له‌ به‌هه‌شت باشتره له‌ هه‌موو دنیا وئه‌وه‌شی له‌سه‌ریه‌تی .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ﴿١٤﴾ ئەه‌ی ئەو که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه کاتیک گفتوگۆ له‌گه‌ل پێغمەبەری خودا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم ده‌که‌ن مه‌لین : ﴿رَاعِنَا﴾ به‌لکو بلین : ﴿انظُرْنَا﴾ وگو‌ی رایه‌لین ، وبۆ جووله‌که‌ و بیباوه‌ره‌کان سزایه‌کی سه‌ختی به‌ ئازار هەیه .

موسڵمانان کاتێک گفتوگۆیان لە گەڵ پێغمەبەری خودا ﷺ دە کرد دەیانگوت : گویمان بۆ بگرە
 ڕەچاوی حالمان بکە ، بەلام جوولە کە کان وشە (راعنا) یان بە مانای گیلی و گەژەبی بە کار
 دەهینا ، لەبەر ئەوە خودا ﷻ قەدەغەیکرد لە موسڵمانان ئەو وشە بە کاربھێن و پێی فەرموون
 ، بڵێن : چاوەروانمان بکە و لەسەرمان بوەستە ، ئەم ئایەتە بەلگەی ئەوەی تێدایە کە باوەرپداران
 دەبێت وشە ڕوون و ئاشکرا بە کاربھێن و نابێت وشە و زاراوە گەلیک بە کاربھێن کە لە
 هەمان کاتدا مانای باش و خراپیش لە خۆ بگرێت ، و ئەوەی ئەگەر شتیکی حەلال ئامرازبوو بۆ
 کەوتنە حەرامیکەو ئامرازە کەش حەرام دەبێت چونکە وەك لە ڕیسا فقهیەکاندا هاتووە دەلێن :
 ئامرازە کان حوکمی مەبەستەکانیان هەیە ، و هەروەها ڕینگە گرتن لە هەندێک حەلال لە ترسی
 تووشبوون بە حەرام ، و ڕەچاوەکردنی ئەدەب لە کاتی قسەکردن لە گەڵ بەرامبەردا بە تاییەت
 لە گەڵ زانیان ، چونکە میراتگری پێغمەبەرانی .

﴿مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ ﴿١٥٥﴾
 کتیبەکان و هاوبەش بریارەدەران پێیان خۆش نیە هیچ خێر و چاکە یە کتان لە لایەن خوداوە ﷻ بۆ
 دابەزێت ، خودا ڕەحمت و بەزەبی خۆی تاییەت دەکات بە هەرکەسیک کە بیهوێت ، بە راستی
 خودا خاوەن فەزل و نێعمەتی زۆر گەورە و بەرفراوانە .

ئەم ئایەتە بەلگەیە لەسەر ئەوەی کە دوژمنانی ئیسلام چاویان بە خیری موسڵمانان هەڵنایەت
 و هەردەم لە بۆسەدان بۆ زیان پێگەیاندنیان ، و ئیسلام و باوەر و قورئان و ڕەوانەکردنی پێغمەبەر
 ﷺ لە نێعمەتە هەرە گەورەکانی خودایە ﷻ بەسەر موسڵمانانەو ، بۆیە پێویستە مننەتبارن
 و سوپاس و ستایشی خودابکەن کە سەرچەم بێاوەرە بە هەموو جوړەکانیانەو ئیرەیان پێدەبەن
 لەسەری .

﴿مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿١٦﴾

ئی‌مه هیچ ئایه‌تیک ناسرینه‌وه وحوکه‌مه‌که‌ی هه‌لناگرین ، یان وشه‌کانی ناگورپن ، یان له‌بیرتانی نابینه‌وه ، یان دابه‌زاندنی دواناخه‌ین ، باشت له‌وه یان هاوشیوه‌ی دینین ، مه‌گه‌ر نازانی که‌ خودا ښکلا توانا وده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا هه‌یه ؟.

ئه‌م ئایه‌ته به‌لگه‌یه که‌ هه‌ندی‌ک ئایه‌ت له‌ قورئان له‌ هه‌ندی‌کی تریان باشتزن ، وخودا ښکلا هه‌ندی‌ک ئایه‌تی سرپوه‌ته‌وه وحوکه‌مه‌که‌ی هه‌لگرتوه ، یان حوکه‌مه‌که‌ی هه‌لگرتوه

وئایه‌ته‌که‌ له‌ قورئاندا ماوه‌ته‌وه ، سرپنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئان سی‌ جوړه : یه‌که‌م : سرپنه‌وه وه‌لگرتنی ئایه‌ته‌که‌ وحوکه‌مه‌که‌ی ، دووهم : سرپنه‌وه‌ی حوکه‌مه‌که‌ ومانه‌وه‌ی ئایه‌ته‌که‌ ، سی‌یه‌م : سرپنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌که‌ ومانه‌وه‌ی حوکه‌مه‌که‌ی ، ئین عیشمین ده‌لیت : ئه‌م ئایه‌ته وه‌ک ده‌ستپیک وری‌خو‌شکاری‌که‌ بو‌ گورپنی قبیله‌ له‌ (بیت المقدس) وه‌ بو‌ (که‌عبه) ، بویه‌ لی‌ره هه‌تا سه‌ره‌تای جوزئی دووهم گفتوگۆیه‌ له‌ گه‌ل‌ خاوه‌ن کتیبه‌کان که‌ زو‌ر به‌ توندی نکولی گورپنی قبیله‌یان کرد له‌ بیت المقدسه‌وه بو‌ که‌عبه ، والقرطبی ده‌لیت : زانایانی سه‌له‌ف کو‌ده‌نگن که‌ نه‌سخ له‌ شریعه‌تی ئیسلامدا هه‌یه .

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

الْحِزْبُ الْأَوَّلُ

* مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٧﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلُوا مُوسَىٰ مِن قَبْلُ وَمَن يَبْدِلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٨﴾ وَكَثِيرٌ مِّن أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنْفُسِهِمْ يَوْمَ يَعِدُ اللَّهُ بِأَمْوَالِهِمْ أَلَهُمُ الْحَقُّ فَأَعْرِضُوا وَأَصْغَوْا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ؕ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ نَّحْدُوهُ عِندَ اللَّهِ ؕ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾ تِلْكَ أَسْمَاءُ رِجَالِهِمُ اللَّيْلَةُ وَهُوَ يُحْسِنُ الْعِلْمَ أَجْرُهُ عِندَ رَبِّهِ ؕ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٢﴾

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾
 ﴿١٧٧﴾ مه‌گەر نازانی که ئاسمانه‌کان و زه‌وی هه‌موو موڵکی خودایه ﷻ ، و کهس جگه له خدا ﷻ پشتیوان و دوستان نییه که خیری بۆتان بویت ، و کهس سه‌رخه‌رتان نییه جگه له خدا که خراپه‌تان لی دوور بخاتهوه .

﴿أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ وَمَن يَتَّبِدِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾
 ئایا ده‌تانه‌وێت پرسیار له پیغه‌مبه‌ره‌که‌تان ﷺ بکه‌ن وه‌ک پێشتر نه‌وه‌کانی یه‌عقوب پرسیاریان کرد له موسا ﷺ ، هه‌ر کهس بی‌اوه‌ری به‌ باوه‌ر بگۆڕێته‌وه‌ بیگومان له‌ ریگه‌ی راستی مامناوه‌ند لایداوه‌ و گومرا‌بووه‌ .

خودا ﷻ یاساگیردوو له‌ زۆر پرسیارکردن له‌ شتێک پێش روودانی وه‌ک ده‌فه‌رمویت :
 ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِن تُبَدَّ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ تُبَدَّ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾
 له‌ المعیره‌ی کوری شعبه‌وه ﷺ رپوایه‌تیان کردوو ده‌لیت پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی وتی وتی ، وپاره‌ و سامان به‌فیرۆدان ، و زۆر پرسیارکردنی کردوو .

﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنْفُسِهِم مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 ﴿١٨١﴾ زۆریک له‌ جووله‌که‌ و گاواره‌کان دوا‌ی ئه‌وه‌ی حق و راستیان بۆ روون بوویه‌وه‌ له‌ ناخیانه‌وه‌ ئیره‌یتان پێده‌به‌ن و پێیان خۆشه‌ پاشگه‌رتان بکه‌نه‌وه‌ ، وه‌ه‌لتان بگه‌رێنه‌وه‌

له ئاینه‌كه‌تان دواى ئه‌وه‌ى باوه‌رتان هه‌ناوه ، لیبورده‌بن وچاوپۆشى بکه‌ن هه‌تا فه‌رمانى دیکه‌ى خوداتان ﷺ بۆ دیت ، به‌ دلنیاویه‌وه‌ خودا ده‌سه‌لات و توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا هه‌یه .

ئهبو الشیخ له "کتاب الأخلاق" دا له ئوسامه‌ى کورپ زه‌ید ﷺ رپوايه‌تى کردووه‌ و مقبل الوادعی به‌ سه‌حیحى داناوه ، ده‌لیت : پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ سواری گویدرێژێک بوو به‌ سه‌عدى ﷺ وت : نابیه‌ستى باوکى حوباب مه‌به‌ستى عبداللهى کورپ ئوبه‌ى بوو چى ده‌لیت : وا وواى وتووه ، سه‌عد کورپ عوباده ﷺ وتی : لیبی ببوووه‌ وچاوپۆشى لیبکه ، پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ لیبی خوشبوو ، وپیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ وهاوه‌له‌کانى له‌ خاوه‌ن کتیه‌کان وهاوبه‌ش بریارده‌ران خوش ده‌بوون ، خودا ﷻ ئه‌م ئایه‌ته‌ى دابه‌زاند : ﴿فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهَ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ، وئین ئه‌بو حاته‌م والواحدى والبیهقى له‌ که‌عبى کورپ مالکه‌وه‌ رپوايه‌تیاى کردووه‌ وئین حجر به‌ سه‌حیحى داناوه ، ده‌لیت : که‌عبى ئه‌شهره‌فى جووله‌که‌ شاعیریوو وقسه‌ى نه‌شیاوی به‌ پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ ده‌گوت ، وبیئاوه‌رانی قوره‌یشى به‌ شیعر هانده‌دا له‌ دژى ، کاتی‌که‌ پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ کۆچیکرد بۆ مه‌دینه‌ هاوبه‌ش بریارده‌ران وجووله‌که‌کان ئازاریکی زۆرى خۆى وهاوه‌له‌کانیاى ده‌دا ، خودا ﷻ فه‌رمانى به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ى ﷺ کرد ئارام بگریت ولبیان خوشبییت ، ئه‌و ئایه‌ته‌ ده‌رباره‌ى ئه‌وان دابه‌زیوه : ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ﴾ تاوه‌کو ﴿فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا﴾ ، ئین عه‌باس ﷺ ده‌لیت : ﴿فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهَ بِأَمْرٍ﴾ نه‌سخکراوه‌ وحوکه‌مه‌که‌ى هه‌لگیراوه‌ به‌و ئایه‌ته‌ى که‌ ده‌فه‌رمویت : ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ (التَّوْبَة) ، وئهو ئایه‌ته‌ى که‌ ده‌فه‌رمویت : ﴿قَتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ هه‌تا کو ﴿وَهُمْ صَغِيرُونَ﴾ (التَّوْبَة) ، ئه‌مه‌ حوکمى لیبورده‌ى له‌ هاوبه‌ش بریارده‌ران هه‌لگرت .

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ ﴿١٣١﴾ نوێزه‌کانتان به‌و شیویه ئه‌نجامبدهن که فرمانتان پیکراوه وزه‌کاتی سامانه‌کانتان دهر بکه‌ن ، و بیده‌ن به‌و که‌سانه‌ی شایسته‌ن ، ئه‌وه‌ی بۆ نه‌فسی خو‌تان پیتی ده‌خه‌ن له چاکه‌ لای خودا ﷻ پاداشتی به‌ ده‌ هینه‌ و زیاتر وهرده‌گر نه‌وه ، به‌ دلنیا بیه‌وه خودا بینهری هه‌موو ئه‌و کرده‌وانه‌یه‌ که ئه‌نجامی ده‌ده‌ن .

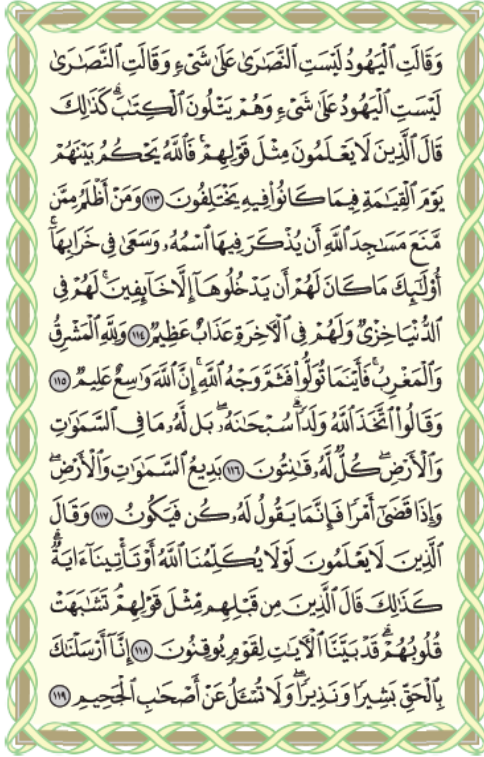
ئهم ئایه‌ته هاندانی تیدایه بۆ ئه‌نجامدانی کرده‌وه باشه‌کان و ده‌ست پیکردن به‌ گرنگ‌ترین ئینجا گرنگ‌تر و گرنگ ، و به‌فیرۆ نه‌دانی کات له شتی بیسود ، چونکه خودا ﷻ کرده‌وه‌کان کۆ ده‌کاته‌وه پاداشتیان له‌سه‌ر ده‌داته‌وه .

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ ﴿١٣٢﴾ جووله‌که ده‌یانگوت : هه‌ر که‌س جووله‌که نه‌بی‌ت ، و گاوه‌کانیش ده‌یانگوت : هه‌ر که‌س گاوه‌ نه‌بی‌ت ، ناچیت به‌ هه‌شته‌وه ، ئه‌وه‌ش ته‌نها خو‌زگه خواستیکی بیه‌وده بوو به‌بی ئه‌وه‌ی هو‌کاری بۆ بگر نه‌پیش و کرده‌وه‌ی باشی بۆ ئه‌نجام بده‌ن ، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێیان بلی : به‌لگه به‌یتنه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و بانگه‌شه‌یه‌تان ئه‌گه‌ر ئیوه راست ده‌که‌ن .

﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ﴿١٣٣﴾ نه‌خیر ئه‌وه‌ی جووله‌که و گاوه‌کان ده‌یلین راست نییه ، نه‌خیر به‌لکو هه‌ر که‌س ملکه‌چی فرمانه‌کانی خوداییت ﷻ و به‌ نیاز پاکیه‌وه بیه‌رستیت و چاکه‌کار بیت ، ئه‌وا پاداشتی لای په‌روه‌ردگاریه‌تی ، و ترسیان له‌سه‌ر نییه بۆ داهاتویان و خه‌فته‌ ناخۆن بۆ ئه‌وه‌ی له‌ دنیا له ده‌ستیان دهر چوه .

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

الْحِزْبُ الْأَوَّلُ

۱۸

شایانی باسه کرده وه کاتیک به کرده وهی چاک
 نه ژمار ده کریت که دوو مهرجی تیداییت ،
 یه که م: به نیاز پاکیه وه بو خودا ﷻ
 نه نجمبدریت ، دووهم : له سهر سونه تی
 پیغمبه ری خوداییت ﷺ ، نه گهر به نیاز
 پاکیه وه نه نجمبدریت وله سهر سونه ت نه بیت
 وه رناگریت ، نه گهر له سهر سونه تیش بیت
 وبه نیازی پاکیه وه نه نجم نه درایت
 وه رناگریت ، بوخاری ومسلم له عائیشه ی
 دایکی باوه درانه وه ﷺ ریوایه تیان
 کرده وه ده لیت : پیغمبه ری خودا ﷺ
 فهرمووی : ههر که س شتیک دابهیت که له
 ناینه که ماندا نه هاتیت رت ده کریته وه
 ووه رناگریت ، وله ریوایه تی مسلم دا

ده فهرمویت : ههر که س کرده وه یه ک بکات فهرمانی ئیمه ی له سهر نه بیت رت ده کریته وه .

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٤٣﴾﴾ جووله که کان وتیان : گاوره کان له سهر ریگه ی راستین
 وئاینه که یان پووجه له ، وگاوره کانیش وتیان : جووله که کان له سهر ریگه ی راستین وئاینه که یان
 پووجه له ، نه وه له کاتیکدا له تهورات وئینجیلدا باسی ناینه کانی یه کریان ده خوینده وه ، که

کتیبی خودا بوون بۆی ناردبوون له ته‌وراتدا مژده‌ی هاتنی عیسی عليه السلام تیدا بوو ، وئینجیلش باسی ئه‌و ئاینه‌ی به‌ راست دانا بوو که پیغمبه‌ر موسا عليه السلام له‌سه‌ری بوو ، وه‌روه‌ها ئه‌و که‌سانه‌ی نه‌زان بوون هه‌مان قسه‌ی جووله‌که‌ وگاوه‌کانیان ده‌کرد ، خودا جل جلاله حوکم ده‌کات له‌ نیوانیان له‌ رۆژی قیامه‌تدا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ناکۆکن ، وروونی ده‌کاته‌وه‌ کێ له‌سه‌ر حه‌قه‌ وکێ له‌سه‌ر پووچه‌له‌ .

ئه‌وه‌ی که جووله‌که‌کان ده‌یانگوت : گاوه‌کان ئاینه‌که‌یان پووچه‌له‌ درۆیان ده‌کرد ، چونکه‌ خودا پیغمبه‌ر عیسی عليه السلام ره‌وانه‌کرد ده‌بوو له‌و کاته‌دا له‌ پیش هاتنی ئیسلام جووله‌که‌کان باوه‌ری پیه‌ینن وشوینی بکه‌ون ، به‌لام وته‌ی گاوه‌کان بۆ جووله‌که‌کان راستبوو ، چونکه‌ ئه‌وان ئاینه‌که‌یان گۆری بوو ، وخودا جل جلاله ئاینه‌که‌یان نه‌سخکرده‌وه‌ و سه‌رییه‌وه‌ وشه‌ریعه‌تی نوێی به‌ پیغمبه‌ر عیسا عليه السلام بۆ ناردن وئینجیلی بۆ دابه‌زاندن ، به‌لام مله‌وربوون و باوه‌ریان نه‌هینا ، ئه‌م ئایه‌ته‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی تیدا به‌هرکه‌س به‌ زانینه‌وه‌ تاوان ئه‌نجام بدات لۆمه‌ و سه‌ره‌زنشتی زیاتر ده‌کریت وه‌ک له‌ که‌سێک که به‌ نه‌فامی و نه‌زانینه‌وه‌ ئه‌نجامی بدات ، چونکه‌ خودا جل جلاله سه‌ره‌زنشتی جووله‌که‌ وگاوه‌کانی کرد به‌وه‌ی یه‌کتر کافرده‌که‌ن و قسه‌ی هاوشیوه‌ی نه‌زانه‌کان ده‌که‌ن له‌ کاتی‌که‌دا ده‌زانن وه‌ ته‌ورات وئینجیله‌ وه‌ زانیارییان هه‌بوو ، الطبری والواح‌دی له‌ ئیبن عباسه‌وه‌ رحمهم الله ریاویه‌تی کردووه‌ وئین حجر له‌ "العجاب"دا له‌ سه‌نه‌ده‌که‌ی بیده‌نگبووه‌ ، ده‌لیت : کاتیک خه‌لکی نه‌ج‌ران که گاوروبوون هاتن بۆ لای پیغمبه‌ری خودا صلی الله علیه و آله ، حاخامه‌کانی جووله‌که‌ش هاتن بۆ لایان ، لای پیغمبه‌ری خودا صلی الله علیه و آله بوو به‌ ناکۆکی و ده‌مه‌قاله‌یان ، رافعی کۆری حریمه‌ وتی : ئیوه‌ ئاینه‌که‌تان پووچه‌له‌ و کوفری کرد به‌ عیسا عليه السلام وئینجیل ، وپیاویکی خه‌لکی نه‌ج‌ران له‌ گاوه‌کان به‌ جووله‌که‌کانی وت : ئیوه‌ ئاینه‌که‌تان پووچه‌له‌ و نکولی پیغمبه‌رایه‌تی موسای کرد عليه السلام و کوفری کرد به‌ ته‌ورات ، خودا جل جلاله ئه‌م

نایه‌ته‌ی دابه‌زاند : ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ الْتَّصَرَّى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَرَّى لَيْسَتْ
الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ﴾ .

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ
لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَافِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ﴿١١٦﴾ کی
له‌و که‌سه سته‌مکارت‌ره که ریگیری ده‌کات زیکر ویدی خودا ﷻ و نویژ له مزگه‌وته‌کاندا
ئه‌نجام بدریت ، وهه‌ولئ تی‌کدان ورووخان وکاول کردیان بدات ، ئه‌وکه‌سانه هه‌ر بۆیان نییه
بچه‌ نیو مزگه‌وته‌کانه‌وه ، به‌ ترس وله‌رزه‌وه نه‌بیٔ ، چ جای ئه‌وه‌ی ریگیری له‌ موسلمانان
بکه‌ن وهه‌ولئ ورووخانی بده‌ن ، ئه‌وانه له‌ دونیا سه‌رشو‌ر وریسوان ، وله‌ روژی قیامه‌تدا تووشی
سزای زو‌ر سه‌خت ده‌بنه‌وه .

ئه‌م نایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک تاوان له‌ هه‌ندی‌کی خراپ‌تر وگه‌وره‌تره و سزا‌که‌ی
قورسته‌ر ، وریژ وگه‌وره‌یی مزگه‌وته‌کانی تیدایه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودا ﷻ داویه‌تیه پال‌ خوی وه‌ک
ریژیک ، زانایان ده‌لین : هه‌ولئ تی‌کدانی مزگه‌وت ورووخان وپیسکردن وپیری‌یکردن به
شکوی مزگه‌وته‌کان ده‌گریته‌وه ، وهه‌روه‌ها لادانی مزگه‌وت له‌ ئه‌و ئه‌رکانه‌ی بوی
دروسته‌کراوه دیسان ده‌گریته‌وه ، که‌واته ئه‌گه‌ر که‌سانیک مزگه‌وته‌کان وپه‌یامه‌ پیرۆزه‌که‌ی به
لاری‌دابه‌رن وپو به‌رزه‌وه‌ندی حیزبی وکه‌سی به‌کاربه‌یٔن ده‌بیٔ ریگیریان لی‌کریٔ ،
وسه‌رزه‌نش بکریٔ له‌سه‌ر ئه‌و کارانه : بۆ نمونه ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک مزگه‌وت بۆ حیزبایه‌تی کردن
وپارچه‌ پارچه‌ کردنی موسلمانان ، یان کو‌کردنه‌وه‌ی پاره له‌ موسلمان بۆ به‌رزه‌وه‌ندی تایه‌تی
یان بلا‌وکردنه‌وه‌ی بیدعه وگومرایی ولاریٔ و دژایه‌تی کردنی سوننه‌ت ، یان هه‌ر
به‌رزه‌وه‌ندی‌یه‌کی تری دونیایی به‌کاربه‌یٔن ده‌بیٔ ریگیری لی‌کریٔ ، مسلم له‌ ئه‌بوهریره‌وه

ﷺ رپوایه‌تی کردوو ده‌لّیت : پیغمبه‌ری خودا ﷺ فرمووی : هه‌ر که‌س گوئی له‌ که‌سیک بوو که‌ بانگه‌وازی بوو شتیکی ون بوو ده‌کرد له‌ مزگه‌وتدا بابلّیت : خودا بوئی نه‌گیریته‌وه ، چونکه‌ مزگه‌وته‌کان بوو ئەم مه‌به‌سته‌ دروست نه‌کراون ، وه‌روه‌ها له‌ بریده‌وه ﷺ رپوایه‌تی کردوو که‌سیک له‌ مزگه‌وت بانگه‌وازی کرد ، که‌ حوشتیکی سوری لی ونبوو بوو ، پیغمبه‌ری خودا ﷺ فرمووی : یاخودا نه‌یدۆزیته‌وه چونکه‌ مزگه‌وته‌کان دروستکراون بوو ئەوه‌ی بوو دروستکراون .

﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوْا فَشَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿١٥﴾ رۆژه‌لات ورۆژئاوا مولکی خودان ﷺ روو له‌ هه‌ر کوییه‌ک بکه‌ن رووی خودا ﷺ له‌وییه ، به‌ دلنیاپییه‌وه خودا زانست وزانیاری وده‌سه‌لاتی زۆر به‌رفراوانه .

زانایان نا‌کوکن له‌ لی‌کدانه‌وه‌ی ﴿وَجْهُ اللَّهِ﴾ هه‌ندیک ده‌لّین : مه‌به‌ست پی رووی په‌روه‌ردگاره ، وه‌ندیکیان ده‌لّین : مه‌به‌ست پی ئاراستیه ، وروو له‌ هه‌ر کوییه‌ک بکه‌ن خودا ﷺ له‌وییه ، به‌لام بۆچوونی یه‌که‌م په‌سه‌ندتره چونکه‌ مه‌زه‌بی ئەه‌لی سونه‌ت رواله‌تی ده‌قه‌کان ده‌بن ئەگه‌ر رینگریکی سه‌حیح نه‌بیت که‌ به‌لگه‌بیت له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ رواله‌ته‌که‌ مه‌به‌ست نییه ، بوخاری ومسلم له‌ عبدالله‌ی کوری عومه‌روه‌وه ﷺ رپوایه‌تیان کردوو ده‌لّیت : پیغمبه‌ری خودا به‌لغه‌میکی به‌ دیواری مزگه‌وته‌وه له‌ رووی قیبله‌وه‌ یینی ، کراندی وپاشان رووی کرده‌ خه‌لکه‌که‌ ووتی : ئەگه‌ر یه‌کیک له‌ ئیوه‌ نوێژیکرد با تف و به‌لغه‌م نه‌کاته پیشی خوئی ، چونکه‌ خودا ﷺ له‌ پیشیه‌تی کاتیک نوێژ ده‌کات ، ئەمه‌ش مانای ئەوه‌ نییه‌ خودا ﷺ له‌ هه‌موو شوێنیکه‌ به‌لکو له‌سه‌ر عه‌رشه‌ هه‌روه‌ک له‌ ده‌قه‌کانی تری قورئان وفه‌رموو ده‌ راسته‌کان وکو ده‌نگی زانایانی سونه‌تدا هاتوووه ، به‌لام موسلمانان له‌ هه‌ر کوی نوێژ بکه‌ن رووده‌که‌نه‌ قیبله‌ ورووی خودای په‌روه‌ردگاریش له‌وییه ﷺ ، ئەمه‌ش وه‌لامه‌ بوو سوڤیه‌

حلولییەکان کە دەلێن : خودا لە هەموو شوێنێک بە زاتی پیرۆزی ، مسلم لە معاویە کۆری
 حەکەمی السلمیەو ﷺ ڕیوایەتی کردووە دەلێت : هاتم بۆ لای پێغەمبەری خودا ﷺ
 پرسیارم لێکرد دەربارەوی کەنیزە کێک کە زللەییەکم لێدابوو ، لەبەر ئەوەی گورگ کەوتبوو
 ناو ڕانە مەرەکەیی و مێیەکی خواردبوو ، پێغەمبەری خودا ﷺ ئەوکارەیی زۆر بەگەرە دانا
 و بەخراب باسیکرد ، وتم : ئازادی بکەم ؟ ، فەرمووی : بیهێنە بۆ لام ، هێنام : پێی فەرموو :
 خودا لە کوێیە ؟ ، وتی ، لە ئاسمانە ، فەرمووی : من کی ؟ ، وتی : تۆ پێغەمبەری خودایت ،
 فەرمووی : ئازادی بکە چونکە باوەردارە ، و هەروەها وەلامە لە دژی ئەوانەیی نەفی سێفدەکانی
 خودای پەرورەدگار دەکەن و پەتی دەکەنەووە و دەلێن : خودا نەلە سەرە و نەلە خوارە و نەلە
 پێشە و نەلە پشتە و نەلە راستە و نەلە چەپە ، و بەلگەیی ئەوەی تێدایە کە خودا ﷻ ڕووی هەییە
 بەو شیوەیی کە شایستەییەتی و لە هیچ کام لە دروستکراوەکانی ناچیت ، الترمذی و ئیبن ماجە
 لە عامری کۆری ربیعە ﷺ ڕیوایەتی کردووە و ئەلبانی بە "حسن لغیره" داناوە ، دەلێت : لە
 سەفەردا لە گەڵ پێغەمبەری خودا ﷺ ئاسمان هەور بوو و شەوێکی تاریک بوو ، نەمانزانی
 ئاراستەیی قیبلە لە کوێیە ، هەریە کەمان لای خۆیەو نوێژی کرد ، کاتێک ڕۆژمان کردەووە باسی
 ئەوەمان کرد بۆ پێغەمبەری خودا ﷺ ، ئەم ئایەتە دابەزی : ﴿فَأَيْنَمَا تُولُو فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ﴾ ،
 و مسلم لە عبداللەیی کۆری عومەرەو ﷺ ڕیوایەتی کردووە دەلێت : پێغەمبەری خودا ﷺ
 لە مەککەووە دەهات بەرەو مەدینە لەسەر سوارییەکەیی ڕووی لە هەر لایەک بووایە نوێژی
 سوننەتی دەکرد ، ئەم ئایەتە لەو بارەیدەووە دابەزی : ﴿فَأَيْنَمَا تُولُو فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ﴾ .

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ﴾ (١٣) و وتیان
 خودا مندالی بۆ خۆی هەلژاردووە ، پاك و بێگەردی بۆ خودا ، بەلكو هەموو ئەوەی لە

ئاسمانه‌کان وزه‌ویدا هه‌یه موڵکی په‌روه‌ردگار ، وه‌موویان ملکه‌چ وه‌فرمانبه‌رداری خودان ﷻ.

جووله‌که‌کان ده‌یانگوت : عوزه‌یر کوری خودایه ، وگاوره‌کانیش ده‌یانگوت : مه‌سیح کوری خودایه ، وهاوبه‌ش برپارده‌ران ده‌یانگوت : فریشته‌ کچی خودایه ، ئه‌مه‌ش سنور به‌زاندن وپی‌پژی بوو به‌رامبه‌ر په‌روه‌ردگار ، بوخاری له‌ ئین عه‌باسه‌وه ﷻ رپوایه‌تی کردووه ده‌لێت : پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ فه‌رمووی : خودا ﷻ ده‌فه‌رمویت : نه‌وه‌ی ئاده‌م درۆی بو‌کردم ونه‌ده‌بوو ئه‌وه‌ بکات ، وپی‌پژی کرد به‌رامبه‌رم که نه‌ده‌بوو ئه‌وه‌ بکات ، درۆ کردنه‌که‌ی ئه‌وه‌ بوو بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که من ناتوانم دوا‌ی مردنی زیندووی بکه‌مه‌وه ، وپی‌پژی به‌که‌شی ئه‌وه‌ بوو به‌ منی ده‌گوت : خودا مندالی هه‌یه ، پاک وپی‌گه‌ردی بو من له‌وه‌ی که مندال یان هاوژیم هه‌ییت ، الواحدی ده‌لێت : ئه‌م ئایه‌ته‌ ده‌رباره‌ی جووله‌که‌ دابه‌زی کاتیک و تیان : ﴿عَزِيزٌ اَبْنُ اللَّهِ ۝۳۰﴾ (التَّوْبَة) ، وگاوره‌کانی نه‌جران کاتیک و تیان : ﴿الْمَسِيحُ اَبْنُ اللَّهِ ۝۳۱﴾ (التَّوْبَة) ، وهاوبه‌ش برپارده‌رانی عه‌ره‌ب که ده‌یانگوت : فریشته‌کان کچی خودان .

﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ ۖ كُنْ فَيَكُونُ ۝۱۷﴾ داهینه‌ری ئاسمانه‌کان وزه‌وییه وئه‌گه‌ر فه‌رمان بکات به‌ هه‌رشێک هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ به‌فه‌رمویت به‌ ده‌سته‌جی ده‌بی‌ت .

ئه‌م ئایه‌ته‌ ده‌رخه‌ری گه‌وره‌یی ده‌سه‌لاتی خودایه ﷻ که به‌ ته‌نها فه‌رمانیک ئه‌وه‌ی بده‌وێت ئه‌نجام ده‌درێت به‌بی‌ دواکه‌وتن فه‌راهم ده‌بی‌ت ، وئه‌وه‌ی خودای په‌روه‌ردگار قسه‌ ده‌کات به‌ پیت وده‌نگی بیستراوه ، به‌لام به‌ ده‌نگیک که شایسته‌ی گه‌وره‌یی و مه‌زنی په‌روه‌ردگاری‌ت ، وله‌

دهنگی دروستکراوه کانی ناچیت ، وئوهی چۆن زینده وهره کان ملکه چن به ههمان شیوه شته نازیندووه کانیش ملکه چی فرمانی خودان ﷻ .

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١٧٨﴾﴾ ئهوانه ی که نه زان بوون وتیان : ئه ی بۆچی خودا قسه مان له گه ل ناکات ، یان به لگه ونیشانیه کمان ناداتی ، ههروه ها ئهوانه ی پیش ئه مان ههمان قسه یان کرد ، دله کانیا ن چوونیه که ، به لگه ونیشانیه کانمان روون کردووه ته وه بۆ ئه و که سانه ی باوه ری پتهویان هدییه ودلیان نه خوشی گومانی تیدا نییه .

عه ره به هاوبه ش بریارده ره کان ده یانگرت : بۆچی خودا قسه مان له گه ل ناکات وه ک چۆن جووله که به موسایان ﷺ وت : با خودا به ئاشکرا ببینن ، ئه م ئایه ته به لگه ی ئه وه ی تیدا یه که له دیر زه مانه وه ئهوانه ی شوین پووچه لی که وتوون وئهوانه ی بیدعه چی ولارین دل و فیکر وبۆچوونه کانیا ن له یه ک ده چیت ، بۆیه ده بینیت هه موو ئه وه ی باسی ده که ن له پیشینه خراپه کانیا نه وه بۆیا ن ماوه ته وه وشتیکی تازه یان پی نییه .

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١٧٩﴾﴾ ئیمه په یامی هه قمان به تۆدا ره وانه کردووه ئه ی پیغه مبه ر ﷺ که مژده بدهیت به و که سانه ی باوه ریان هیئا وه وچا که کارن ، وئهو که سانه ش بترسینیت که بیباوه رن وکرده وه ی باش ئه نجام ناده ن ، تۆ پرسیا رت لینا کریت ده رباره ی ئه و که سانه ی هاوه لی دۆزه خن ، یان مه پرسه له هاوه لانی ئاگری دۆزه خ که له چ سزا ونا ره حه تیه کی سه خت ودژواردان .

ئەم ئایەتە بەلگەیه‌که‌ بی‌باوە‌رێ‌ن بە‌ هە‌میشە‌یی‌ له‌ ئاگر‌دا دە‌مێ‌ننه‌وه‌ چونکه‌ ده‌فه‌رمو‌یت :
هاوه‌لانی‌ ئاگر ، وئە‌وه‌شی‌ تێ‌دا‌یه‌ پی‌غه‌مبه‌ران و بانگ‌خوازان ته‌نها گه‌یاندنیان له‌سه‌ره‌ و به‌رپرس‌ نین
له‌ چاره‌نوسی‌ خه‌لك .

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ
وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾^(١٢٠)
جووله‌که‌ وگا‌ور لی‌ت رازینابن هه‌تا شو‌ین ئاینه‌که‌یان نه‌که‌ویت ، پی‌یان بلی‌ : ئە‌وه‌ی‌ ئێ‌وه‌
له‌سه‌رین هیدایه‌ت و‌رپه‌گه‌ی‌ راست نییه‌ ، به‌لكو بی‌گومان هیدایه‌ت ته‌نها هیدایه‌تی‌ خودایه‌ ،
بی‌گومان ئە‌گه‌ر شو‌ین هه‌ز وئاره‌زووه‌کانیان بکه‌ویت دوا‌ی ئە‌وه‌ی‌ زانسته‌ بۆ‌ هاتووه‌ به‌ سروش
که‌ قورئان و سوننه‌ته‌ ، که‌س نییه‌ جگه‌ له‌ خودا ﷻ بته‌پاری‌زیت و پشته‌یوان و سه‌رخه‌رت بی‌ت .

پی‌غه‌مبه‌ری‌ خودا ﷺ هه‌زی‌ نه‌ده‌کرد پی‌چه‌وانه‌ی‌ جووله‌که‌ وگا‌وره‌کان بکات و دل‌یانی‌ راگیر
ده‌کرد ، خودا ﷻ ئاگاداری‌ کرده‌وه‌ که‌ ئە‌وانه‌ که‌سانیک‌ی‌ که‌له‌ره‌قن چه‌نده‌ دل‌نه‌واییان
بکه‌یت و چاوپۆ‌شیان لی‌بکه‌یت هیدایه‌ت و هه‌رناگه‌ر و شو‌ینی‌ ئاینه‌که‌ت ناکه‌ون هه‌تا په‌یره‌وی‌ له‌
ئاینه‌که‌ی‌ ئە‌وان نه‌که‌یت ، ئە‌م ئایەتە‌ بە‌لگه‌ی‌ ئە‌وه‌ی‌ تێ‌دا‌یه‌ هه‌ر که‌س پشت له‌ هیدایه‌تی‌ قورئان
و سوننه‌ت بکات بی‌ پشت و په‌نا‌یه‌ ، و سه‌رکه‌وتوو نابیت به‌لكو سه‌رشۆ‌ر و ده‌سته‌مۆ‌ و ملکه‌چی
بی‌باوه‌ره‌کان ده‌بی‌ت ، و جووله‌که‌ وگا‌ور بی‌باوه‌رن ، و پشته‌یان له‌ ئاین‌ کردوو و شو‌ین هه‌ز
وئاره‌زوویان که‌وتوون ، و هه‌موو ئاینه‌کانی‌ تر جگه‌ له‌ ئیسلام یه‌کن و چاره‌نوسیان ئاگری
دۆ‌زه‌خه‌ ، و گو‌مرا و سه‌رلی‌شی‌واون ، هه‌موو ئە‌و حوکم‌ و زانیاریانه‌ی‌ له‌ قورئان و سوننه‌تدا هاتووه‌
زانسته‌ ، و هه‌ر که‌س چه‌نده‌ شاره‌زایی‌بی‌ت به‌و ئە‌ندازه‌یه‌ زانایه‌ به‌لام هه‌ر که‌س زانیاری‌ دروستی
به‌ قورئان و سوننه‌ت نه‌بی‌ت زانا نییه‌ باخو‌یشی‌ به‌ زانا بزانی‌ت یان خه‌لك بانگه‌شه‌ی‌ ئە‌وه‌ی‌ بۆ‌
بکه‌ن که‌ زانایه‌ .

﴿الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ ﴿٢٢﴾
 ته وانهی کتیبمان پییه خشیون به باشتزین شیوه دهخویننده وه وگوپرایه لی فهرمانه کانی ده که ن وله قه دهغه کراوه کانی دوور ده که ونه وه ، ته وانه باوهر به پیغه مبهری خودا محمد ﷺ دههینن ، وهر که س باوهری پییه هیئت به راستی دوړاو وزیاغمنده .

تهو جووله که وگاواره ی تهورات وئینجیلی دهستکاری نه کراو ونه شیوینرویان دهخویننده وه وشوین فهرمانه کانی که و تن موسلمان بوون ، وئو موسلمانانه ی به

جوانی قورئان دهخویننده وه وحلالی به حلال دهزانن وحهرامی به حهرام دهزانن وگوپرایه لی فهرمانه کانی ده که ن ، وله یاساغیه کانی دوور ده که ونه وه ولیکدانه وه ی هله بو مانا کانی ناکه ن وکردار به نایه ته روون وئاشکراکانی (محکم) ده که ن ، وباوهریان هه به به تهو نایه تانه ی راسته وخو مانای تهواو نادهن (متشابه) ، وله هدرچییه کی تینه گه ن پرسیار له زاناکان ده که ن ، ته وانه باوهر به قورئان ومحمدی پیغه مبهر ﷺ دههینن وبه باشی شوینی ده که ون ، ته م نایه ته به لگه به تهو که سانه ی قورئان به جوانی دهخویننده وه ومانا که ی تیده گه ن ته وانه به راستی باوهر دههینن وشوینی پیغه مبهری خودا ﷺ ده که ون .

سوره البقره

الحزب الاول

وَلَن تَرْضٰی عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَبْعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ هٰدِيَ اللّٰهُ هُوَ الْهُدٰى وَلَٰكِنْ اَتَّبَعْتُ اَهْوَاَ هُم بَعْدَ الَّذِیْ جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ الْاٰمِنِیْنَ وَلِیَّ وَلَا نَصِیْرٌ ﴿٢٢﴾ الَّذِیْنَ ءَاتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یَتْلُوْنَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ یُؤْمِنُوْنَ بِهِ ۚ وَمَنْ یَّكْفُرْ بِهٖ ؕ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٣﴾ یٰۤاٰیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَلْقُوا مَا اَلْقٰی النَّصَارَةُ عَلَیْكُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ یُؤْمِنُوْنَ بِهِ ۚ وَمَنْ یَّكْفُرْ بِهٖ ؕ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٤﴾ یٰۤاٰیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَلْقُوا مَا اَلْقٰی النَّصَارَةُ عَلَیْكُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ یُؤْمِنُوْنَ بِهِ ۚ وَمَنْ یَّكْفُرْ بِهٖ ؕ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٥﴾ یٰۤاٰیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَلْقُوا مَا اَلْقٰی النَّصَارَةُ عَلَیْكُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ یُؤْمِنُوْنَ بِهِ ۚ وَمَنْ یَّكْفُرْ بِهٖ ؕ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٦﴾ یٰۤاٰیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَلْقُوا مَا اَلْقٰی النَّصَارَةُ عَلَیْكُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ یُؤْمِنُوْنَ بِهِ ۚ وَمَنْ یَّكْفُرْ بِهٖ ؕ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٧﴾ یٰۤاٰیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَلْقُوا مَا اَلْقٰی النَّصَارَةُ عَلَیْكُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ یُؤْمِنُوْنَ بِهِ ۚ وَمَنْ یَّكْفُرْ بِهٖ ؕ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٨﴾ یٰۤاٰیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَلْقُوا مَا اَلْقٰی النَّصَارَةُ عَلَیْكُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ یُؤْمِنُوْنَ بِهِ ۚ وَمَنْ یَّكْفُرْ بِهٖ ؕ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٩﴾ یٰۤاٰیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَلْقُوا مَا اَلْقٰی النَّصَارَةُ عَلَیْكُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ یُؤْمِنُوْنَ بِهِ ۚ وَمَنْ یَّكْفُرْ بِهٖ ؕ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٣٠﴾

﴿يَبْنَئِ إِسْرَءِيلُ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (١٢٢)

ئەو نەو کانی یەعقوب : هەموو ئەو نەعمەتانەو من بە یاد بەیئەنەو کە پێم بەخشیوون و فەزل و پرۆزی ئێوهم دابوو بەسەر هەموو خەلکی سەر دەمی خۆتاندا .

لەو نەعمەتە گەورانەو کە پێیان بەخشا بوو هەڵبژاردنی پێغەمبەران بوو لە نێواندا ، و دابەزاندنی کتیب ، و بەخشینی تەختی پاشایەتی بوو بە هەندیکیان ، ئەم دووبارە بە یاد هیئانەو هیه بۆ زیاتر ئامۆژگاریکردن و سەرنج راکیشانی جوولە کە و گاوە کەن بوو .

﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا

هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (١٢٣) بترسن و خۆتان ئامادە بکەن بۆ رۆژێک کە کەس هیچ سودێک بە کەس ناکە یەنێت ، و هیچ شتێک لە بری بەخشینی کەس وەر ناگیرێت و تەو و نێوانگیری کەس قەبوڵ ناکرێت ، و کەس ناتوانێت فریاد دەرس بێت و پرزگاریان بکات لە سزای خودا .

ئەو تەکاکاری و نێوان گیرییەو رەتکراوە ئەو تەکاکارییانە ناگیرێتەو کە پێغەمبەران و پیاوچاکان و هەر کەس خودا رۆخسەتی بدات دەیکەن بۆ ئەو کەسانەو کە شایستەن تەکیان بۆ بکرێت ، و لە دنیادا خەلک دەتوانن بە پارە و سامان یان پەلە و پایە و ناوبانگ خۆیان دەرباز بکەن لەو سزایانەو کە پێویست دەبێت لەسەریان لەبەر ئەنجامدانی کردەوێ خراپ و سەرپیچی و بەزاندنی سنورەکان ، بەلام لە قیامەتدا ئەوێ دەبێتە هۆکاری دەربازبوون و سەرفرازی تەنها ئەو کردەوێ چاکانەو کە باوەردار لە دنیا ئەنجامیان دەدات .

﴿وَإِذْ أَبْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي

قَالَ لَا يَنْأَلُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ (١٢٤) ئەو هەشیان بەبیر بەیئەنەو کە ئیبراھیم (علیه السلام) تاقیکرایەو لە

لایەن پەروەردگارییەو بە کۆمەڵە وشەیه‌ك ، ئیبراهیم ﷺ لە هەموو تاقیکردنەو کاندای بە باشی دەرچوو ، خودا ﷻ فەرمووی : من دەتکەمە پێشەوای خەلک ، ئیبراهیم ﷺ فەرمووی : ئەو پێشەوایەتیە بە نەوێکانیشم بێخەشە ، خودا ﷻ فەرمووی : ئەو کەسانە ی ستمکارن بەلێنی من نایانگرتەو .

ئیبراهیم وشەیه‌کی سریانیه‌ی و بەمانای باوکی بە بەزیه‌یه ، زانایان ناکۆکن ئەو شتانه‌ی چیبون کە ئیبراهیم ﷺ پێی تاقیکرایەو و بەسەرکەوتوبی ئەنجامیدان ولییان دەرچوو ؟ ، و تراو : ئەوێه کە پێی فەرموو : دەتکەینه‌ی پێشەوای خەلک ، یان سەربرینی ئیسماعیلی کوری ، یان خەسڵەتەکانی فیتەتە ، یان چوونە ناو ئاگرەکەیه ، ئەم ئایەتە بەلگە ی ئەوێ تێدایە کە پێغەمبەران و پیاوچاکان تاقیدەکرێنەو ، ئەحمەد و الترمذی لە سعدی کوری ئەبووقاصەو هەبەشە رەبوایه‌یان کردوو و ئەلبانی بە صەحیحی داناو ، دەلێت : پرسیار کرا لە پێغەمبەری خودا ﷺ کێ لە هەموو خەلک تاقیکردنەو و بەلای توندترە ؟ ، فەرمووی : پێغەمبەران ، پاشان ئەوانە ی بە جوانی شوێنیان دەکەون ، هەموو کەسێک بە گوێرە ی ئاینداریتیە کە ی تاقیدەکرێنەو ، ئەگەر توند دەستی بە ئاینەکەیه‌و گرتیبێت بەردەوامی و دامەزرانی پێدەبەخشریت ، بەلام ئەگەر لە ئایندارییه‌کەیدا کەمتەرخەم بوو تاقیکردنەو سوک دەکریت لەسەری ، بەدلنیا ییەو بەردەوام تاقیکردنەو و بەلای تووشی مەوژ دەبێت هەتا بەسەر زەویدا دەروات و پاک دەبێتەو لە تاوان ؛ و ئەم ئایەتە ترسناکی چارەنووسی ستمکاران دەرەخات لە دنیا سەرەرای خرابی دواڕۆژیان ، و هەروەها نزا و پارێنەو و داوای پێشەوایەتی کردن بۆ نەوێکانی تێدایە .

﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾﴾ ئە ی پێغەمبەری خودا

ﷺ ئەوەیان بۆ بگێڕەووە کە ئێمە ئەم ماله کە کەعبەیه کردوومانەتە شوێنیک کە حاجی و عومرەکاران بۆی دەگەڕێنەووە ، و سەر و مال و سامانی خەلکی تێدا پارێزراوە ، بە شیوەیهك ڕووەك و گیانلەبەرانیشت لەو ئاسایشە بەهرەمەندن ، لای ئەو بەردە "کە جی پێی پێغەمبەر ئیبراھیمە ﷺ و دەچوووە سەری بۆ بیناکردنی کەعبە دواى بەرزبوونەووی دیوارەکانی" بکەنە جێنۆژ ، ئیبراھیم و ئیسماعیلان ڕاسپارد و فەرمانان پێکردن کە ماله‌کەم پاک بکەنەووە بۆ تەوافکاران و ئەوانەى ئیعتیکاف دەکەن و بۆ نوێژ خوێنان .

ئەم ئایەتە بەلگەى گەورەیی و ڕێزی زۆری کەعبەى پێرۆزی تێدا یە لەبەر ئەوێ خودای پەرورەدگار کردوویەتیە شوینی وابەستەبوونی دلی باوەرداران و جیگەیه‌کی ئاسایش و هیمن ، و هەروەها گەورەیی ڕێز و پلەى ئیبراھیم و ئیسماعیلی کۆری کە شەرەفی دروستکردنی کەعبەى پێخشیوون ، و گومرایی ئەو کەسانەى هەولێ نانەووی نا ئارامی و بشیوی دەدەن لە مەککە ، لەبەر ئەو قەدەغەى هەلگرتنی چەك کراوە لە نیو حەرەمدا ، بوخاری و مسلم لە سعیدی کۆری جویەیرەووە ڕیوایەتیان کردووە دەلێت : لە گەل عبداللەى کۆری عومەردا بووم ﷺ کاتیک کەسیك لە خەوارجەکان بەسەری ڕمەکەى ژێر پێی بریندار کرد ، و پێی ئالابوو لە زینی سوارییەکەى ، دابەزیم ، ڕمەکەم لە پێی دەرھینا لەو کاتە لە مینا بووین ، ئەو دەنگوباسە گەیشتە حەججی کۆری یوسف و هات بۆ سەردانی ، حەجج و تی : گەر بزاین کى وایلی کردوویت ؟ ، ئێن عومەر ﷺ و تی : تۆ وات لە من کردووە ، و تی : چۆن ؟ ، و تی : چەك و تفاقى شەرت هەلگرتووە لە ڕۆژیکدا کە چەکی تبادا هەلناگیریت ، و چەکت بردووەتە نیو حەرەمەووە و ناییت چەك بێردیتە نیو حەرەمەووە ، و بوخاری لە ئەنەسەووە ﷺ ڕیوایەتی کردووە دەلێت : عومەری کۆری خەتاب ﷺ و تی : لە سى شتدا موافقەى خودام ﷺ کردووە ، و تم : ئەى پێغەمبەری خودا ﷺ بیا لای بەردەکەى شوین پێی پێغەمبەر ئیبراھیمان دەکرده جێنۆژ

، ئەم ئایە‌تە‌دابە‌زی ﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾، هەروە‌ها ئایە‌تی حجاب ، وتم : ئە‌ی پێ‌غه‌مبە‌ری خودا ﷺ ب‌ریا فەرمانت دە‌کرد بە‌ خێ‌زانە‌کانت کە‌ لە‌ پشتی پە‌رده‌وه‌ قسە‌ لە‌ گە‌ل خە‌ڵک بکە‌ن چونکە‌ پیاوی باش و خراب قسە‌یان لە‌ گە‌ل دە‌کە‌ن ، ئایە‌تی حجاب دابە‌زی ، و خێ‌زانە‌کانی پێ‌غه‌مبەر ﷺ کۆ‌بوونە‌وه‌ غی‌ری‌یان لێ‌کرد ، پێ‌م وتن : ئە‌گەر ئێ‌وه‌ تە‌لاق بە‌دات خودای پە‌روه‌ردگاری ئێ‌وه‌ دە‌گۆ‌ڕێ‌ت و کۆ‌مە‌ڵە‌ خێ‌زانیکی پێ‌دە‌به‌خشێ‌ت لە‌ ئێ‌وه‌ باشت‌رین ، ئایە‌ت لە‌و بارە‌یه‌وه‌ دابە‌زی ؛ ئە‌و بە‌رده‌ لە‌ پال دیواری کە‌عبە‌بوو لە‌بەر قەرە‌ بە‌لغی عومە‌ری کۆ‌ری خە‌تاب ﷺ هێ‌ناوێ‌هێ‌ناوە‌ و ئە‌و شوێ‌نە‌ی ئێ‌ستای ، و سوننە‌تە‌ دوای کۆ‌تایی هاتنی تە‌وافی کە‌عبە‌ دوو ر‌کات نوێ‌ژ بک‌ری‌ت و ئە‌و بە‌رده‌ لە‌ نێ‌وان نوێ‌ژخوێ‌ن و کە‌عبە‌دا یێ‌ت و لە‌ ر‌کاتی یە‌کە‌مدا دوای خوێ‌ندنی سوره‌تی فاتحە‌ سوره‌تی الکافرون و لە‌ ر‌کاتی دوو‌هە‌مدا سوره‌تی الإخلاص بخوێ‌ن‌ری‌ت .

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾^(۱۲۶) و ئە‌وه‌شیان بە‌بیر‌بهێ‌نە‌وه‌ کە‌ ئی‌براهیم ﷺ فەر‌مووی : پە‌روه‌ردگارم ئاسایش و هێ‌منی لە‌م شارە‌ بە‌رقەرار بکە‌ و ر‌ۆ‌زی دانێ‌شتوانە‌کە‌ی بە‌ده‌ لە‌ هە‌موو بە‌روبوومە‌کان ، ئە‌وانە‌یان کە‌ باو‌ه‌ریان بە‌ خودا و ر‌ۆ‌ژی دوایی هێ‌ناو ، خودا ﷻ فەر‌مووی : کە‌مێ‌ک ر‌ۆ‌زی ئە‌وانە‌ش دە‌دە‌م کە‌ بیاو‌ه‌رن بۆ‌ گۆ‌زە‌رانی ژیا‌نی دۆ‌نیا‌یان ، پاشان ناچار و پە‌لکێ‌شی ناگ‌ریان دە‌کە‌م کە‌ خراپ‌ترین چاره‌نۆ‌سه .

﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾^(۱۲۷) و ئە‌وه‌شیان بە‌ بیر‌ بهێ‌نە‌وه‌ کاتێ‌ک ئی‌براهیم و ئی‌سماعیل بنە‌رە‌تی کە‌عبە‌یان بە‌رز‌دە‌کردە‌وه‌

ده یانفهرموو : ئه ی پهروره دگارمان لیمانی
وهر بگره به دلنیا یه وه تو بیسه ری
پارانه وه کاغمانی وزانای به کرده وه کاغمان .

ئهم ئایه ته به لگه ی ئه وه ی تیدا یه که نابیت
موسلمان شانازی بکات به و کرده وانه ی که
ئهنجای ده دات و به خه لکی بفروشیته وه ،
به لکو ده بیت کرده وه ی باش به نیاز پاکیه وه
ئهنجابدات وله سهر سوننه ت بیت ، وله
خودا بپارینه وه که خودا ﷻ لیبی وهر بگریت
، ده بینین ئه وه دوو پیغه مبه ری زور به ریزن
لای خودای پهروره دگار و پیروزترین مال به
فرمانی خودا ﷻ دروست ده کهن ،
وده پارینه وه خودا لیان وهر بگریت ، بوخاری
فرمووده یه کی دریژی له ئین عه باسه وه

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

الْحُزْنُ الْأَوَّلُ

وَإِذْ رَفَعَ إِبْرَاهِيمَ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ
مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٦﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ
لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ
يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٨﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ
إِبْرَاهِيمَ الْأَبْدَنُ سِفَةً نَفْسُهُ وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ لِمَنْ الصَّلَاحِينَ ﴿١٢٩﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ
قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٠﴾ وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ
وَيَعْقُوبَ يَحْيَى إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَى لَكُمْ الَّذِينَ فَلا تَمُوتُوا
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣١﴾ أَنْزَلْنَاهُ شَهَادَةً إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُنَا
وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْهَا أَنْتُمْ مُعْمِلُونَ ﴿١٣٣﴾

٢٠

ﷺ رپوایه تکر دووه که تیایدا هاتوو : ئیبراهیم ﷺ به خیزانه که ی فرموو : من سهردانی ئه و
خیزانه ده کهم که له مه که به جیم هیشتوون ، که گه یشته مه که ئیسماعیلی ﷺ له پشتی
زهمزه مه وه بینی تیری تیژ وچاک ده کرد پیی فرموو : ئه ی ئیسماعیل پهروره دگارت فرمانی
پیکردووم مالیکی بو دروست بکه ، فرمووی : گوپرایه لی پهروره دگارت بکه ، فرمووی :
فرمانی پیکردووم که تو یارمه تیم به دیت بو دروستکردنی ، ئیسماعیل فرمووی : که واته
ئهنجای بده ، ههستان وئیراهیم ﷺ دیواری ده کرد وئیسماعیل ﷺ به ردی ده دایه دهستی

ودەیانفەرموو : ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (١٢٧) ، هەتا دیواری کەعبە بەرزبویەوه ، ئیبراھیم علیه السلام کە پێر و بە سالداجووبوو نەیتوانی بەردەکان بگۆڕیتەوه ، چوو هەر بەردی (مقام) و ئیسماعیل علیه السلام بەردی دەدا بە دەستی .

﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (١٢٨) پەرورەدگارمان داوات لێدەکەین ولێت دەپارێنەوه ملکه چ وگۆڕایەلی تۆبین و هەروەها لە نەو کائمان هیدایەت بدە کە ئومەتیکی ملکه چ وگۆڕایەل و موسڵمانی دامەزراوین ، و فیری ئاینە کەمان بکە و دروشمەکانی حەج و شویئی سەرپرینی هەدیە کائمان نیشان بدە و لیمان خۆشبە ، بێگومان تۆ زۆر لێخۆشبوو و بە بەزەیی .

﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (١٢٩) پەرورەدگارمان پێغەمبەرێکیان لە خۆیان بۆ ڕەوانە بکە کە ئایەتەکانی تۆیان بەسەردا بخوێنێتەوه و فیری قورئان و دانایی و کاربەجییان بکات ، و پاکیان بکاتەوه لە هەموو خۆرەوشتە خراپ و نابەجێکان ، بە دنیاییەوه تۆ زال و توانا و دانای کار لەجییت .

حەسەنی بەسری دەلیت : کتیب لەم ئایەتە مەبەستی قورئانە و حیکمەتیش مەبەست سوننەتە ، ئیبن عساکر لە "التاریخ" لە عبادەتی کۆری الصامتەوه رحمته الله ڕیوایەتی کردووە و ئەلبانی بە حەسەنی داناو ، دەلیت : و ترا ئەی پێغەمبەری خودا صلی الله علیه و آله دەربارەیی خۆت هەوالمان بەدری ، فەرمووی : من پارانەوهی باوکم ئیبراھیم علیه السلام ، و کۆتا پێغەمبەرێک کە مژدەیی بە هاتنی من داوە عیسای کۆری مەریەمە علیه السلام ، و ئەحمەد و بوخاری لە "الأدب المفرد" و حاکم لە ئەبوهریرەوه

﴿وَمِنْ رِّبَايَهِ تِئَانٌ كَرْدُووه وئەلبانی بە صەحیحی داناو ، دەلیت : پێغەمبەری خودا ﷺ
فەرمووی : من نێردراوم بۆ ئەوێ رەوشت و ئاكارە جوانەکان تەواو بکەم .

﴿وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي
الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ﴿١٣٠﴾ کەس پشت لە ئاینەکە ی پێغەمبەر ئیبراھیم ﷺ ناکات ،
ودەستبەرداری ناییت کە ئاینی یەکتاپەرستی ووازەیان بوو لە هاوبەش بپاردان ، جگە لە
کەسیک نەبێت کە نەفسی خۆی تووشی گێلی وگەژەیی کردوو ، بێگومان ئیمە ئەومان لە
دوینا هەلبژارد و لە دواڕۆژیشدا لە پیاوچاکە پلە بەرزەکانە .

النعلی لە عبداللەهی کۆری سلامووه ﷺ رپواوەتی کردوو و ئین حجر لە سەندەکە ی
بێدەنگ بوو : کە بانگی هەردوو برازاکی سلمە و مەجری کردوو بۆ ئیسلام و پێگوتن :
بێگومان دەزانن کە خودا لە تەوراتدا فەرموویەتی : من لە ئەوێ ئیسماعیل پێغەمبەرێک رەوانە
دەکەم کە ناوی ئەحمەدە ، هەرکەس باوەری پێهێنێت ئەوا رێنمای کراوه و هیدایەتی وەرگرتوو
، وە هەرکەس باوەری پێنەهێنێت نەفرت لێکراوه ، سلمە موسلمان بوو ، مەجەر رەتیکردوو ،
ئەم ئایەتە دابەزی : ﴿وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ﴾ .

﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمُ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿١٣١﴾ کاتێک پەرورەدگاری پێی فەرموو
ملکەچ و گوێراپەڵی پەرورەدگارت بە ، فەرمووی : ملکەچ و گوێراپەڵم بۆ پەرورەدگاری
هەموو بوونەوهر .

﴿وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٣٢﴾ وەروەها ئیبراھیم و یەعقوب ئامۆژگاری ئەوێکانیان کرد و پێیان فەرموون :

بی‌گومان خودا ئاینی بۆ ئیوه هه‌لبژاردوو ده‌ستی پیوه بگرن و به‌رده‌وامن له‌سه‌ری به‌ موس‌لمانی و ملکه‌چی بۆ په‌روه‌ردگارتان له‌سه‌ر ئه‌و ئاینه‌ بمرن .

مسلم له‌ جابری کورپی عبدالله رحمه‌ه‌له‌ رپوایه‌تی کردوو ده‌لیت : گویم له‌ پیغه‌مبه‌ری خودا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وس‌لم بوو سی‌ رۆژ پیش ئه‌وه‌ی وه‌فات بکات ده‌یفه‌رموو : که‌س له‌ ئیوه نه‌مریت له‌ کاتی‌که‌دا نه‌بی‌ت که‌ گومانی باشی به‌ خودا تعالی‌ هه‌بی‌ت ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ الف‌ضیلی کورپی عیاض ده‌لیت : ﴿فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ مانای ئه‌وه‌یه‌ گومانی باشتان به‌ په‌روه‌ردگارتان هه‌بی‌ت ، وله‌مباریه‌وه‌ پرسیار کرا له‌ الشافعی گومانی خراپ به‌رامبه‌ر په‌روه‌ردگار چۆنه‌ ؟ ، وتی : دل‌ه‌راوکی ، و به‌رده‌وام ترسان له‌ تووشبوون به‌ کاره‌سات ، و چاوه‌روان کردنی له‌ ده‌ستدانی نیعه‌ته‌کان ، هه‌موو ئه‌وانه‌ له‌ گومانی خراپه‌ به‌رامبه‌ر خودای میه‌ره‌بانی به‌ به‌زه‌یی ؛ چۆن مرۆڤ ده‌توانی‌ت به‌ موس‌لمانی بمریت له‌ کاتی‌که‌دا چاره‌نووسی خۆی نازانی‌ت ؟ ده‌بی‌ت هه‌موو کات هه‌ول‌ب‌دات فه‌رمانه‌کانی خودا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وس‌لم جیبه‌جیبه‌کات و گوێرایه‌ل‌ بی‌ت به‌ گوێره‌ی توانای وله‌ یاساغیکراوه‌کان دوور که‌ویته‌وه‌ ، بوخاری و مسلم له‌ سه‌هلی کورپی سعدی الساعدی‌وه‌ رپوایه‌تیان کردوو ده‌لیت : پیغه‌مبه‌ری خودا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وس‌لم فه‌رمووی : پیاوی وا هه‌یه‌ به‌ پیش چاوی خه‌ل‌که‌وه‌ کرده‌وه‌ی که‌سانی به‌هه‌شتی ئه‌نجام ده‌دات و خۆی دۆزه‌خییه‌ ، و پیاوی وا هه‌یه‌ کرده‌وه‌ی که‌سانی دۆزه‌خی ئه‌نجام ده‌دات به‌ پیش چاوی خه‌ل‌که‌وه‌ به‌لام خۆی به‌هه‌شتییه‌ ، په‌رستش کردنی خودا به‌ نیازپاکی ، و دوور بوون له‌ بیدعه‌ و بیدعه‌کاران ، وله‌سه‌ر سوننه‌ت بوون گه‌وره‌ترین هۆکاری یارمه‌تیده‌رن بۆ کۆتایی باش و مردن به‌ موس‌لمانی و یه‌کتاپه‌رستی .

﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِنِسِيِّهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَالْآلَةَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ ئایا ئیوه ئاماده‌بوون له‌و کاته‌ی که‌ یعقوب علیه‌السلام له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا بوو به‌ مندا‌له‌کانی فه‌رموو : چی

دەپەرستن دواى وه‌فاتی من ؟ ، وتیان : پەرورەدگاری تۆ و پەرورەدگاری باب و باپیرانت ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسماعیل عَلَيْهِمُ السَّلَام دەپەرستین ، که تاك و تەنهایە و ملکه چ و گوێرایەلی دەبین و موسلمان دەبین .

ئەم ئایەتە بەلگەى ئەوەى تێدايە که باپیر لە جیگەى باوکە لە میرات وەرگرتندا ئەگەر باوک و هەفتیکردبوو و باپیر جیگەى دەگریته‌وه ، هەروەها مامیش وەك باوک وایە چونکە ئیسماعیل عَلَيْهِمُ السَّلَام مامی یعقوبه عَلَيْهِمُ السَّلَام و لە ریزی باب و باپیران ناوی هیناوه ، و مسلم لە ئەبهریره‌وه عَلَيْهِمُ السَّلَام رپوايه‌تى کردووه ده‌لیت : پێغه‌مبه‌رى خودا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ دەربارەى عەباسی مامی عَلَيْهِمُ السَّلَام به‌ عومەرى عَلَيْهِمُ السَّلَام فەرموووه : نەزانیه که مامی پیاو هاوتای باوکیه‌تى .

﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (١٢٤)
ئەوانە "ئىبراهیم و ئىسماعیل و ئىسماعیل و یه‌عقوب و نەوه‌کانى یه‌عقوب" عَلَيْهِمُ السَّلَام ئوممه‌تیک بوون و تێپه‌رین ، و ئەوه‌ى ئەنجامیانداوه پاداشتی لای پەرورەدگاریان وەرده‌گرته‌وه ، و ئیوه‌ش ئەوه‌ى ئەنجامی دده‌ن پاداشتی وەرده‌گرته‌وه ، و پرسیارتان لێناکریت که ئەوان چ کرده‌وه‌یه‌کیان ئەنجامداوه .

ندم نایه ته وه لّامه بۆ جووله که کان
 وه هرکه سیکی تر که شانازی به باب
 وبایرانیه وه بکات ، به بی باوه رهینان
 وئه نجامدانی کرده وهی باش ، ئه و بانگه شه
 وخودانه پالّه هیچ سود به خاوه نه کانی
 ناگه یه نیّت ، مسلم له ئه بوهریره وه جولّه عنه
 ریوایه تی کردوه ده لّیت : پیغه مبه ری خودا
صلی الله علیه و آله فرمووی : هرکه س کرده وهی باشی
 فریاد ره سی نه بیّت ره چه لّه و بنه مالّه سودی
 پیناگه یه نن ، و نایه ته که به لّگه ی ئه وه شی
 تیدایه که مروؤ ئه نجامده ری کرده وه کانیه تی ،
 خودا جلّاله توانا و ژیری پیّه خشیوه ده توانیّت
 به هوّیه وه چاکه و خراپه له یه ک جیا بکاته وه
 و کرده وه کانی هه لّی ژیریت ، ئه وه ش

بیروباوهری ئه‌هلی سونهیه به پیچه‌وانه‌ی جه‌بریه‌کان که ده‌لین : هه‌موو کرده‌وه‌کانی مرۆڤ پێی ئه‌نجامده‌دریٔ وه‌ل‌ب‌ژاردن به‌ ده‌ستی خۆی نییه ، وقه‌ده‌ریه‌کان و موعته‌زیه‌کان که ده‌لین : مرۆڤ خۆی کرداری خۆی دروست ده‌کات .

﴿۱۳۵﴾ **وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ**

﴿۱۳۶﴾ **جَوولہ کہ دہیانگوت : ببنہ جلولہ کہ وگاوریش دہیانگوت : ببہنہ گاور رینمایى دہ کرین وھیدایہت وھردہ گرن ، ئہی پیغہ مبہر ﷺ پینان بلی : نہ خیر بہ لکو ئیمہ شوین ئاینی پیغہ مبہر**

ئێبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام دەکەوین ، که بریتییە لە یەکتاپەرستی بە تەنھا ، و ھەرگیز لە ھاوبەش بریار دەران نەبوو .

ئەحمەد لە ئەبو ئومامەوہ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رپوایەتی کردووہ وئەلبانی بە صحیحی داناوہ ، دەلیت :
 کۆمەڵیک خەلک لە گەل پێغەمبەری خودا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەرچوون یەکیکمان بە لای ئەشکەوتیکدا
 تێپەری بینی بریک ئاو و سەوزە و پاقلەمەنی تێدا یە ، لە گەل نەفسی خۆیدا گفتوگۆی کرد بۆ
 ئەوہی لەو ئەشکەوتە بچینتەوہ ، وواز لە دنیا بەینیت ، لەو بارە یەوہ روخستەتی لە پێغەمبەری
 خودا خواست کہ رپگە ی بدات ، پێغەمبەری خودا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی : من نەنێردراوم بانگتان
 بکەم کہ بن بە جوولە کہ وگاوری بەلکو نێردراوم بانگتان بکەم بۆ یەکتاپەرستی ، کہ ئاینی
 پێغەمبەر ئێبراهیمە عَلَيْهِ السَّلَام وئاسانە و دەتوانیت پەرەوی لیکریت .

﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
 وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (١٣٦) موسلمانان بلین : ئیمە باوەرمان هیناوہ بە خودا و بەوہی بۆمان
 دابەزیوہ کہ قورئان و سوننەتە و ئەوہی بۆ ئێبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یەعقوب و ئەوہکانی
 و ئەوہی بەخشاوہ بە موسا و عیسا و ئەوہی بەخشاوہ بە پێغەمبەران عَلَيْهِمُ السَّلَام لە لایەن
 پەروردگاریانەوہ ، و هیچ جیاوازییەک ناکەین لە نیاوان هیچ کامیان و ئیمە ملکەچ و گوێراپەلێ
 پەروردگارین و موسلمانین .

ئەبوعلالیہ و الریبع و قتادە دەلین : ﴿الْأَسْبَاطِ﴾ دوازدە کورەکە یەعقوبە عَلَيْهِ السَّلَام ھەریەکیان
 کۆمەلە مندالیکیان لیبووہ ، واخلیلی کوری ئەحمەد دەلیت : و شەئ ﴿الْأَسْبَاطِ﴾ لە
 نەوہکانی یەعقوب وەکو و شەئ ھۆزەکانە لە نەوہکانی ئیسماعیل و بوخاری دەلیت : ھۆزەکانی

نه‌وه‌کانی یه‌عقوب عَلَيْهِ السَّلَام ده‌گه‌یه‌نیّت ، وئه‌وه‌ی که ده‌فه‌رمویت : جیاوازی ناکه‌ین له نیوانیان پی‌غه‌مبه‌ران هه‌موویان خودا ره‌وانه‌ی کردوون به بیروباوه‌ری یه‌کتاپه‌رستی ، به‌لام شه‌ریعه‌تی هه‌ریه‌که‌یان جیاوازه خودا عَلَيْهِ السَّلَام ده‌فه‌رمویت : ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ (المائدة) ، وپله وپایه‌شیان جیاوازه ، مسلم له ئه‌بوهره‌یره‌وه عَلَيْهِ السَّلَام ریوایه‌تی کردووه ده‌لیت : پی‌غه‌مبه‌ری خودا عَلَيْهِ السَّلَام فه‌رمووی : من گه‌وره وسه‌رداری نه‌وه‌کانی ئاده‌مم له روژی قیامه‌تدا ، سونه‌ته ئه‌م ئایه‌ته هه‌ندیک جار له ر‌کاتی یه‌که‌می ئه‌و دوو ر‌کاته سونه‌ته‌ی پیش نو‌یژی به‌یانی بخو‌یتریت ، مسلم له ئین عه‌باسه‌وه عَلَيْهِ السَّلَام ریوایه‌تی کردووه ده‌لیت : پی‌غه‌مبه‌ری خودا عَلَيْهِ السَّلَام له دوو ر‌کاتی سونه‌ته‌که‌ی نو‌یژی به‌یانی له ر‌کاتی یه‌که‌مدا ئه‌م ئایه‌ته‌ی سورته‌ی البقره‌ی ده‌خو‌یند که ده‌فه‌رمویت : ﴿قُلُوا عَٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرٰهٖمَ وَإِسْمٰعِیْلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسٰی وَعِیْسٰی وَمَا أُوتِيَ النَّبِیُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَیْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (١٣٦) ، وله ر‌کاتی دووه‌مدا ئه‌و ئایه‌ته‌ی آل عمران‌ی ده‌خو‌یند که ده‌فه‌رمویت : ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَیْنَنَا وَبَیْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَیْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللّٰهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ (١٦٠) ، ودیسان مسلم له ئه‌بوهره‌یره‌وه عَلَيْهِ السَّلَام ریوایه‌تی کردووه ده‌لیت : پی‌غه‌مبه‌ری خودا عَلَيْهِ السَّلَام له دوو ر‌کاته سونه‌ته‌که‌ی نو‌یژی به‌یانی : ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ و﴿قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ﴾ ده‌خو‌یند .

﴿فَإِنْ عَٰمَنُوا بِمِثْلِ مَا عَٰمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ﴾ (١٣٦) ئه‌گه‌ر جووله‌که وگا‌وره‌کان باوه‌ریان هینا وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیوه باوه‌رتان هیناوه ، ئه‌وه به راستی هیدایه‌ت‌یان وه‌رگرتووه ، به‌لام ئه‌گه‌ر پشت هه‌لب‌که‌ن و باوه‌ر

نەهێن وەك ئەو باوەرپێنانەى ئیوه ، بێگومان لە ناكۆكى و دووبەرەكیدا دەژین ، و خودایان ﷻ بەسە كە سەرتبخت بەسەریاندا و لە شەڕ و خراپەیان پارێزراوت بكات ، كە بیسەرە و زۆر زانایە ووردەكارى هەموو كاروبارەكان دەزانیت .

﴿صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَبِيدُونَ﴾ ئێمە ئاینى خودایە ئاینى كى ؟ له ئاینه‌كه‌ى خودا جوانتره ؟ و ئێمه‌ ته‌نها به‌نده‌ى خوداين و ته‌نها ئەو دەپەرستين .

﴿صِبْغَةَ﴾ مانای ڕەنگه‌ ووتراوه : مەبەست له : ﴿صِبْغَةَ اللَّهِ﴾ ئاینى خودایە ، و بە ئاین و تراوه : ڕەنگ لەبەر دەرکه‌وتنى کاریگەرى بەسەر ئەو كەسه‌وه كە په‌یره‌وى لێده‌كات ، كەسى ئایندار کاریگەرى ئاین دەرده‌كه‌وێت لەسەر ڕوالت و هه‌لسوكه‌وت و له‌ خودا ترسان و هه‌لسوكه‌وتى له‌ گه‌ڵ خه‌لك و خوڕه‌وشت و هه‌موو جه‌سته‌ى و ژيانى به‌گشتى ، وەك ڕەنگ وایه‌ چۆن جل‌وبه‌رگ ڕەنگ ده‌گرێته‌ خۆى ، ئەو مڕۆڤه‌ش ئاین ڕه‌نگه‌داته‌وه‌ له‌ هه‌موو هه‌لسوكه‌وت و خوڕه‌وشت و ئاكار و كردارى ، الواحدى ده‌لیت : ئیبن عباس رحمتهما و تى : گاوه‌كان ئەگەر مندالیان له‌ داىكه‌بوایه‌ دواى شەش ڕۆژ به‌ ئاویکیاندا ده‌کرد پێی ده‌گوترا : "المعمودى" بۆ ئەوه‌ى پاکی بکه‌نه‌وه‌ و ده‌یانگوت : ئەم پاکییه‌ له‌برى خه‌ته‌نه‌کردنه‌ ، دواى ئەوه‌ ده‌یانگوت ئیستا بووه‌ته‌ گاوه‌ ، به‌ هه‌مان شیوه‌ ئیبن ئەبو حاتم له‌ ئیبن عباسه‌وه‌ رحمتهما ده‌گێڕێته‌وه‌ ده‌لیت : نه‌وه‌كانى یه‌عقوب و تیان ئەى موسا عليه السلام : ئایا په‌روه‌ردگارى تۆ ڕەنگ ده‌كات ؟ فه‌رمووى : له‌ خودا بترسن ، په‌روه‌ردگارى بانگى كرد و فه‌رمووى : ئەى موسا عليه السلام پڕساریان لێكردیت ئایا په‌روه‌ردگارى تۆ ڕەنگ ده‌كات ؟ بلى : به‌لى : ڕەنگ ده‌كەم سور و سپی و ڕه‌ش و هه‌موو ڕه‌نگه‌كان له‌ سیفه‌تە‌مان ، خودا ﷻ ئەم ئایه‌ته‌ى دابه‌زاندە سەر پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ى صلی الله علیه و آله : ﴿صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَبِيدُونَ﴾ .

﴿قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَّا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ﴾ ﴿١٢٩﴾ ئه‌ی پی‌غه‌مبەر ﷺ به‌ جووله‌که‌ وگاواره‌کان بلیّ ده‌تانه‌ویت به‌لگه‌مان بۆ به‌یینه‌وه‌ ده‌مه‌قالیّ و ملما لایمان له‌گه‌لدا بکه‌ن له‌سه‌ر به‌ ته‌نها په‌رستی خودای په‌روه‌ردگار که‌ په‌روه‌ردگاری ئی‌مه‌یه‌ و په‌روه‌ردگاری ئی‌وه‌شه‌ ، وئی‌مه‌ له‌ کرده‌وه‌کانی خو‌مان به‌رپرسین و هه‌روه‌ها ئی‌وه‌ش له‌ کرده‌وه‌کانی خو‌تان به‌رپرسن ، وئی‌مه‌ به‌ دل‌سوژی و ته‌نهایی ده‌په‌رستین .

ئهم ئایه‌ته‌ سه‌ره‌نشت ووه‌لامی جووله‌که‌ وگاواره‌کانه‌ که‌ به‌ موس‌لمانانیا‌ن ده‌گوت : شوین ئاینه‌کانی ئی‌مه‌ بکه‌ون هیدایه‌ت و هه‌رده‌گرن ئه‌وه‌ له‌ کاتی‌کدا که‌ پی‌چه‌وانه‌که‌ی راسته‌ ، چونکه‌ موس‌لمانان خودا به‌ تا‌ک و ته‌نهایی ده‌په‌رستن و هی‌چ هاوبه‌شی بۆ بریارنده‌ن ، ئه‌وان هاوبه‌ش بریارده‌ده‌ن و جووله‌که‌ ده‌لین : عوزه‌یر کوری خودایه‌ ، وگا‌ور ده‌لین : مه‌سی‌ح کوری خودایه‌ .

﴿أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ قُلْ أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ﴿١٣٠﴾ یان ئی‌وه‌ ده‌لین : ئی‌براهیم و ئی‌سماعیل و ئی‌سحاق و یه‌عقوب و نه‌وه‌کانی یه‌عقوب ﷺ جووله‌که‌ یان گا‌ور بوون ، بلیّ : ئایا ئی‌وه‌ زاناترن له‌ خودا ﷻ؟! ، کیّ له‌و که‌سه‌ سه‌مه‌کارتره‌ که‌ گه‌وا‌هیدانیکی لاییت له‌ خوداوه‌ و بی‌شاریته‌وه‌ ، و خودا ﷻ بی‌تا‌گا نییه‌ له‌و کرده‌وانه‌ی ئه‌نجامیده‌ده‌ن .

ئهمه‌ش هه‌ره‌شه‌یه‌کی تره‌ له‌ خاوه‌ن کتیبه‌کان که‌ ده‌یانزانی ئه‌و پی‌غه‌مبهره‌ به‌رپه‌رانه‌ جووله‌که‌ وگا‌ور نه‌بوون به‌لکو موس‌لمان و یه‌کتایه‌رست بوون ، وله‌ کتیبه‌کانیا‌ندا مژده‌ی هاتی کۆتا پی‌غه‌مبهریان ده‌زانی و نکولیان کرد ، و هه‌روه‌ها سه‌رنج‌پراکی‌شانی تێدایه‌ بۆ هه‌رکه‌س راستی و گه‌وا‌هیی راستی لاییت ، که‌ ناییت بی‌شاریته‌وه‌ و بانگه‌شه‌ی بۆ نه‌کات و سازش بکات له‌و

راستییهی که له سه‌ریه‌تی ، سه‌هه‌نی به‌صری کاتیڤ ئەم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه وتی : سویند به‌خودا ده‌یانزانی که پێغه‌مبه‌ران به‌رین له‌ جووله‌که‌ وگا‌ور .

﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

﴿١٧١﴾ ئەوانه - ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه‌حاق و یه‌عقوب و نه‌وه‌کانی یه‌عقوب - ﷺ ئومه‌تێک بوون و تێپه‌رین و نه‌وه‌ی نه‌جامیانداوه‌ پاداشتی لای په‌روه‌ردگاریان و ه‌رده‌گر نه‌وه ، و ئیوه‌ش نه‌وه‌ی نه‌جامی ده‌ده‌ن پاداشتی و ه‌رده‌گر نه‌وه ، و په‌رسیارتان لێناکری‌ت که ئەوان چ کرده‌وه‌یه‌کیان نه‌جامداوه .